

๒๕๔๑
๖๖4๖๗
๕.3

การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
รพีพรรณ สุธาปัญญกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2541

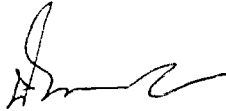
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๐๐.๐๐๖

๑
๑๑ ๑๕๐ ๕
๑๓๐ ๑๔๓
๑๕๖ ๑๕๙

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี)

คณะกรรมการสอบ

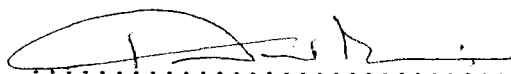

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พรรณพิศ วาณิชการ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2541.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณา ความเมตตาและความห่วงใยอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาและควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ทัศนาศ ทอภักดี กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์และอาจารย์พรณพิศ วาณิชการ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการทำปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร เสดนนท์ อาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภะ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวที่อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ต่างๆ ตลอดจนให้คำแนะนำและช่วยเหลือในงานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและอาจารย์ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้และวิทยาเขตโชติเวช ที่กรุณาให้ความสนับสนุน ตลอดจนให้ความสะดวกต่าง ๆ ด้วยดี และขอขอบใจนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ และวิทยาเขตโชติเวช ปีการศึกษา 2540 ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาที่อำนวยความสะดวกในการวิจัย และขอขอบใจนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ปีการศึกษา 2540 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือก่อนนำไปใช้

ขอขอบคุณอาจารย์ประเสริฐ ศศิธรโรจน์ชัย คุณรัตนา มนูลักษณ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณเพื่อน ญาติปริญญโทจิตวิทยาการแนะแนว ภาคพิเศษ รุ่นที่ 4 ทุกคนที่เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ “แม่” ผู้ซึ่งคอยห่วงใยและเป็นกำลังใจแก่ลูกเสมอมา ขอขอบใจน้อง ๆ ทุกคนที่เป็นห่วงและให้กำลังใจรวมทั้งให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยอย่างดียิ่ง

ผลความดีจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ “พ่อ” ผู้ให้กำเนิด เพื่อระลึกถึงพระคุณที่ได้อบรมสั่งสอน เลี้ยงดูและส่งเสริมในเรื่องการศึกษาแก่ลูก ขอกราบขอบพระคุณ

รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	9
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	10
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
2 เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน	35
งานวิจัยในต่างประเทศ	36
งานวิจัยในประเทศ	37
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	41
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	44
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	44
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	45
วิธีการสร้างเครื่องมือ	45
วิธีการดำเนินการเก็บข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	113
บทย่อ	113
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	113
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	113
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	114
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	115
การวิเคราะห์ข้อมูล	115
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	116
อภิปรายผล	120
ข้อเสนอแนะ	129
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	143
ประวัติย่อของผู้วิจัย	160

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกรุงเทพมหานคร	44
2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	60
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาทั้งหมด	64
4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามเพศ	65
5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับชั้น	67
6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติ ที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชา	69
7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	71
8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิดา	73
9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของมารดา	75
10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	77

11	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน	79
12	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	81
13	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test	83
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับชั้น	84
15	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่	85
16	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ ด้านเพื่อน จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่	86
17	การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชา	87
18	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา	88
19	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านครู จำแนกตามสาขาวิชา	88
20	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา	89
21	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านเพื่อน จำแนกตามสาขาวิชา	89

22	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ ด้านเพื่อน จำแนกตามสาขาวิชา	90
23	การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	91
24	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	91
25	การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิดา	93
26	การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของมารดา	94
27	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านครู จำแนกตามอาชีพของมารดา	95
28	การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว	96
29	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์โดยรวม จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว	97
30	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านวิชาที่เรียน จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว	97
31	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจ ของครอบครัว	98
32	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านการเห็นคุณค่าทางการศึกษา จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว	98

33	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านเพื่อน จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว	99
34	การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน	100
35	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์โดยรวม จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน	101
36	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านครู จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน	101
37	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านวิชาที่เรียน จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน	102
38	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน	103
39	การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	104
40	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์โดยรวม จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	105
41	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านครู จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	106
42	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านวิชาที่เรียน จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ...	107

43	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านบรรยากาศในการเรียน จำแนกตาม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	108
44	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านการเห็นคุณค่าของการเรียนการสอน จำแนกตาม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	109

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิองค์ประกอบของทัศนคติ.....	17
2 แสดงรูปแบบของการพัฒนาทัศนคติ.....	20
3 แสดงความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งเรียงลำดับจากน้อยที่สุดไปหามากที่สุด.....	27
4 แสดงมาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ต (Likert)......	29
5 แสดงการให้คะแนนทางด้านบวก (Positive) และทางด้านลบ (Negative). . . .	33

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต เพราะเป็นรากฐานสำหรับช่วยให้บุคคลสามารถก้าวไปถึงความสำเร็จ ความสุข ความเจริญทั้งปวง ทั้งของตนเองและสังคม (กระแสพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. 2515 : 11) นอกจากนี้ การศึกษายังเป็นกระบวนการหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมและเสริมสร้างภูมิปัญญาให้แก่สังคม การที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง การปกครองของประเทศไทย ให้บรรลุผลสำเร็จและเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าตามที่พึงประสงค์ได้นั้น จำเป็นจะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2531 : 1) นอกจากนี้การจัดการการศึกษาที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องวางรากฐานการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงการจัดและการส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาศักยภาพ และใช้ความสามารถของคนให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ และยังคงปลูกฝังคุณลักษณะ ค่านิยม ทักษะคติต่างๆ อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เพื่อเป็นการเตรียมคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป

สถานศึกษาก็เป็นองค์กรหนึ่งของสังคมที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษา เพื่อเตรียมให้คนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สถานศึกษาจึงเป็นแหล่งปลูกฝังคุณธรรมความดีให้แก่เยาวชนของชาติ นอกจากนี้สถานศึกษายังเป็นแหล่งสำคัญในการสร้างและปลูกฝังทัศนคติที่พึงประสงค์ หรือไม่พึงประสงค์ทางด้านอารมย์และพฤติกรรมพื้นฐานต่าง ๆ

ในสถาบันอุดมศึกษามีปรัชญาและความมุ่งหมายในการสร้างมนุษย์ ให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ด้วยคุณภาพ และวิชาความรู้ นิสิต นักศึกษาควรมีคุณลักษณะที่ประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้ความรู้ที่ศึกษามาประยุกต์ใช้ในงานได้ถูกต้อง (วัลลภา เทพหัสดิน. ณ อยุธยา. 2527 : 1)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เดิมคือ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีภารกิจหลักเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ การสอน การวิจัย การบริการชุมชน และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนั้นมีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์

มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ การดำเนินงานของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา อยู่ในความควบคุมของสภาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา หน่วยงานที่สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา แบ่งเป็นหน่วยงานที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน คือ ระดับปริญญาตรี มีคณะที่รับผิดชอบการเรียนการสอน สาขาวิชาทางด้านวิศวกรรม เทคโนโลยี บริหารธุรกิจ คหกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ เกษตรกรรม ศึกษาศาสตร์ นาฏศิลป์ และดุริยางค์ ส่วนระดับประกาศนียบัตร มีวิทยาเขตรับผิดชอบด้านการเรียนการสอน ทางด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม บริหารธุรกิจ คหกรรม และศิลปกรรม รวม 31 วิทยาเขต (คู่มือปฐมนิเทศนักศึกษา, คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2538 : 5) วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้ขอพระราชทานชื่อวิทยาลัยตามที่ขอทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เพื่อเป็นสิริมงคล และได้รับพระราชทานชื่อว่า “ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ” (ธรรมนูญ ฤทธิมนี. 2533: 11)

สำหรับหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น ในกรุงเทพมหานคร เปิดทำการเรียนการสอนด้วยกัน 2 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตพระนครใต้ และวิทยาเขตโชติเวช การศึกษาเรื่องคหกรรมศาสตร์นี้เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2502 พระยาอนุมานราชธนเป็นผู้ให้ไว้ในกรมมหาดคหกรรมศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 1 แต่เดิมมักเข้าใจกันว่า การบ้านการเรือนนั้น จำกัดว่าเป็นของผู้หญิงเท่านั้น เช่น การหุงต้ม การตัดเย็บเสื้อผ้า การฝีมือ การประดิษฐ์ เป็นต้น ไม่ถึงกับเป็นศาสตร์ที่ต้องเรียน มารดาสอนลูก สืบทอดต่อกันมาก็เพียงพอ ดังนั้นจึงมีแต่ในรั้วในวัง หรือบ้านผู้ดีใคร่อยากให้ลูกสาวได้เรียนรู้ศิลปะของงานบ้านก็นำไปฝากให้ท่านสอน เมื่อเปิดโอกาสให้ผู้หญิงทั้งหลายได้เรียนรู้ศิลปะของงานบ้าน จึงเรียกว่า “ การช่างสตรี ” ที่มาจากคำว่า Home Economics (สมศรี สุภณรัตน์. 513 : 39 - 40) ส่วนคำไทยนั้น “ คห ” แปลว่า บ้าน “ กรรม ” แปลว่า การกระทำ “ ศาสตร์ ” แปลว่า วิชา ความรู้เมื่อนำ 3 พยางค์นี้มารวมกันแล้ว คหกรรมศาสตร์ จึงหมายถึง วิชาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจกรรมในบ้านเรือน แต่คหกรรมศาสตร์ในความหมายที่กำหนดหลังจาก พ.ศ. 2502 เป็นต้นมา คือ วิชาที่มีวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ เข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการครองตนครองคน และครองสมบัติ วิชาคหกรรมศาสตร์เพิ่งถึงการสนองความต้องการทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อให้แต่ละคนได้พัฒนาให้เต็มความสามารถที่มีอยู่ในตนได้อย่างสมบูรณ์ (พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข. 2529 : 7) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช เป็นวิทยาเขตหนึ่งที่เปิดทำการเรียนการสอนในหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตร 3 ปี

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี และระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี โดยมีสาขาวิชาต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เปิดสอน 3 สาขาวิชา ได้แก่ อาหารและโภชนาการ ผ้าและเครื่องแต่งกาย และคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนั้น จะเปิดเพิ่มอีก 5 สาขาวิชา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า การบริหารคหกรรมศาสตร์ คหกรรมศาสตร์สหเทศอุตสาหกรรมศิลปประดิษฐ์ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ส่วนในระดับปริญญาตรีนั้นมีการเรียนการสอนในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ผ้าและเครื่องแต่งกาย การออกแบบแฟชั่น คหกรรมศาสตร์ทั่วไป และเทคโนโลยีการออกแบบอุตสาหกรรมศิลปประดิษฐ์

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นอาจารย์แนะแนวของวิทยาเขตโชติเวช งานส่วนหนึ่งที่ฝ่ายแนะแนวรับผิดชอบ คือ การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี จำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และรายงานผลนักศึกษาที่จบการศึกษาในแต่ละชั้นปี รวมทั้งการติดตามผลนักศึกษาที่จบการศึกษาไปแล้ว เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนนักศึกษาดังแต่ปี 2535 - 2538 ที่ผู้วิจัยสนใจรวบรวมมานั้น มีจำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษาไม่เท่ากับจำนวนนักศึกษาที่เริ่มเข้าศึกษา เนื่องจากจำนวนนักศึกษาที่จบออกไปนั้นจะมีจำนวนน้อยกว่าเมื่อเริ่มเข้าเรียน โดยเฉพาะในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้นดังกล่าว เป็นเพราะมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่ต้องพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2538 พบว่านักศึกษาที่พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาด้วยสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ ลาออก ตก และถูกคัดชื่อออกเนื่องจากขาดเรียนเป็นระยะเวลานาน และจากจำนวนนักศึกษาที่พ้นสภาพนั้น มีจำนวนมากขึ้นในทุกปีการศึกษา ดังเช่น ในปีการศึกษา 2535 มีจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้งหมด 510 คน พ้นสภาพ 40 คน คิดเป็น 8 % ของนักศึกษาทั้งหมด ปีการศึกษา 2536 มีนักศึกษา 516 คน พ้นสภาพ 46 คน คิดเป็น 9 % ของนักศึกษาทั้งหมด ปีการศึกษา 2537 มีนักศึกษา 414 คน พ้นสภาพ 47 คน คิดเป็น 11 % ของนักศึกษาทั้งหมด ปีการศึกษา 2538 มีนักศึกษา 431 คน พ้นสภาพ 57 คน คิดเป็น 17 % ของนักศึกษาทั้งหมด รวมจำนวนนักศึกษาที่พ้นสภาพทั้งสิ้น 190 คน จากจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2535 - 2538 ทั้งหมด 1,871 คน โดยเฉลี่ยต่อปี จะมีนักศึกษาที่พ้นสภาพหรือต้องออกจากการศึกษากลางคัน เฉลี่ยปีละประมาณ 48 คน

ผู้วิจัยได้สอบถามอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 10 คน คณะครูจำนวน 8 คน และผู้บริหารของสถาบันตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 โดยวิธีสอบถามพบว่า อาจารย์มีความคิดว่านักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียนนั้นเป็นเพราะไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ไม่สนใจเรียนในเวลาเรียน ชอบคุยกันในห้องเรียน สร้างความวุ่นวายขึ้นในห้องเรียน รบกวนเพื่อนร่วมชั้นเรียน ก่อให้เกิดปัญหากับอาจารย์ผู้สอน ไม่รับผิดชอบในงานที่มอบหมาย บ้างก็นำวิชาอื่นเข้ามาทำในห้องเรียน ไม่สนใจในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ไม่เห็นความสำคัญของวิชาที่เรียน ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่เอาใจใส่ในการเรียน ไม่มีเป้าหมายในการเรียนอย่างแท้จริง รวมทั้งไม่สนใจในคำสอนหรือคำตักเตือนของอาจารย์ ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ส่งผลให้การเรียนของนักศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจ จนทำให้นักศึกษาบางรายต้องสอบตก ลาออกหรือถูกคัดชื่อออกพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา

ผู้วิจัยจึงได้สำรวจปัญหาเบื้องต้น เกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช กรุงเทพมหานคร โดยให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 150 คน ตอบแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาที่นักศึกษาประสบทั้งด้านการเรียน ส่วนตัว และสังคม พบว่า มีนักศึกษาที่ประสบปัญหาด้านการเรียนทั้งหมด 90 คน คิดเป็น 60 % ของนักศึกษาทั้งหมด นอกจากนั้นก็จะเกิดเป็นปัญหาส่วนตัวและปัญหาด้านอื่น ๆ อีก 60 คน คิดเป็น 40 % ของนักศึกษาทั้งหมด ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับการเรียนนั้นแยกออกได้เป็นปัญหาเกี่ยวกับครูอาจารย์ 19 % เป็นปัญหาเรื่องอาจารย์ไม่เป็นที่คุ้นเคยกับนักศึกษา อาจารย์ชอบตำหนิว่ากล่าว อาจารย์ให้การบ้านมาก วิชาที่สอนยากเรียนไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ เป็นต้น ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน 23 % เกิดจากเพื่อนในห้องชอบคุยกันในเวลาเรียน ทะเลาะกัน บางกลุ่มโคตเรียนไม่เข้าเรียนในบางวิชา หรือมาโรงเรียนแล้วไม่เข้าเรียน รวมทั้งการชวนเพื่อนโคตเรียนด้วย นอกจากนั้น นักศึกษาระบุว่าเพื่อนบางคนนิสัยไม่ดี บางคนจิตใจคับแคบไม่ช่วยเหลือด้านการเรียน และอีก 18 % เป็นปัญหาเกี่ยวกับอาคาร สถานที่ที่คับแคบเกินไป

จากแบบสอบถามยังพบว่า สาเหตุที่นักศึกษาเลือกเข้ามาศึกษาต่อ นั้น นักศึกษาจำนวน 66 คน คิดเป็น 44 % ที่ไม่ได้ตั้งใจเลือกมาเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ แต่มาเรียนเนื่องจากบิดา - มารดาให้มาเรียน เพราะเกรงว่าจะไปเรียนที่อื่นไม่ได้ บางรายก็มีผู้ที่รู้จักแนะนำให้มาเรียนมีนักศึกษาจำนวน 54 คน คิดเป็น 36 % เลือกมาเรียนเอง เพราะมีความสนใจและคิดว่าเป็นสาขาวิชาที่เรียนง่าย จบได้ง่าย เรียนจบหรือไม่จบก็สามารถทำงานได้ โดยคิดว่าเรียนเพื่อทำอาหารได้ ตัดเย็บเสื้อผ้าได้หรือประดิษฐ์เศษวัสดุได้เท่านั้น มีนักศึกษา

เพียง 9 คน หรือคิดเป็น 6 % เท่านั้นที่คิดว่าเรียนแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้ และนักศึกษาอีก 21 คน ซึ่งคิดเป็น 14 % ที่ไม่ตอบแบบสอบถามข้อนี้

ผู้วิจัยจึงได้สอบถามนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 5 ห้องเรียน โดยเป็นสาขาต่าง ๆ ดังนี้ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 3 ห้องเรียน คหกรรมศาสตร์ 1 ห้องเรียน ผ้าและเครื่องแต่งกาย 1 ห้องเรียน โดยสอบถามเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนรู้สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยถามว่านักศึกษา มีความคิดอย่างไรกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และนักศึกษาทำอย่างไรในการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จากการสอบถามปรากฏผลดังนี้ นักศึกษาจำนวน 40 คน คิดว่าวิชาที่ศึกษาในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์นั้น บางวิชามีเนื้อหาที่ยาก อาจารย์สอนแล้วไม่เข้าใจ วิชาปฏิบัติทำได้ไม่ดีเนื่องจากไม่มีความสามารถ ไม่ชอบวิชาปฏิบัติเพราะยุ่งยาก ไม่เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของสาขาวิชา นักศึกษา 20 คนคิดว่าสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เป็นสาขาที่น่าสนใจ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน นักศึกษา 16 คน ไม่ชอบ ไม่สนใจเรียน ไม่ชอบอ่านหนังสือ ยิ่งเรียนยิ่งเบื่อหน่าย นักศึกษา 12 คน ไม่อยากเข้าเรียน เมื่อถึงวิชาที่ตนเองไม่ชอบ ไม่ชอบทำการบ้าน ไม่เตรียมตัวให้พร้อมทั้งก่อนเวลาเรียนและเมื่อถึงเวลาสอบ นักศึกษา 8 คน มีความรับผิดชอบในงานที่อาจารย์มอบหมาย นักศึกษา 4 คน คิดว่าถ้าเรียนเก่งกว่านี้จะเลือกเรียนสาขาวิชาอื่นแทน

จากการสำรวจข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่านักศึกษาคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคเวช มีลักษณะความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกต่อสาขาวิชาที่เรียน ในลักษณะซึ่งมีทั้งการยอมรับ และไม่ยอมรับ ชอบและไม่ชอบ จากลักษณะดังกล่าวนี้ สรุปได้ว่าเป็นการแสดงออกถึงทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่ง กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 172) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ แล้วแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะตอบสนอง ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ แสดงความพร้อมที่จะเข้าหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ดี หรือทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทัศนคติไม่ดีหรือทางลบ

จุดมุ่งหมายหลักในการจัดการศึกษาโดยทั่วไปไม่ว่าจะในระดับใดก็ตาม จะมีจุดมุ่งหมายในด้านจิตพิสัย (Affective Domain) อันรวมถึงทัศนคติเอาไว้ด้วย ทั้งนี้เพราะถือว่าทัศนคติเป็นสิ่งช่วยชักนำให้ผู้เรียนนำความรู้ความสามารถที่ได้จากการเรียนรู้นั้น ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างจริงจัง ในการจัดการศึกษานั้นมิได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกคน ประสบผลสำเร็จในการเรียนอย่างเดียว แต่ยังมุ่งให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวได้ในสังคมอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ประกอบอาชีพได้ตามอัธยาศัยของตน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะบรรลุเป้าประสงค์ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาการเรียนให้บัณฑิตคิดในการเรียนที่ดี จะเห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรการเรียนการสอนหลายครั้ง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศไทยที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพื่อหวังว่าประเทศชาติจะได้เยาวชนที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพในความรู้ ความคิด การปรับตัว การแก้ปัญหา มีทักษะในการทำงาน รู้จักพัฒนา มีค่านิยมที่ดี รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถสูงสุดในความมั่นคงตามศักยภาพที่มีอยู่ เพื่อให้เยาวชนเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข (สุนีย์ สิงหะกเชนทร์ 2534 : 6)

แต่ปรากฏว่ามีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษา บางคนต้องเรียนซ้ำหรือลาออกจากโรงเรียนกลางคัน หรือเรียนแล้วไม่สามารถหางานทำได้ ทั้งนี้นับว่าเป็นการสูญเสียทางการศึกษาอย่างมาก

ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียนที่สำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ ตัวผู้เรียนเองผู้เรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าสติปัญญาความสามารถ บางคนต้องลาออกกลางคันทั้ง ๆ ที่มีความถนัดทางการเรียนสูง ในขณะที่ผู้เรียนบางคนมีความถนัดทางการเรียนปานกลาง หรือต่ำกว่ากลับประสบความสำเร็จทางการเรียน หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า เพรสคอต (Prescott. 1961 : 17 - 45) พบว่า องค์ประกอบที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย
2. องค์ประกอบทางด้านความรัก
3. องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคมประเพณี
4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน
5. องค์ประกอบทางการพัฒนาคน
6. องค์ประกอบทางการปรับคน

องค์ประกอบทั้ง 6 อย่างนี้มีความสัมพันธ์กัน และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน บางองค์ประกอบเป็นสิ่งที่ส่งเสริมกัน องค์ประกอบที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ องค์ประกอบทางการพัฒนาคน อันได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ และทัศนคติต่อการเรียน อวยชัย วิยสุวรรณ (2521 : 120) ยังพบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกเหนือจากความสามารถทางสติปัญญา ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจ คุณภาพการจัดการศึกษา กิจกรรมการเรียน ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คุณลักษณะของผู้เรียน แรงจูงใจ แนวความคิดและทัศนคติที่มีต่อการเรียน ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับ เมเร็น และ เลมาน (Mehren and Lehmann. 1975 : 12 - 13) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะเรียน

ได้ดีเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน และทัศนคติที่มีต่อการเรียน นอกจากนี้ ไรท์แฮนด์ (Righthand. 1965 : 68 - 72) ก็พบว่า ตัวทำนายผลการเรียนว่าจะประสบผลสำเร็จหรือไม่นั้นก็คือ ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน

การเรียนการสอนจะบรรลุเป้าหมายได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างครู กับนักเรียน ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูและต่อเป้าหมายของการศึกษา กระบวนการเรียน การสอนย่อมดำเนินไปไม่ราบรื่น เพราะนักเรียนจะไม่เชื่อฟังคำสอนของครู นักเรียนจึงไม่สามารถ รับความรู้จากครูได้มากนัก ซึ่งจะนำไปสู่ความล้มเหลวทางการเรียนได้ และความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนนั้น นักเรียนบางคนไม่ชอบพฤติกรรมของเพื่อนที่ชอบฝ่าฝืนกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน พฤติกรรมดังกล่าวนี้ อาจมิได้เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกคนในโรงเรียน แต่การที่นักเรียนได้รู้เห็น และประสบแก่ ตนเองบ้างในบางโอกาส ย่อมทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการเรียนได้

จะเห็นว่าทัศนคติในการเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียน ต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน การที่นักเรียน นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ อยากรู้ อยากเห็น เอาใจใส่การเรียนอย่างแท้จริง ส่วนการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนนั้น เป็นเหตุ ให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย หหมดกำลังใจในการเรียนจนก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น ทั้ง ด้านความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมการแสดงออกในระหว่างการศึกษาเล่าเรียน ผลที่ตามมา ก็คือ ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาที่เรียน มีผลการเรียนที่ตกต่ำ มีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ไม่ประสบผลสำเร็จในการศึกษาเท่าที่ควร เป็นปัญหาต่อสถานศึกษา ผู้สอน เพื่อน รวมทั้ง ผู้ปกครองด้วย

ขจรสุตา เหล็กเพชร (2522 : 14) กล่าวว่าไว้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนซึ่งรวมถึงทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน ตัวครู วิธีการสอนของครู และคุณค่าในการศึกษา เป็น ส่วนสำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียน ทัศนคติต่อการเรียนมีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังผลการวิจัยของ เมเร็น และ เลมาน (Mehren and Lehmann. 1975 : 584) ที่กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถ หรือเชาวน์ปัญญาอย่างเดียว ต้องประกอบอื่นก็อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ วุฒิภาวะ ทักษะในการเรียนและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ มอริส (Moris. 1964 : 48) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางการเรียนสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ เอกฉัตร พัฒนราช (2528 : 48) ได้ศึกษาพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเป็นรากฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดความตั้งใจอยากรู้ อยากเห็นในวิชาที่ครูสอน และเอาใจใส่ในการเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ รู้สึกว่าการเรียนเป็นของสนุกน่าค้นคว้าลงมือกระทำ และเมื่อผู้เรียนเกิดความพอใจในสิ่งที่เรียนก็ย่อมขวนขวาย พยายามค้นคว้าหาความรู้เตรียมพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ให้ผ่านไปด้วยดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตนวางไว้ (นภาพร เมษรักวานิช. 2515 : 33) ดังนั้นด้านจิตวิทยาการเรียนการสอนจึงให้การยอมรับว่าในการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนต้องมุ่งสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ควบคู่ไปกับความรู้และทักษะต่างๆ ทั้งนี้เพราะทัศนคติที่ดีต่อวิชาใด ๆ ย่อมเป็นรากฐานที่จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียน เห็นคุณค่าและเอาใจใส่ในวิชาที่เรียนมากขึ้น (ก่อ สวัสดิพานิชย์. 2517 : 129) และเนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม หรือ หักล้างแรงขับ (Drive) หรือ แรงจูงใจ (Motive) (Hilgard. 1962 : 564) และการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย หหมดกำลังใจในการเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ (อำพัน พันสม. 2535 : 3) ครูจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญและคำนึงถึงทัศนคติต่อการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

จรรยา วิไลวรรณ (2532 : 1) กล่าวว่า ทัศนคติในการเรียนที่ดีนั้นก็คือ ทัศนคติของนักเรียน นักศึกษา ที่มีต่อสถานศึกษามีศรัทธาในตัวผู้สอน เพื่อกัน การมองเห็นคุณค่าของการศึกษา ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเป็นรากฐานที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการเรียน ความตั้งใจ สนใจในการเรียน มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ อยากรู้ อยากเห็นในวิชาที่ครูสอน เอาใจใส่ในการเรียนอย่างแท้จริง Blendsoe (1971. 121 -122) กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีทัศนคติต่อผู้สอนต่างกัน จะมีความสามารถในการเรียนต่างกัน ผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อครูผู้สอนจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ดังที่โคแกน และ เลวิน (Cogan and Levin. 1957 : 135 - 139) กล่าวว่า ผู้สอนกับผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กันมากเท่าใด และผู้เรียนที่มีศรัทธาในตัวผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ควบคู่ไปกับความรู้และทักษะต่าง ๆ

การริสัน (Garrison. 1956 : 173) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อโรงเรียนว่ามีผลมาจากครู ผู้ซึ่งไม่เข้าใจในตัวนักศึกษา นอกจากนั้นเป็นการจัดหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความสนใจและเป้าหมายที่นักศึกษาได้มุ่งหวังไว้ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนให้เกิดขึ้นในตัวเด็กเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสถานศึกษา เพราะเป็นทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะช่วยให้เด็กมีความตระหนักในความสำคัญของวิชาที่เรียน มองเห็นคุณค่า มีความสนใจ เอาใจใส่ในการเรียน (ประเทิน มหาจันทร์. 2523 : 65)

จากเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของทัศนคติในการเรียน เพราะการที่ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในวิชาที่เรียนต่อครูต่อเพื่อน และต่อการศึกษาย่อมก่อให้เกิด

เกิดความตั้งใจ อยากรู้ อยากเห็นในวิชาที่ครูสอน เอาใจใส่ในการเรียน และเมื่อผู้เรียนเกิดความพอใจในสิ่งที่เรียนก็ย่อมชวนชวนกันหาความรู้ ทำให้ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนเป็นอย่างยิ่ง ทักษะคิดในการเรียนเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขปรับปรุงได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ทราบทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียนของนักศึกษา อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและส่งเสริมทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียนให้ดีขึ้น ทั้งยังนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยลดความสูญเปล่าทางการศึกษาของชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา - มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบันและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ชายและหญิง มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่างๆ แตกต่างกัน
2. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่อยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน
3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่เรียนในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน
4. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน
5. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีอาชีพของบิดา - มารดาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

6. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

7. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

8. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษารั้ครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงทัศนคติที่มีต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิทยาเขตพระนครใต้ และวิทยาเขตโชติเวช เพื่อเป็นแนวทางให้แก่คณะครูอาจารย์ อาจารย์แนะแนว ตลอดจนผู้บริหาร ได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและส่งเสริมทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา เพื่อประโยชน์ในทางการเรียนการสอน และเพื่อลดปัญหาการสูญเปล่าทางการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ให้เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมดคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบไปด้วยวิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 240 คน และวิทยาเขตโชติเวชจำนวน 329 คน รวมทั้งสิ้น 569 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 2.1.1 เพศ
- 2.1.2 ระดับชั้น
- 2.1.3 สาขาวิชา
- 2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.1.5 อาชีพของ บิดา - มารดา
- 2.1.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 2.1.7 สาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน
- 2.1.8 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านครู หมายถึง ผู้ที่นักศึกษาให้การยอมรับและศรัทธา ให้ความเคารพ นับถือ ไว้วางใจ มีความคิดว่าครูคือผู้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ เป็นบุคคลที่เข้าใจ ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา มีความรู้สึกว่าครูเป็นบุคคลที่นักศึกษาคควรที่จะเคารพเชื่อฟัง และพร้อมที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำของครูอย่างเคร่งครัด

1.2 วิชาที่เรียน หมายถึง รายวิชาต่างๆที่อยู่ในหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่นักศึกษามีความคิดว่าวิชาที่เรียนนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการศึกษา มีความรู้สึกถึงว่าวิชาที่เรียนนั้นเป็นสิ่งที่น่าศึกษาหาความรู้และพร้อมที่จะให้ความสนใจ ตั้งใจ ใส่ใจในวิชาที่เรียน และมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความอยากรู้อยากเห็นในวิชาที่เรียนและขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติม

1.3 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน นักศึกษามีความคิดว่าสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ และมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว สนุกสนานและสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น มีความรู้สึกพอใจในสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการเรียน

การสอน พร้อมที่จะช่วยกันรักษาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ยินดีที่จะช่วยกันรักษาสื่อและอุปกรณ์เหล่านั้นให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์อยู่เสมอ

1.4 บรรยากาศในการเรียนการสอน หมายถึง สภาพของห้องเรียนและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในห้องเรียนที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอน นักศึกษามีจิตว่าบรรยากาศในห้องเรียนเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้เกิดแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีสภาพจิตใจในการเรียนที่ดี มีอารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัว กระฉับกระเฉง มีความรู้สึกพึงพอใจในห้องเรียน สถานที่เรียน สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในห้องเรียน พร้อมทั้งร่วมมือกับผู้สอนในการเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

1.5 การเห็นคุณค่าของการศึกษา หมายถึง ประโยชน์และความสำคัญของการศึกษา นักศึกษามีความคิดว่าการศึกษาที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิต มีความรู้สึกพอใจที่ได้ศึกษาเล่าเรียน และพร้อมที่จะศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ มีความมานะพยายามเพื่อให้สำเร็จการศึกษา และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.6 เพื่อน หมายถึง เพื่อนในชั้นเรียนซึ่งเป็นบุคคลนักศึกษาคิดว่าเป็นผู้ที่ใกล้ชิดสนิทสนม มีความรักและไว้วางใจ มีความปรารถนาดีต่อกัน ยินดีและพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติในสิ่งดีซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือกันทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ มีน้ำใจต่อกัน และมีน้ำใจต่อกัน

2. เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิง

3. ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3

4. สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชาคือ

4.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

4.2 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

4.3 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่แสดงถึงความสามารถของนักศึกษาซึ่งวัดจากผลการเรียนเฉลี่ยของทุกรายวิชาของการวัดผลกลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 แบ่งตามเกณฑ์ของวิทยาเขต ดังนี้คือ

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผู้ที่ได้ผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผู้ที่ได้ผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.0 - 2.49

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผู้ที่ได้ผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ลงไป

6. อาชีพของบิดา - มารดา หรือผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 4 ประเภทด้วยกัน

6.1 อาชีพเกษตรกรกรรม

6.2 อาชีพธุรกิจ

6.3 อาชีพรับราชการ

6.4 อาชีพรับจ้าง

6.5 อื่น ๆ

7. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดา - มารดา ที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน แบ่งเป็น 3 ระดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ . 2535)

7.1 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้สูงกว่า 10,000 ขึ้นไป

7.2 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 5,000 - 10,000 บาท

7.3 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ หมายถึง ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

8. สาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน หมายถึง เหตุที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อไปในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น

8.1 สมัครใจมาเรียนเอง

8.2 คำนแนะนำจากผู้อื่น

8.3 อื่น ๆ

9. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษา มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

9.1 ความทะเยอทะยานทางการเรียน ได้แก่ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มุ่งมั่นในสิ่งที่ต้องการ คาดหวังที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน

9.2 การพึ่งพาตนเองในการเรียน ได้แก่ ค้นคว้าบทเรียนเพิ่มเติมด้วยตนเอง ทบทวนคำร่ำด้วยตนเอง ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองโดยไม่ลอกคนอื่น

9.3 ความกระตือรือร้นทางการเรียน ได้แก่ สนใจสิ่งที่ศึกษาอยู่ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง

9.4 ความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียน ได้แก่ ตั้งใจทำงานหรือ
การบ้านให้สำเร็จตรงตามเวลา รับผิดชอบงานของตนเอง สามารถทำงานให้สำเร็จได้

9.5 การวางแผนทางการเรียน ได้แก่ การวางแผนเป้าหมายในชีวิต การเตรียม
อุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเรียน การวางแผนการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีระบบ

ซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ วัดได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียนที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถามของ คำรง เหลี่ยมวัฒนา (2536) และ
ประกายทิพย์ พิชัย (2539) โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์ . 2538 : 9)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน

1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2522 : 328) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่าเป็นท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งวารินทร์ สายโอบเอื้อ (2522 : 125) ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกและท่าทีของคนเราที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นความรู้สึกในทางชอบ ไม่ชอบ และมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นตามความรู้สึกดังกล่าว

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้

กมลรัตน์ หล้าสุรวงษ์ (2528 : 172) ก็ได้กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และ ประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทัศนคติไม่ดีหรือทัศนคติทางลบ

พจน์ วรกวิน (2522 : 60) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึก ความเห็น ความเชื่อ หรือแนวโน้มที่พร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ โรคิช (Rokeach . 1970 : 112) ที่กล่าวว่าทศนคติเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

สุรางค์ จันทน์เอม (2524 : 40) กล่าวว่า ทศนคติ คือสภาพจิตใจของบุคคลแต่ละคนที่เกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ อันมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นและพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ

ไพบุลย์ อินทวิธา (2527 : 26) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับทศนคติว่าจะต้องเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการทางจิตวิทยาสังคม ซึ่งได้แก่ การรับรู้ การเรียนรู้ และการรับรู้ตนเอง ซึ่งหมายความว่า บุคคลจะเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบกาย เป็นประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกนึกคิดตามที่ตนเองประสบ และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาตามประสบการณ์ที่ตนได้รับนั้น

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 184)สรุปว่า ทศนคติ คือ การลงความเห็นของความรู้สึกจากการที่ได้รับรู้ว่า สิ่งใด คนใด สถานการณ์ใด สถาบันใด ตัวใด ดีหรือไม่ดีเพียงใด

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531 : 2) ได้อธิบายความหมายของทศนคติไว้ดังนี้

1. ทศนคติ หมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความลำเอียงของบุคคลในการสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา

2. ทศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือต่อต้านสภาพแวดล้อมที่จะมาถึงทางใดทางหนึ่ง

3. ทศนคติ หมายถึง การเตรียมตัวหรือความพร้อมในการที่จะตอบสนอง

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533 : 33 - 39) ได้กล่าวว่าทศนคตินั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าบุคคลมีความต้องการที่จะเปลี่ยน ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ และเกิดค่านิยมในบางสิ่งบางอย่าง,

จากความหมายของทศนคติดังกล่าว สรุปได้ว่า ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ โดยมีแนวโน้มที่จะตอบสนอง หรือแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ทศนคติทางบวกหรือทศนคติที่ดีจะแสดงออกมาในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ทำให้อยากปฏิบัติ อีกลักษณะหนึ่งคือ ทางลบ หรือทศนคติที่ไม่ดีจะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย อาจทำให้เกิดความเบื่อกวน หรือต้องการหนีห่างจากสิ่งเหล่านั้น

องค์ประกอบของทัศนคติ

การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในกรณีต่าง ๆ ก็ควรได้มีการศึกษาถึงองค์ประกอบของทัศนคติ ซึ่งมีผู้ศึกษาและอธิบายความหมายได้ดังนี้

เซฟเวอร์ (Sbaver . 1977 : 170) ได้กล่าวว่า ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน

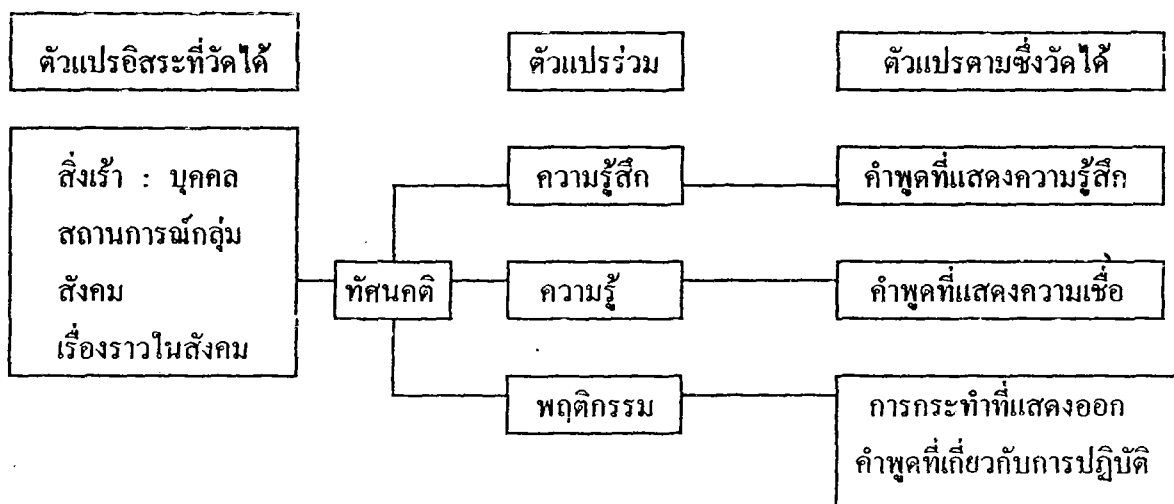
1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึงการรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับวัตถุ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นด้วย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เขารับรู้ อาจเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด ก็จะเกิดความชอบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึงความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน คือ การยอมรับหรือไม่ยอมรับ ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้ จะต้องมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ทัศนคติของบุคคลนั้นก็就会เปลี่ยนแปลงไปด้วย

ไทรแอนดิส (Triandis . 1971 : 3) ได้เสนอแผนภูมิองค์ประกอบของทัศนคติไว้ดังต่อไปนี้คือ

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิองค์ประกอบของทัศนคติ (Triandis . 1971 : 3)

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของทัศนคติ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านด้วยกัน คือ ความคิดหรือความรู้ ความรู้สึกและการแสดงออกของพฤติกรรม ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาทัศนคติที่มีต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั้ง 3 ด้าน

การแสดงออกของทัศนคติ

ในเรื่องการแสดงออกของทัศนคตินี้ สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (2519 : 14) กล่าวว่า ทัศนคติสามารถแสดงออกให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น ซึ่งสรุปได้ 3 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติเชิงนิมิต เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ
2. ทัศนคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับทัศนคติเชิงนิมิต เช่น ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม
3. ทัศนคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ ไม่เป็นทั้งทัศนคติเชิงนิมิตและทัศนคติเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลาง ไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง เช่นรู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2525 : 63) กล่าวว่า การแสดงออกทางทัศนคติ โดยอาศัยพฤติกรรมนี้ แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การแสดงออกมาในทางพึงพอใจ ชอบ ถ้าผู้ใดมีทัศนคติแบบนี้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะทำให้ผู้นั้นอยากปฏิบัติ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิมิต (Positive)
2. การแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ถ้าผู้ใดมีทัศนคติแบบนี้ต่อสิ่งใดอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะทำให้เกิดความเบียดเบียน ชิงชัง อยากหนีให้ห่างจากสิ่งนั้น เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิเสธ (Negative)

แหล่งการเกิดทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2525 : 91 - 93) กล่าวถึงแหล่งสำคัญที่ทำให้เกิดทัศนคติไว้ 4 แหล่งดังต่อไปนี้

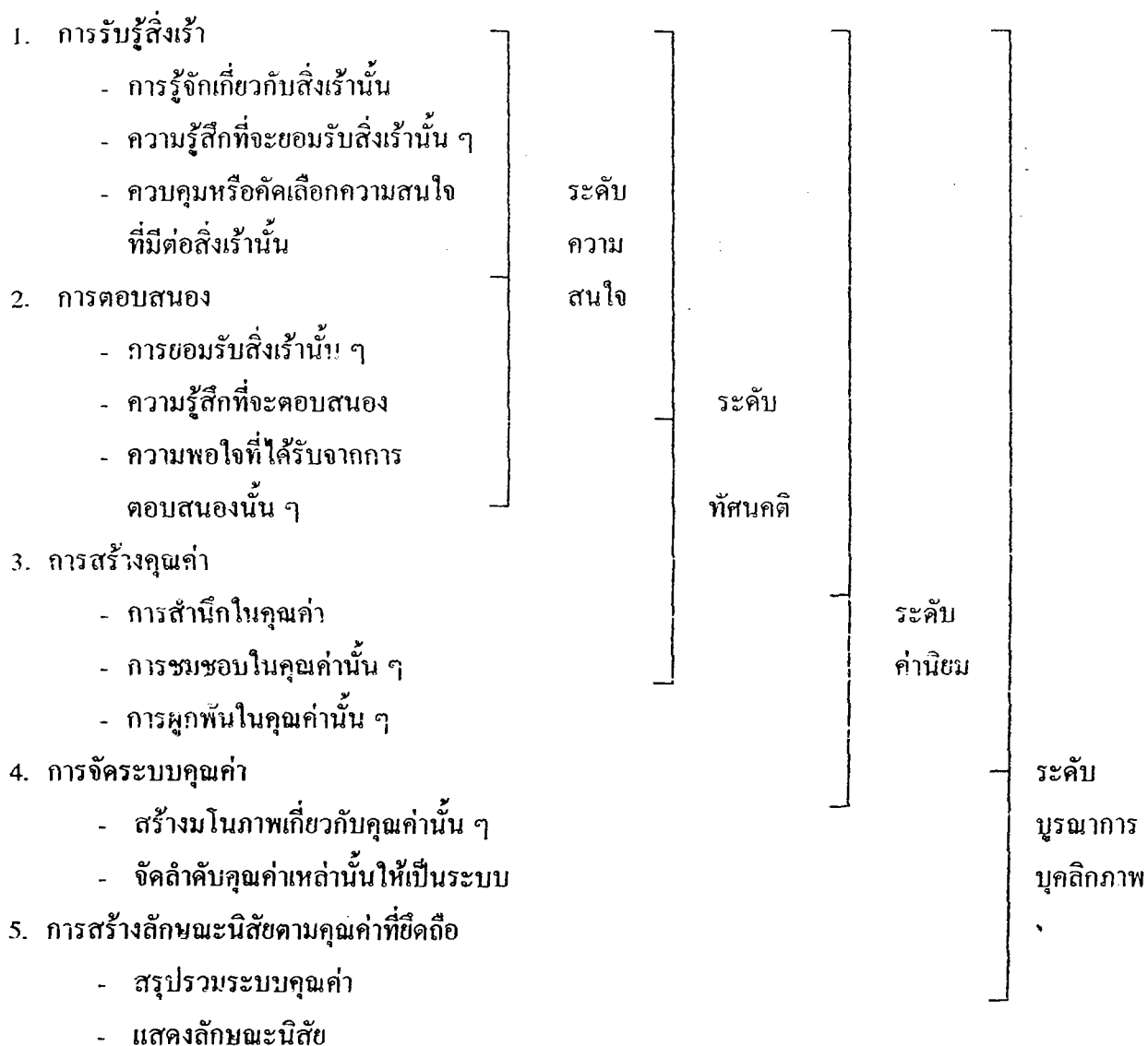
1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) วิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้ทัศนคติ คือ การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น เช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อบุคคลหนึ่งเราจะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้ามถ้าเรามีประสบการณ์ไม่ดีก็จะมีความรู้สึกไม่ชอบบุคคลนั้น
2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from Others) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลในครอบครัว เช่น เด็กได้รับการสั่งสอนหรืออบรมจากผู้ปกครองเสมอว่า การขโมยสิ่งของของคนอื่นไม่ดี เด็กก็จะมีทัศนคติเช่นนั้น
3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) ทัศนคติบางอย่างถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบผู้อื่นเช่น บิดาของนาย ก. กลัวเสียงฟ้าร้อง นาย ก. ก็มีทัศนคติต่อเสียงฟ้าร้องว่าเป็นสิ่งที่น่ากลัว
4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทัศนคติของบุคคลหลายอย่างที่เกิดขึ้นเนื่องจาก สถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่าง ๆ ฯลฯ สถาบันเหล่านี้จะเป็นทั้งแหล่งที่มาและสิ่งที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดทัศนคติบางอย่าง

สาเหตุการเกิดทัศนคติ

สาเหตุการเกิดทัศนคติ เซอร์ฟ และ เซอร์ฟ (Sherif and Sherif, 1969 : 334) ได้ให้ความเห็นว่า ทัศนคติของบุคคลไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่การที่บุคคลเกิดทัศนคติขึ้นได้นั้นเกิดจากการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ทั้งสิ้น ทัศนคติเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้คือ

1. เกิดจากผลรวมขึ้นสุดท้ายของการสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ในช่วงระยะหนึ่งของชีวิตประจำวัน ทัศนคติที่เกิดขึ้นนี้จะมั่นคงถาวร
2. เกิดจากผลของประสบการณ์ในระยะสั้น ซึ่งประสบการณ์นั้นเป็นไปอย่างเข้มข้น ตื่นเต้น และรวดเร็วโดยทันทีทันใดนั้นเองทัศนคติก็เกิดขึ้นได้แล้ว ทัศนคติแบบนี้เป็นได้ทั้งทัศนคติชั่วคราวและถาวร
3. เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากผู้อื่นที่ตนนิยมชมชอบเมื่อบุคคลนั้นแนะนำ ก็จะปฏิบัติตามโดยคุชฎี
4. เกิดขึ้นโดยการเปรียบเทียบประสบการณ์เดิม โดยปราศจากเหตุผล ถ้าจากประสบการณ์เดิมเราชอบสิ่งนั้น เมื่อเราพบของใหม่ที่คล้ายกันก็จะชอบด้วย
5. เกิดจากการได้เห็นตัวอย่างที่ดี หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ถูกสัญลักษณ์จะชอบและปฏิบัติตามไปในทางที่ดีนั้น

นอกจากนี้ บลูมและคนอื่น ๆ (Bloom and others. 1971 : 225 - 271) ได้เสนอว่า
ทัศนคติของบุคคลควรจะมีรูปแบบของการพัฒนาตามลำดับขั้นดังนี้

ภาพประกอบ 2 รูปแบบของการพัฒนาด้านความรู้สึกตามแนวความคิดของบลูมและคนอื่น ๆ

(เชดส์คัลด์ โฆวาลินส์. 2520 : 39 ; อ้างอิงมาจาก Bloom. 1971)

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิด เป็นสภาพทางจิตของบุคคลซึ่งมีสภาพแตกต่างกัน ดังมีผู้ศึกษาและอธิบายลักษณะสำคัญของทัศนคติของบุคคลไว้ดังนี้

นันทนल्ली (Nunnally . 1959 : 64) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของทัศนคติไว้ 3

ประการ คือ

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
 2. ทัศนคติ เป็นสภาวะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อการคิด และการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก เพราะมันเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางไว้ว่า ถ้าบุคคลประสบสิ่งใดแล้ว บุคคลนั้นก็จะมีการทำที่ต่อสิ่งนั้น ๆ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
 3. ทัศนคติเป็นสภาวะทางจิต ที่มีแนวโน้มค่อนข้างจะถาวรพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละบุคคลต่างก็สั่งสมประสบการณ์การรับรู้และการเรียนรู้มาเป็นอันมาก อย่างไรก็ตามทัศนคติอาจมีการเปลี่ยนแปลง อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้
- สำหรับ ส. วาสนา ประวาลพฤษย์ (2524: 5) ได้สรุปลักษณะของทัศนคติไว้ดังนี้
1. ทัศนคติ เป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเตรียมนี้เป็นการเตรียมภายในจิตใจมากกว่าภายนอก
 2. สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซ้ำซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยได้ และบางครั้งก็ไม่มีเหตุผล
 3. ทัศนคติที่ไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม
 4. ทัศนคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายทัศนคติได้
 5. ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทัศนคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระยะเวลา เชื้อชาติ ปัญญา เป็นต้น

6. ทักษะมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทักษะเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้และประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทักษะก็อาจเปลี่ยนแปลงได้

ไพบูลย์ อินทวิชา (2527: 55) กล่าวถึงลักษณะของทักษะไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ทักษะเป็นสภาพการณ์ทางจิตที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึนึกคิด และการกระทำของบุคคล เป็นตัวการกำหนดแนวทางการแสดงออกของพฤติกรรม

2. สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่ปรากฏ เพื่อเป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบาย ทักษะได้

3. ทักษะเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด บุคคลจะมีทักษะต่อเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับอายุ เชื้อชาติ วัฒนธรรม ระดับการศึกษา เป็นต้น

4. ทักษะ เป็นสภาพทางจิตใจมีแนวโน้มค่อนข้างจะถาวรพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์ การรับรู้ แต่ทักษะก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ โดยอาศัยอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

จากลักษณะสำคัญของทักษะที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า ทักษะของบุคคลแต่ละคนนั้นเป็นสภาพทางจิตที่เกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละคน แต่จะแตกต่างกันก็เนื่องจากสภาพแวดล้อมของแต่ละคนนั่นเอง ดังนั้นจึงได้มีการสร้างเครื่องมือในการวัดทักษะเพื่อการศึกษาค้นคว้าทางจิตวิทยา

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดทักษะ

ทักษะเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ดังที่ พรรณี ข. เจนจิต (2528: 288 - 289) และแอลพอท (สก็ดส์ สุนทรเสณี. 2531 : 31 ; อ้างอิงมาจาก Allport. n.d.) พอสรุปได้ว่าทักษะเกิดจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. เกิดจากประสบการณ์ที่บุคคลพบเห็นและเกิดความรู้สึกประทับใจ
2. เกิดจากกระบวนการการเรียนรู้จากการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง และคนข้างเคียง เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. เกิดจากการเลียนแบบหรือทำตามอย่างบุคคลที่มีอิทธิพลโดยตรง เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู พี่น้อง และบุคคลอื่น ๆ ที่ตนนิยมชมชอบ บุคคลจึงอาจรับเอาทัศนคติของบุคคลเหล่านั้นมาเป็นทัศนคติของตนด้วย
4. เกิดจากอิทธิพลของกลุ่มสังคม อิทธิพลของกลุ่มบุคคลที่บุคคลเข้าไปรวมตัวเป็นสมาชิก ความคิดเห็นของคนกลุ่มนั้น ๆ สามารถบีบบังคับให้สมาชิกในกลุ่มยอมจำนนปฏิบัติตามไปด้วย ถ้าหากว่าทัศนคตินั้น ๆ มิได้ขัดกับความรู้สึกของสมาชิกเกินไป

การศึกษาทัศนคติ

ในการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ควรได้มีการศึกษาถึงวิธีการต่าง ๆ ในการวัดทัศนคติ ซึ่งได้มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

โยธิน ศันสนบุต (2524 : 46 - 48) กล่าวว่า การศึกษาทัศนคตินั้น อาจทำได้ 3 วิธี คือ

1. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาทัศนคติโดยใช้ หู และตาเป็นสำคัญการสังเกตเป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วนำข้อมูลที่สังเกตไปอนุมาน ว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นอย่างไร ลักษณะของการสังเกตที่ดี คือ

1.1 ถ้าจะสังเกตในเรื่องใด ผู้สังเกตจะต้องหาความรู้ในเรื่องนั้น ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

1.2 ความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่จะสังเกตและพฤติกรรมที่จะทำการสังเกต ข้อมูลอะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง พฤติกรรมประเภทไหนที่จะทำการสังเกต

1.3 การกำหนดจุดมุ่งหมายที่จะต้องสังเกตให้ชัดเจนว่า ข้อเท็จจริงประเภทไหนเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์อย่างไรที่จะแยกประเภทของข้อเท็จจริงที่ได้มา

1.4 ผู้สังเกตต้องทำอย่างระมัดระวัง เตรียมการที่จะสังเกตมาให้พร้อม ซึ่งจะช่วยให้ผู้สังเกต ได้ข้อเท็จจริงที่ไม่บิดเบือนไปจากความจริง และมีความแน่นอนเชื่อถือได้

1.5 กำหนดเครื่องมือที่จะใช้ในการสังเกต รวมทั้งผู้สังเกตจะต้องมีทักษะในการใช้เครื่องมือ จะต้องมีความชำนาญและคล่องแคล่วในการใช้

1.6 ผู้สังเกตจะต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมที่จะทำการสังเกต และจะต้องกำจัดความอคติส่วนตัวออกให้หมด

1.7 วิธีศึกษาทัศนคติ โดยการสังเกตนี้ใช้ไม่มากนัก เพราะถ้าไม่มีการแสดงพฤติกรรมออกมาเราก็สังเกตไม่ได้ การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอาจจะเกิดขึ้นเวลาใดก็ได้ ผู้สังเกตจะต้องเสียเวลามาก และบางครั้งพฤติกรรมที่แสดงออกก็ไม่เป็นประโยชน์ต่อการสังเกตอีกด้วย

2. แบบรายงานตนเอง (Self - Report) เป็นการศึกษาทัศนคติความสนใจและบุคลิกภาพของบุคคล โดยให้บุคคลนั้นเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นออกมาว่า รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดของเขาออกมาตามประสบการณ์และความสามารถของเขา จากการบอกเล่านี้ก็สามารถที่จะกำหนดค่าคะแนนของทัศนคติ ได้วิธีการศึกษาทัศนคติ ได้แก่ วิธีการของ เฮอร์สโตน (Thurstone) ลิเคอร์ท (Likert) กัทท์แมน (Guttman) ซึ่งได้พยายามสร้างสเกลวัดทัศนคติขึ้น คะแนนที่ได้จากการวัดทัศนคติแบบสเกลนี้ จะแบ่งออกเป็นช่วง ๆ โดยแต่ละช่วงจะมีขนาดเท่ากัน สามารถที่จะนำมาเปรียบเทียบความมากน้อยของทัศนคติได้ วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้ในการวัดทัศนคติกันมากโดยเฉพาะการวิจัยทางการศึกษา

3. วิธีสร้างจินตภาพ (Projective Techniques) เป็นวิธีสร้างจินตนาการโดยใช้ภาพ เพื่อที่จะใช้วัดทัศนคติบุคลิกภาพของบุคคล โดยที่ภาพจะเป็นกระตุ้นให้บุคคลนั้นแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถสังเกตได้ว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกอย่างไร ซึ่งจะแสดงออกมาประสบการณ์ที่เขาได้รับ และแต่ละคนจะแสดงออกมาไม่เหมือนกัน วิธีสร้างจินตภาพเพื่อวัดทัศนคติกระทำได้ดังนี้คือ

3.1 ใช้ภาพหยดหมึก (Ink Blot) เมื่อบุคคลนั้นดูภาพหยดหมึกแล้ว อธิบายว่าภาพนั้นเป็นอย่างไร เป็นการกระตุ้นให้บุคคลนั้นตอบสนองออกมาให้มากที่สุด เพื่อที่จะวัดทัศนคติของบุคคลนั้น

3.2 การเล่าเรื่อง เป็นการเล่าเรื่องให้บุคคลนั้นฟังแต่เล่าไม่จบ เว้นตอนใจให้บุคคลนั้นเล่าต่อตามความคิดเห็นและความรู้สึกของเขา ปัญหาที่สำคัญในการวัดทัศนคติโดยวิธีนี้คือผู้ที่ทำการศึกษจะต้องมีประสบการณ์ และความสามารถเพียงพอในการแปลความหมายของข้อมูลที่ได้มา

จากการศึกษาทัศนคติ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า ในการศึกษาทัศนคติของบุคคลนั้นจะทำให้หลายทาง ซึ่งแต่ละวิธีก็มีขั้นตอนการวัดแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การวัดทัศนคติว่าใช้วัดกับบุคคลใดและสถานการณ์ใด

การวัดทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2525 : 72) ได้กล่าวถึง การวัดทัศนคติของลิเคอร์ท (Likert) ไว้ว่า การสร้างแบบวัดทัศนคติโดยกำหนดให้ข้อความทุกข้อ ในแบบวัดทัศนคติมีความสำคัญเท่ากันหมด คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนในแบบวัดทัศนคติ คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อ ในแบบวัดทัศนคติของลิเคอร์ท (Likert) ถือว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ย่อมจะมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็จะมีมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีน้อย ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น โอกาสจะเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีมาก คะแนนรวมทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงทัศนคติของผู้ตอบในแบบวัดทัศนคติในแต่ละคน วิธีสร้างแบบวัดทัศนคติของ ลิเคอร์ท (Likert) ขั้นแรกจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษามากที่สุด นำข้อความที่รวบรวมได้ไปวางไว้กับตัวอย่างประชากรที่ต้องการจะศึกษาวัดทัศนคติจำนวนม.ก. โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อข้อความแต่ละข้อโดยตอบตามความรู้สึกของตนเองได้เลย การเปรียบเทียบทัศนคติให้เป็นคะแนน ข้อความแสดงทัศนคติที่ดี ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน และคะแนนจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน ส่วนข้อความที่แสดงทัศนคติที่ไม่ดี ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน เป็นต้น

สกอตท์ (Scott, 1968 : 152) กล่าวว่า การศึกษาเพื่อสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะของทัศนคติดังนี้ คือ

1. ทิศทางของทัศนคติ (Direction) ทัศนคติแสดงออกได้ 2 ทิศทางคือ

1.1 ทัศนคติเชิงนิมิตหรือทัศนคติทางบวก (Positive) เป็นความโน้มเอียงของอารมณ์ไปในทางชอบ ถ้อยคำหรือเห็นด้วย

1.2 ทัศนคติเชิงนิเสธ หรือทัศนคติทางลบ (Negative) เป็นความโน้มเอียงของอารมณ์ในลักษณะไม่พึงพอใจ เกลียด ต่อต้าน หรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งของ วัตถุหรือสภาพการณ์ใดๆ

2. ระดับของทัศนคติ (Magnitude) หมายถึง การที่บุคคลแสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ความรู้สึก อาจมีต่อไปนี้

2.1 ระดับผิวเผิน จะไม่มีความคงที่แน่นอน เปลี่ยนแปลงง่ายเป็นเรื่องของความรู้สึกทั่วไป ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป

2.2 ระดับลุ่มลึก จะคงทนถาวร เปลี่ยนแปลงได้ยากเป็นเรื่องของความยึดมั่น ถือ มั่น ค่านิยมและบุคลิกลักษณะ

3. ความเข้มของทัศนคติ (Intensity) หมายถึง ปริมาณความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความเข้มหรือปริมาณของทัศนคติในแต่ละทางนั้น จะปรากฏออกมาในรูปแบบของคะแนนที่ได้จากการใช้เครื่องมือวัด ซึ่งความเข้มของทัศนคติจะเป็นเครื่องบ่งบอกความเข้มของพฤติกรรมที่บุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความรุนแรง หรือ โทนอ่อน มากน้อยเพียงใด

เนื่องจากทัศนคติเป็นภาวะของจิตใจเป็นพฤติกรรมทางสมอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ไม่สามารถจะวัดหรือสังเกตได้โดยตรง จะสังเกตได้ก็ต่อเมื่อบุคคลได้แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ที่มองเห็นได้ จึงมีผู้ที่พยายามจะถ่ายทอดทัศนคติของบุคคลให้เป็นพฤติกรรมภายนอก เพื่อที่จะได้ศึกษาและวัดได้ เครื่องมือที่ใช้วัดคือ มาตรวัดทัศนคติ (Attitude Scale)

เธอร์สโตน (Thurstone. 1976 : 74) ได้ให้ความเห็นว่า ทัศนคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปความคิดเห็น หรือภาษาพูด ซึ่งอาจวัดได้ไม่แน่นอนนัก จึงมีผู้ให้คำแนะนำว่า ควรจะวัดทัศนคติจากพฤติกรรมที่แสดงออกจริง ๆ แต่ก็มีผู้คัดค้านว่าอาจคลาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรมของคนเราอาจบิดเบือนจากทัศนคติที่มีอยู่จริง ดังนั้น เธอร์สโตน (Thurstone. 1976 : 76) จึงให้ความเห็นว่า ทั้งภาษาพูดและพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้วัดทัศนคติเท่านั้น ย่อมจะมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบ้าง เขาจึงใช้วิธีวัดทัศนคติจากการตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความในการวัดทัศนคติแต่จะต้องไม่สรุปเอาว่าบุคคลนั้นจะไม่ปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

มาตรวัดทัศนคติ

มาตรวัดทัศนคติเป็นสิ่งสำคัญในการใช้วัดทัศนคติของบุคคลในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งได้มีผู้ศึกษาและกำหนดมาตรวัดทัศนคติไว้หลายแบบดังนี้

ไพบูลย์ อินทรวินา (2527 : 72) ได้กล่าวถึงการวัดทัศนคติว่า มาตรวัดทัศนคติที่รู้จักกันแพร่หลาย มี 4 แบบ คือ

1. มาตรที่มีช่วงเท่า ๆ กัน (Equal - Appearing Intervals Scales) วิธีการนี้สร้างขึ้นโดย เธอร์สโตน (Thurstone) ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นแรกจะต้องสร้างข้อความหรือประโยค (Statements or Items) ที่เกี่ยวกับสิ่งที่เราต้องการจะวัด (สิ่งของ บุคคล สถานการณ์) ซึ่งข้อความเหล่านี้ อาจจะได้มาจากข้อมูลจากการทำโครงการทดลอง หรือจากบทความการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือจากแหล่งอื่นซึ่งแสดงให้เห็นว่า ข้อความเหล่านั้นจะแทนความรู้สึกที่มีต่อวัตถุ สิ่งของ บุคคลหรือสถานการณ์ ที่เราต้องการจะวัดทัศนคติที่มีต่อสิ่งนั้น เมื่อได้ข้อความมากที่สุดเท่าที่จะมากได้แล้ว กลุ่มบุคคลที่ต้องการคือ กลุ่มบุคคลที่จะเป็นผู้พิจารณา หรือตุลาการ หรือผู้ตัดสิน ในการที่จะให้ความคิดเห็นต่อข้อความที่สร้างขึ้นมา แล้วนำข้อความเหล่านี้แยกพิมพ์ไว้ในบัตรประกอบด้วยข้อความหนึ่งข้อความ นอกจากบัตรซึ่งบรรจุข้อความต่าง ๆ แล้ว ผู้ตัดสินยังได้รับแฟ้มอีก 11 แฟ้ม ซึ่งมีบัตร ก ถึง ญ แฟ้มเหล่านี้เรียงลำดับจาก ญ ถึง ก แฟ้ม “ ก ” หมายถึง ความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยอย่างมากที่สุดต่อข้อความที่มีต่อสิ่งที่ต้องการจะวัดลำดับของความรู้สึกนี้จะลดน้อยลงจากความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุดตามลำดับจนถึงความรู้สึกเฉย ๆ หรือไม่แน่ใจ ซึ่งแทนโดยแฟ้มอักษร “ ฅ ” ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่ต้องการจะวัดจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (Favourable Feeling) จนถึงบัตรอักษร “ ฎ ” ซึ่งแทนความรู้สึกเห็นด้วยมากที่สุด หรือความชอบมากที่สุด (The Most Favourable Feeling) โปรดดูแผนภูมิ เพื่อจะได้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 3 แสดงความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งเรียงลำดับจากน้อยที่สุดไปหามากที่สุด

การสร้างแฟ้ม ก ถึง ญ เกิดจากข้อสรุปที่ว่า บุคคลมีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่บ่งถึง ความมากหรือน้อย (Degree) ที่แตกต่างกัน และสามารถจะนำลำดับความมากน้อยนี้มาเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก และเชื่อว่าความรู้สึกนี้มีลักษณะที่ต่อเนื่องกัน (Continuous) ผู้ตัดสินใจที่ได้รับบัตรเหล่านี้จะต้องพิจารณา “ ลำดับความมากน้อย ” ของความชอบหรือไม่ชอบ ความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ความพอใจหรือไม่พอใจ (Favourableness และ Unfavourableness) ของแต่ละข้อความในบัตรที่ได้รับ โดยนำไปรวมกลุ่มในแฟ้ม ก ถึง ญ 11 แฟ้ม ดังกล่าว จากการศึกษาของ เซอร์สโตน (Thurstone) และ (Chave) ซึ่งศึกษาทัศนคติที่มีต่อวัด (Church) ใช้ผู้ตัดสินใจจำนวน 300 คน พิจารณา

“ลำดับความมากน้อย” ของข้อความต่าง ๆ 130 ข้อความ โดยใช้เวลาเรียงลำดับข้อความเหล่านี้ประมาณ 45 นาที

จากการศึกษาดังกล่าว พบว่า การใช้จำนวนผู้ตัดสินไม่เท่ากันถึงแม้จะน้อยก็สามารถทำให้ค่าของคะแนนจากสเกลเป็นที่เชื่อถือได้ เอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 56) กล่าวว่า ถ้าจะลดจำนวนตัดสินจาก 300 ไปเป็น 50 คน ก็จะลดกำลังและเวลาที่ใช้ในการคัดเลือกข้อความบรรจุลงในสเกล และขณะเดียวกันก็จะได้ค่าคะแนนของสเกลที่เชื่อถือได้

ขั้นตอนต่อไป ก็คือ นำข้อมูลที่ได้จากผู้ตัดสินเรียงลำดับของข้อความต่าง ๆ โดยใช้แฟ้ม ก ถึง ญ มาคำนวณหาค่า เอส (S Value) และ ค่าคิว (Q Value) การคัดเลือกข้อความทำได้โดยพิจารณา ค่า เอส (S Value) และค่าคิว (Q Value) โดยให้เหลือจำนวนข้อความที่เหมาะสมประมาณ 20 - 22 ข้อความ เมื่อคัดเลือกข้อความได้ครบแล้ว ก็บรรจุข้อความเหล่านี้ลงในสเกลแล้วให้กลุ่มประชากรที่เราจะศึกษาตอบความรู้สึกของเขาที่มีต่อข้อความต่าง ๆ โดยให้เลือกตอบว่า

1. เห็นด้วย หรือ
2. ไม่เห็นด้วย

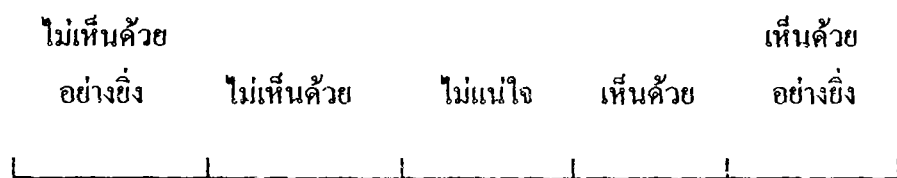
ค่าคะแนนของทัศนคติ (Attitude Scores) คำนวณโดยใช้ ค่าตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic Mean) หรือ ค่าคะแนนตรงกึ่งกลาง (Mean) ของค่าเอส (S Value) ของข้อความที่ผู้ตอบเฉพาะ เห็นด้วย ค่าที่คำนวณออกมาได้จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ทัศนคติของเขามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น มีความรู้สึกทำที่ต่อสิ่งนั้นอย่างไร โดยใช้ค่าสเกลจาก ก ถึง ญ เป็นเกณฑ์

โดยทั่วไปแล้ว การใช้สเกลวัดทัศนคติแบบเธอร์สโตน (Thurstone) นี้ จะนิยมสร้างแบบทดสอบเป็น 2 ชุด โดยคัดเลือกจาก ค่าคะแนน ค่าเอส (S Value) และค่าคิว (Q Value) เช่นเดียวกับชุดแรก ซึ่งจะได้ข้อความประมาณ 20 - 22 ข้อความ ในการสำรวจทัศนคติของกลุ่มประชากรที่ต้องการจะสำรวจก็ใช้แบบสอบถามทั้ง 2 แบบนี้ ไข่ ยกัน ผู้วิจัยสามารถหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนที่ได้จากทั้งสองฉบับ

การแปลความหมายของคะแนน (Interpretation of Score) แบบสอบถามโดยใช้หลักเกณฑ์ของเธอร์สโตน (Thurstone's Equal Appearing Interval Scale) นี้ ค่าคะแนนทัศนคติออกมาจะบอกได้ว่า บุคคลนั้นหรือกลุ่มบุคคลมีทัศนคติไปในทางที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือเป็นกลาง เพราะเราถือว่าข้อความ (Statement) ที่เราเลือกมานั้นอยู่กระจ่ายกันในสเกลตั้งแต่ ก ถึง ญ และสเกล ก ถึง ญ นี้สร้างจากสมมติฐานที่ว่าข้อความที่เลือกมาทั้งหมดแสดงถึงความคิดเห็นทางด้านจิตใจหรือความรู้สึกที่ต่อเนื่องกัน (Psychological Continual)

2.วิธีประเมินค่าแบบรวม (Dummed Rating หรือ Likert Method) วิธีการนี้สร้างขึ้นโดย ลิเคอร์ท (Likert) เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุด เพราะการสร้างง่ายรวดเร็วและมีความเที่ยงสูง วิธีการของลิเคอร์ทนี้ อาศัยหลักแนวความคิดการวัดผลการทดสอบ คือ ถือว่าทัศนคติทั้งหลายมีแนวการแจกแจงอยู่ในลักษณะเป็นโค้งปกติและใช้หน่วยความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์วัด ต่อมาลิเคอร์ท (Likert) พบว่า ค่าของหน่วยวัดใช้หน่วยความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์นั้น เมื่อเทียบกับคะแนนที่จัดอันดับของการตอบสนอง (1 , 2 , 3 , 4 , 5) นั้นมีค่าสหสัมพันธ์กันสูง (.99) สามารถที่จะใช้แทนกันได้

ฉะนั้นมาตรวัดทัศนคติของ ลิเคอร์ท (Likert) ประกอบด้วยข้อความคิดเห็นหลายข้อ และแต่ละข้อมีคุณค่าทัศนคติตามสเกล ตามระดับของความต่อเนื่องจากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Disagree) ไม่เห็นด้วย (Disagree) ไม่แน่ใจ (Uncertain) เห็นด้วย (Agree) และเห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Agree)

ภาพประกอบ 4 แสดงมาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ท (Likert)

การสร้างมาตรวัดทัศนคติตามแบบของ ลิเคอร์ท (Likert) มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าเราจะวัดทัศนคติของใครที่มีต่ออะไรและให้ความหมายของทัศนคติ และ สิ่งที่จะวัดให้แน่นอน แล้วสร้างข้อความ (Statement หรือ Item) ในแต่ละหัวข้อ นั้น โดยให้คลุมเนื้อหา และให้พิจารณาว่าข้อความเหล่านั้นเป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อของผู้ตอบ จำนวนข้อความที่สร้างขึ้นควรมีประมาณ 30 ข้อขึ้นไป และควรมีคำถามประเภทนิมาน (Favourable Statement) และประเภทนิเสธ (Unfavourable Statement) เท่า ๆ กัน

ขั้นที่ 2 เมื่อสร้างข้อความได้แล้ว ก็กำหนดค่าระดับทัศนคติว่า ควรมีตั้งแต่เท่าใด ถึงเท่าใด เช่น กำหนดเป็น 5 ลักษณะดังนี้

ข้อความประเภตินิมาน	ข้อความประเภตินิเสธ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เมื่อกำหนดระดับค่าทัศนคติ แล้วกำหนดคะแนนในแต่ละระดับของค่าทัศนคติ เป็นเท่าใด

ข้อความเชิงนิมาน จะได้คะแนนที่สูงที่สุด “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และระดับคะแนนต่ำสุด “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

ข้อความประเภตินิมาน (Favourable Statement)			
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้	1	คะแนน

ข้อความประเภทนิเสธจะได้คะแนนสูงสุดที่ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ”

ข้อความประเภทนิเสธ (Unfavourable Statement)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ได้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ได้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ได้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ได้	5	คะแนน

ขั้นที่ 3 นำข้อความที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีพื้นฐานคล้าย ๆ กันกับกลุ่มที่ 1 ที่ จะศึกษา เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อความและคัดเลือกข้อความ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อความ (Item Analysis) อาจจะใช้กลุ่มตัวอย่างทดลองทำแบบวัดนี้ประมาณ 80 - 100 คน เหตุผล ที่ต้องทำวิเคราะห์ข้อความ ก็เพื่อจะเลือกเองเฉพาะข้อความที่มีความแตกต่างกันของคะแนนในกลุ่ม ที่ได้คะแนนสูงสุดกับกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำสุด เพราะถือว่าข้อความเหล่านี้สามารถจะวัดความรู้ที่แตกต่างกันได้ แบบวัดทัศนคติของลิเคิร์ต (Likert) นี้ จำนวนข้อความควรจะมีประมาณ 20 - 25 ข้อความ สำหรับบรรจุลงในสเกล จากนั้นก็นำแบบวัดทัศนคติทั้งหมดไปใช้กับกลุ่มที่จะศึกษา เพื่อ หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - Half Method) โดยทั่วไปแล้วจะได้ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของมาตรวัดแบบนี้สูงกว่า .85

3. มาตราของกัทท์แมน (Scalogram Analysis) การวัดทัศนคติโดยใช้วิธีวิเคราะห์ สคาโลแกรม (Scalogram Analysis) นี้แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดกับวิธีวัดทัศนคติของเธอร์สโตนและ ของลิเคิร์ต อาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์สคาโลแกรม เป็นวิธีการที่อธิบายถึงขบวนการในการ ประเมินผลกลุ่มของข้อความหนึ่ง ๆ ว่าเป็นไปตามข้อจำกัด หรือครบถ้วนตามลักษณะที่ถูกต้องใน การสร้างสเกล โดยวิธีของ กัทท์แมน (Guttman) เขาเชื่อว่า ในสเกลสำหรับวัดทัศนคตินั้น ควรเลือกข้อความจำนวนเล็กน้อยได้ลงไป โดยเลือกจากข้อความหลาย ๆ ข้อความซึ่งเป็น ตัวแทนของเรื่องนั้นทั้งหมด กัทท์แมน (Guttman) แนะนำว่าการเลือกข้อความ 4 - 6 (อย่าง มากที่สุด 10 - 12 ข้อความ) ก็เป็นการเพียงพอแล้ว

วิธีวิเคราะห์สเกลแบบนี้ กัทท์แมน (Guttman) สร้างขึ้นโดยใช้ชื่อว่า เทคนิคเคอร์เนลล์ (Cornell Technique) ขั้นแรก ต้องสร้างข้อความต่าง ๆ หลาย ๆ ข้อความเพื่อที่จะบรรจุลง ในสเกลสำหรับวัดทัศนคติ การสร้างข้อความก็ใช้หลักเกณฑ์ในการเขียนข้อความ เช่นเดียวกับหลัก เกณฑ์ของเธอร์สโตน (Thurstone) ซึ่งกล่าวมาแล้ว การตอบคำถามให้มีข้อเลือก 2 ข้อ คือ

“ เห็นด้วย ” และ “ ไม่เห็นด้วย ” การให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อความที่เห็นด้วย และ 0 คะแนน สำหรับข้อความที่ไม่เห็นด้วย เมื่อสร้างข้อความเสร็จก็ให้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยที่สุด 100 คน แล้วนำมารวมคะแนนของแต่ละคน หลังจากนั้นเรียงคะแนนตามลำดับของแต่ละคนจากมากไปหาน้อย ขั้นต่อไป ก็ใช้วัดประมาณค่า สเกล อะบิลิตี้ (Ability) ของกลุ่มข้อความเหล่านี้ โดยใช้วิธีการคำนวณหาความสัมพันธ์การถ่ายแบบ (Reproducibility) “R” ค่าของ “R” จะต้องไม่ต่ำกว่า .9 ถ้าค่า “R” น้อยกว่า .9 แสดงว่า สเกลนั้นไม่มีความเชื่อถือได้

4. มาตรการหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Differential) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของสิ่งต่าง ๆ ผู้ที่คิดการวัดทัศนคติแบบนี้ คือ ออสกู๊ด (Osgood, 1957: 65) และผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งของต่างๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่ต้องการศึกษาทั่วไป สเกลแบบนี้จะประกอบด้วยข้อให้เลือก 7 ข้อ หรือระดับความมากน้อย จากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง รวมทั้งหมด 7 ลำดับ

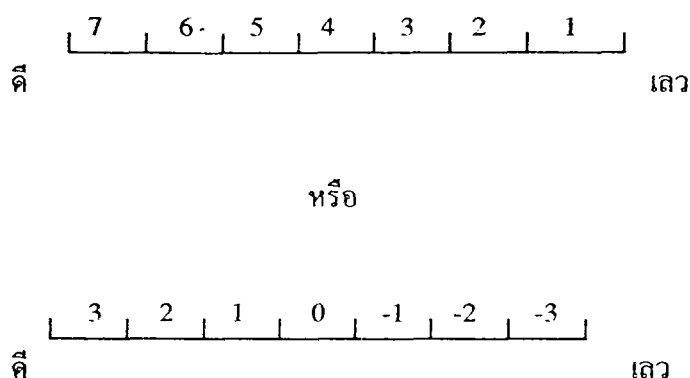
การสร้างและการใช้มาตรวัดทัศนคติแบบความแตกต่างของความหมาย

1. เลือกแนวความคิด (Concept) ซึ่งจะทำหน้าที่คล้าย ๆ เป็นสิ่งเร้าที่จะเร้าให้ผู้ตอบประเมินค่าของสเกลนั้น แนวความคิดนั้นควรจะเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ หลายด้านที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนประกอบของสิ่งของที่เราต้องการศึกษา

2. การสร้างสเกล โดยเลือกคำคุณศัพท์ที่ตรงกันข้ามที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่เราจะศึกษา

3. นำคำคุณศัพท์ที่ตรงกันข้ามไปบรรจุลงในสเกลแบบ 5 หรือ 7 ส่วน การเรียงลำดับคำคุณศัพท์นั้นให้คละกัน เพื่อป้องกันการตอบ โดยมีอคติหรือตอบโดยไม่คิด

การวิเคราะห์ข้อมูล การให้คะแนนขึ้นอยู่กับจำนวนช่องที่ผู้ตอบประเมินค่า ในกรณีที่มีจำนวนช่อง 7 ช่อง การให้คะแนนอาจจะให้คะแนนจาก 1 - 7 โดยกำหนดคะแนนมากไว้ทางคุณศัพท์ทางบวก (Positive) และคะแนนน้อยไว้ทางคำคุณศัพท์เป็นด้านลบ (Negative) อีกวิธีหนึ่งอาจจะให้โดยใช้ช่องกลาง มีค่าเท่ากับศูนย์ คะแนนถัดจากศูนย์ จะเป็น +1, +2, +3 และ -1, -2, -3 ตามลำดับดังตัวอย่าง

ภาพประกอบ 5 แสดงการให้คะแนนทางด้านบวก (Positive) และทางด้านลบ (Negative)

การให้คะแนนทั้ง 2 แบบนี้ ไม่มีความแตกต่างกันในทางจำนวนทางสถิติ ถ้าผู้ตอบทำเครื่องหมายลงในช่องใดก็ให้คะแนนตามช่องนั้น ตามตัวเลขที่กำกับไว้แต่ละสเกล แล้วนำคะแนนของสเกลทั้งหมดมารวมกัน จะเป็นคะแนนรวมของหนึ่งคนในหนึ่งแนวความคิด ซึ่งในการรวมคะแนนนี้จะรวมคะแนนของสเกลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) จะสามารถเปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละองค์ประกอบ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้ระเบียบวิธีวัดทัศนคติของ ลิเคอร์ท (Likert) ด้วยเหตุผลที่ว่าแบบของลิเคอร์ทนั้น เป็นแบบที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป และในการให้น้ำหนักของคะแนน 5 ระดับนั้น ช่วยทำให้สามารถหาระดับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างได้สะดวกกว่าแบบอื่น

ทัศนคติในการเรียน

ความหมายของทัศนคติต่อการเรียน

ศิริรัตน์ ภู่อกลเจริญศักดิ์ (2529 : 31) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่อการเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียน อันเกี่ยวกับตัวครู การศึกษาและเพื่อน และการแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน หรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะพึงพอใจในการเรียน สนใจในการเรียน มีความรู้สึกว่าเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน

2.ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน หรือทัศนคติในทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความไม่พึงพอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย ๆ

สรุปทฤษฎี มุขขวงศา (2533 : 7) ได้อธิบายทัศนคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก เพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียน และระบบการศึกษา เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งอาจแสดงออกได้ 2 ด้าน คือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับในความสามารถและวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

นอกจากนี้ จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2528 : 8) กล่าวว่า ทัศนคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อครูและการยอมรับคุณค่าของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุตา เดียวกุล (2529 : 14) ที่กล่าวว่า ทัศนคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อครู ต่อการศึกษาทั้งด้านการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา 2 ประการ คือ การยอมรับตัวครู และการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งวัดได้โดยแบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน

ทัศนคติต่อการเรียนซึ่งรวมถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน ตัวครู วิธีการสอนของครู และคุณค่าในการศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนได้ ดังที่เจนกินส์ (Jenkin . 1970 : 1512 - A) ได้ศึกษานุคลิกลักษณะด้านการรับรู้ของนักเรียนที่สอบตกในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสัมภาษณ์แล้วนำลักษณะ 20 ประการของนักเรียนมาวิเคราะห์ตัวประกอบ พบว่า องค์ประกอบอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการสอบตก คือ ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ธอร์นเบอร์ก (Thornberg . 1975 : 181 - 185) ที่พบว่านักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอน

จากความหมายของทัศนคติ ลักษณะองค์ประกอบของทัศนคติและความหมายของทัศนคติต่อการเรียนที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปความหมายของทัศนคติต่อการเรียนได้ว่า หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ของนักเรียน นักศึกษาที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน วิชาที่เรียน สภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนและที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ

1. ทักษะที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับในความสามารถ และพฤติกรรมของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา
2. ทักษะที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของการดิ ไม่เห็นด้วย ไม่สนใจ ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่ชอบ ละไม่ยอมรับความสามารถและพฤติกรรมของครู ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

ประโยชน์ของทัศนคติ

ชัยยงค์ ขามรัตน์ (2523 : 17 - 18) ได้สรุปไว้ว่า ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ มีดังต่อไปนี้คือ

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม เนื่องจากทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลย่อมเป็นเครื่องแสดงว่า เขามีความรู้สึทางด้านดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด ทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นจึงเป็นเครื่องทำนายว่า บุคคลนั้นจะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทำนองใดด้วย ฉะนั้นการทราบถึงทัศนคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้ แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไปก็ตาม วัดเพื่อหาทางป้องกัน โดยทั่วไปการที่บุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไรนั้นเป็นสิทธิของเขา แต่การอยู่ด้วยกันด้วยความสงบสุขของสังคมย่อมจะเป็นไปได้ เมื่อพลเมืองมีทัศนคติต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันและไม่เกิดความแตกแยกในสังคม
2. วัดเพื่อหาทางแก้ไข ทัศนคติเปรียบเสมือนสาเหตุภายในที่ผลักดันให้บุคคลกระทำสิ่งต่าง ๆ และสาเหตุภายในหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนี้ อาจได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกอีกส่วนหนึ่ง ฉะนั้น การจะเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน บางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดทัศนคติของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน บางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดทัศนคติของบุคคลต่าง ๆ ต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เบรดโซ (Bledsoe . 1971 : 121 - 122) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียน โดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียน และให้คะแนนการสังเกต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 4,368 คน แยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

โคเวล และ เอ็นทวิสเซล (Cowell and Entwistle . 1971 : 85 - 89) ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีวิธีการเรียนและทัศนคติในการเรียนดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เธอร์นเบอร์ก (Thornburg . 1985 : 181 - 185) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผลของทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Dropout) พบว่า 50 % ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน แต่อีก 20 % แสดงทัศนคติทางการเรียนไม่ใช้อย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ เช่น กล่าวหาว่า หลักสูตรในการเรียนไม่มีประโยชน์ต่อการเรียน ครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบ ข้อนึงกับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

คอยโว (Koivo . 1983 : 2624 - A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

มอริส (ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ . 2529 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Morris . 1961 : 23) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้คะแนนนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 144 คน เกรด 8 จำนวน 130 คน และเกรด 9 จำนวน 97 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียน

งานวิจัยในประเทศ

พะเยาว์ ตันมณี (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาสุขศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสาธิต พบว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสาธิต มีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาต่างกัน โดยนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษา นักเรียนโรงเรียนสาธิต นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีทัศนคติดีกว่านักเรียนชาย

มาลินี วงษ์นาม (2527 : 51 - 53) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อวิชาสุขศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ วิชาเอก และวุฒิทางการศึกษาเดิมก่อนการเข้าศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 420 คน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาสุขศึกษา นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษามากกว่า นักศึกษาชาย นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา มีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกันก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษามีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน

เสาวณีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 606 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขจรสุตา เหล็กเพชร (2522 : 14) กล่าวว่า ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน ตัวครู วิธีการสอนของครูและเห็นคุณค่าในการศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบาวแมน และแมททิวส์ (Bowman and Mathews, 1960: 504) พบว่านักเรียนที่ออกกลางคันเป็นเพราะไม่เห็นคุณค่าของการศึกษาและเห็นว่าการศึกษาและการเรียนในโรงเรียนไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสิ่งที่เขาต้องการกระทำ และสอดคล้องกับแมเร็น และ เลมัน (จารุลักษณ์ พินพรหมราช, 2529; อ้างอิงมาจาก Mehrens and Lehman, 1970: 504) ที่พบว่านักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถ หรือเขาวินิจฉัยเพียงอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียน รวมทั้งทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษาคือครู โรงเรียนและวิชาที่เรียน

สุภาพร เลาหสถิตย์ (2525 : 68) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และเปรียบเทียบทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนโดยคำนึงถึงเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบทดสอบทัศนคติ 7 ด้าน คือ ด้านครู ด้านการเรียน การสอน ด้านการปกครอง ด้านกิจกรรม ด้านเพื่อน ด้านบริการและด้านอาคารสถานที่ พบว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนทั้ง 7 ด้าน วัดองค์ประกอบเดียวกันทั้งนั้น และผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และมีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติต่อโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนของผู้เรียนนั้น เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงควรที่จะมีการศึกษาทัศนคติต่อการเรียน ซึ่งในการศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานครในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อน ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาจะเป็นแนวทางในการศึกษา พัฒนาทัศนคติต่อการเรียนของผู้เรียน ให้มีทัศนคติต่อการเรียนที่ดียิ่งขึ้น อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ให้กับผู้เรียนในการที่จะประสบผลสำเร็จในการศึกษาต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

2.1 ความหมายของคหกรรมศาสตร์

ความหมายของคหกรรมศาสตร์ มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน เช่น บัวดี กาญจนันฐิติ (2525 : 6) ให้ความหมายว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและกิจกรรมภายในบ้านหรือการพัฒนาครอบครัว ซึ่งต้องใช้วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะมาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตส่วนตัว ครอบครัวและชุมชน อมรรัตน์ เจริญชัย (2531 : 18) ให้ความหมายว่า คหกรรมศาสตร์ คือ การเรียนเรื่องความต้องการต่างๆ ของสมาชิกในครอบครัวและการสนองความต้องการอย่างดีที่สุด เท่าที่ทรัพยากรของครอบครัวจะอำนวยได้ ศรีนวล โกมลวนิช (2523 : 10) ให้ความหมายว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยอาหารและโภชนาการ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การจัดการบ้านเรือน เศรษฐกิจครอบครัวและการดูแลเด็ก ซึ่งรวมแล้วเป็นเรื่องของการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งสิ้น นอกจากนั้น สุนทร พานิชกุล (2520 : 12) ให้ความหมายว่า คหกรรมศาสตร์หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการงานในบ้าน เป็นวิชาที่รวมทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์ในกรณีที่ผู้เรียนต้องใช้สมองคิด ก่อนลงมือปฏิบัติ และเป็นศิลป์ ในกรณีที่ผู้เรียนนำความรู้มาประยุกต์กับงานประดิษฐ์ สรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์ คือ การจัดการ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล ครอบครัวและชุมชน ที่ต้องนำความรู้หลายสาขามาผสมผสานกัน เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ เพื่อสร้างเสริมชีวิตครอบครัวให้มีความสมบูรณ์และดำรงอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้

คุณลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์

คุณลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกันตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ของแต่ละสถาบัน เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำหนดคุณลักษณะ นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า เพื่อให้เป็นนักวิชาการ นักวิจัย นักส่งเสริมเผยแพร่วิชาการทางคหกรรมศาสตร์ให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศและความต้องการของตลาดงานทางด้านคหกรรมศาสตร์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . 2529 : 1 - 2) ส่วนจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระบุไว้ว่า

นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ต้องมีความรู้ความชำนาญ มีเจตคติที่ดีในอาชีพคหกรรมศาสตร์ ศึกษาค้นคว้าเผยแพร่ความรู้สู่มวลชนและสามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2530 : 323) สำหรับจุดมุ่งหมายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2529 ข. : 1) กำหนดคุณลักษณะนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ ไว้ดังนี้ คือ

1. ประกอบอาชีพเชิงวิชาการ
2. เป็นผู้นำสังคม สามารถศึกษา ค้นคว้าวิจัย เผยแพร่ความรู้ เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต ครอบครัว ปรับปรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ตัดสินใจในการวางแผน ดำเนินงานแก้ปัญหาด้วยวิชาการ หลักการและเหตุผล เป็นผู้ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมตลอดชีวิต ติดตามวิทยาการสมัยใหม่ เลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมปรับปรุงสมรรถภาพของงานในหน้าที่ได้
3. มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร มีความอดทน รับผิดชอบ ต่อตนเอง ครอบครัวและชุมชน ตรงต่อเวลา ประหยัด ประณีตและมีทัศนคติต่อวิชาชีพของตน ในทางที่ดี

รัชนี้ ลาซโรจน์ (2527 : 493 - 495) สรุปคุณลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ ไว้ว่า นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ต้องรู้จักแสวงหาความรู้ สามารถหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง วางแผนการใช้เวลา เงินและทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผู้เข้าใจและรู้จักบำรุงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และรู้จักประยุกต์หลักศิลปะมาใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น การแต่งกาย การตกแต่งบ้านและการจัดอาหาร พินทิพย์ บริบูรณ์สุข (2527 : 46) กล่าวถึงคุณลักษณะเฉพาะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ว่า ต้องมีความละเอียดรอบคอบ มีความอดทนเสียสละ มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ในการนำวิชาคหกรรมศาสตร์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

การดำเนินงานและการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เดิมชื่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้รับพระราชทานนามเป็น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามหนังสือที่ รล 0003 / 16942 ลงวันที่ 15 กันยายน 2531 เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ผลิต ครูอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรีและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทำการวิจัยเพื่อส่งเสริมการศึกษาทางด้านอาชีพและการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม กำหนดปรัชญาการศึกษาไว้ดังนี้

คือ มีความเชื่อมั่นว่า การเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นกระบวนการศึกษาที่จำเป็นในการสร้างเสริมมาตรฐานและคุณภาพชีวิต เป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย จัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติการ มีความเจนจัดทางวิชาการและมีคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพ พร้อมทั้งทำงานและสามารถปรับปรุงตนเอง ให้ก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความประณีต ความสำนึกในจรรยาอาชีพ คุณธรรม ความรับผิดชอบต่อน้ำที่สังคม (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา .

2530 : ข . 1 - 3)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษาด้านวิชาชีพในระดับต่างๆ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยคณะต่างๆ แก้วคณะ และเนื่องจากคณะต่างๆ ยังไม่มีสถานที่ทำงานของตนเป็นเอกเทศ จึงใช้สถานที่บางส่วนของวิทยาเขต สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เปิดสอนวิชาต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 คณะเกษตรศาสตร์ บางพระ เปิดสอนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ที่วิทยาเขตเกษตรบางพระ จังหวัดชลบุรี

1.2 คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี เปิดสอนสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์และสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่วิทยาเขตเทเวศร์

1.3 คณะบริหารธุรกิจ เปิดสอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ที่วิทยาเขตจักรพงษ์ ภูวนารถ

1.4 คณะคหกรรมศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่วิทยาเขตจักรพงษ์ ภูวนารถ

1.5 คณะศิลปกรรม เปิดสอนสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ ที่วิทยาเขตเพาะช่าง

1.6 คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ เปิดสอนสาขาวิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์

1.7 คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช เปิดสอนสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร ที่วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช

1.8 คณะศิลปศาสตร์ จัดการสอนวิชาสามัญให้แก่นักศึกษาคณะต่างๆ สำนักงานตั้งอยู่ที่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ฯ

1.9 คณะศึกษาศาสตร์ จัดการสอนวิชาการศึกษากับนักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาครูอาชีวศึกษาของคณะต่างๆ สำนักงานตั้งอยู่ที่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ฯ

2. การจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตร ประกอบด้วยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการจัดการสอน 5 ประเภทวิชา โคนเปิดสอนในวิทยาเขตต่างๆ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคดังนี้

2.1 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม	10	วิทยาเขต
2.2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม	10	วิทยาเขต
2.3 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม	5	วิทยาเขต
2.4 ประเภทวิชาคหกรรม	3	วิทยาเขต
2.5 ประเภทวิชาศิลปกรรม	1	วิทยาเขต

(วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา . 2530 ข . : 8 - 9)

ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เนื่องจากในขณะนี้วิทยาเขตโชติเวชซึ่งเป็นวิทยาเขตหนึ่ง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กำลังประสบปัญหาในด้านการสูญเสียค่าทางการศึกษา อันเนื่องมาจากการพันสภาพของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในทุกปีการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทัศนคติอันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไป

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

ในการวิจัยเกี่ยวกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์นั้น ได้มีผู้วิจัยได้ศึกษาถึงเรื่อง คหกรรมศาสตร์ ไว้ดังต่อไปนี้คือ

สุรภีร์ สนิทวงษ์ และ มาลินี ชมเชิงแพทย์ ได้ศึกษาพบว่านักศึกษาคหกรรมศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วมีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้านค่อนข้างน้อย ขาดความคิดริเริ่มปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้น้อย (สุรภีร์ สนิทวงษ์ และ มาลินี ชมเชิงแพทย์. 2530 : 26) ซึ่ง วิมล พัฒนชัย พบว่า นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ขาดแนวทางในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน แต่งกายไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ (วิมล พัฒนชัย. ม.ป.ป: สัมภาษณ์) นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาที่สำเร็จด้านคหกรรมศาสตร์มีความมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพรับราชการมากกว่าประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาการว่างงานของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ (อมรรัตน์ เจริญชัย . 2530 : 13 - 14) จากผลการวิจัยของ อาภาพรณ ชิวปรีชา (2530: 23) ที่ได้ศึกษาถึงคุณลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ของ

สถาบันราชภัฏวชิรวิทยาดำรงแล้ว พบว่านักศึกษาขาดการเอาใจใส่ในการศึกษาหาความรู้ ไม่สามารถพัฒนาความรู้ของตนเอง ไม่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษามีทักษะในการปฏิบัติงานน้อย ขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมาย และไม่ค่อยมีความซื่อสัตย์ จากการสรุปผลทักษะของผู้เชี่ยวชาญทางด้านคหกรรมศาสตร์ กล่าวว่า นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ต้องมีหน้าที่ศึกษาเพื่อให้ความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาอย่างแท้จริง เพื่อนำไปประกอบอาชีพได้ตามความต้องการของสถานประกอบการ และที่สำคัญคือ การเรียนการสอนทางด้านคหกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาชีพที่เน้นทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ดังนั้นนักศึกษาจะต้องมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม และมีความอดทนเป็นอย่างสูง

อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ต้องการเรียนต่อสายอาชีพ มีร้อยละ 45.93 ของผู้ที่ต้องการเรียนต่อทั้งหมด นักเรียนเลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ร้อยละ 12.7 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเลือกสาขาคหกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เหตุผลในการเลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์นั้น นักเรียนมีความเห็นว่าสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งนำไปประกอบอาชีพและหารายได้พิเศษในขณะเดียวกันได้อีกด้วย สามารถประกอบอาชีพเจริญรุ่งเรืองได้ เรียนจบแล้วหางานทำง่าย ส่วนสาเหตุที่ไม่เลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ ได้แก่ ไม่ถนัดและไม่ชอบ ผู้ปกครองต้องการให้เรียนสาขาอื่นแทน เพราะการเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

จากการวิจัยดังกล่าว ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทัศนคติว่า เป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้านักศึกษาคหกรรมศาสตร์ได้รับการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ในช่วงเวลาของการศึกษาเล่าเรียนที่เหมาะสมแล้ว ย่อมพัฒนาไปถึงคุณลักษณะที่เหมาะสมของนักศึกษาและเมื่อจบการศึกษาและก้าวเข้าสู่งานอาชีพ การที่นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาอย่างดียิ่งย่อมนำไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพทางด้านคหกรรมศาสตร์ในอนาคตต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีสร้างเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบไปด้วยวิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 240 คน วิทยาเขตโชติเวช จำนวน 329 คน รวมทั้งสิ้น 569 คน

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร

วิทยาเขต	สาขา ชั้นปี	อาหารและ โภชนาการ		ผ้าและ เครื่องแต่งกาย		คหกรรมศาสตร์ ทั่วไป		รวม
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	
พระนครใต้	ชั้นปีที่ 1	10	48	1	10	1	16	240
	ชั้นปีที่ 2	10	44	-	7	-	21	
	ชั้นปีที่ 3	7	38	-	7	-	20	
	รวม	27	130	1	24	1	57	
โชติเวช	ชั้นปีที่ 1	13	80	2	11	-	30	329
	ชั้นปีที่ 2	5	48	2	12	1	20	
	ชั้นปีที่ 3	4	49	2	19	2	29	
	รวม	22	177	6	42	3	79	

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา และด้านเพื่อน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กล่าวคือ แต่ละข้อความกำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้นเพียงใด โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ โดยการสร้างคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาการเรียนการสอน ในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตรงข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเองใน 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง ไม่จริง ไม่จริงที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1.1 เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 ชั้นปี/แผนก หรือ สาขาวิชา

☐ ปวช. ชั้นปีที่ 1 แผนก ☐ อาหารและโภชนาการ

☐ ปวช. ชั้นปีที่ 2 แผนก ☐ ผ้าและเครื่องแต่งกาย

☐ ปวช. ชั้นปีที่ 3 แผนก ☐ คหกรรมศาสตร์ทั่วไป

1.4 วิทยาเขตที่ท่านศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

☐ วิทยาเขตพระนครใต้

☐ วิทยาเขตโชติเวช

1.5 อาชีพของบิดา

☐ อาชีพเกษตรกร

☐ อาชีพธุรกิจ

☐ อาชีพรับราชการ

☐ อาชีพรับจ้าง

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท

1.6 อาชีพของมารดา

☐ อาชีพเกษตรกร

☐ อาชีพธุรกิจ

☐ อาชีพรับข้าราชการ

☐ อาชีพรับจ้าง

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท

1.7 สาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน

☐ สมัครใจมาเรียน

☐ คำนวณมาจากผู้อื่น

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

2. แบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มีวิธีการสร้างดังนี้

2.1 กำหนดโครงสร้างหรือข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์และปริกษาอาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในแผนกนั้นๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้านดังนี้

2.1.1 ด้านครู

2.1.2 ด้านวิชาที่เรียน

2.1.3 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

2.1.4 ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน

2.1.5 ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา

2.1.6 ด้านเพื่อน

จากนั้นศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนของ สุปรียา อันทิวโรทัย (2529 : 163-168) จริยา วิไลวรรณ (2532 : 111-120) แล้วสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ความมุ่งหมายของการศึกษา และความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ซึ่งข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นเรื่องที่ครอบคลุมกับทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เฉพาะ 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อการเรียนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั้ง 6 ด้าน คือด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อน

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	ด้านครู ครูเป็นผู้ให้ความรู้ด้านต่าง ๆ					
	แก่ผู้เรียน					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	ด้านวิชาที่เรียน รายวิชาต่างๆที่เรียนอยู่ในขณะนี้ ยากเกินไปสำหรับข้าพเจ้า_____					
0	ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์มีความ ทันสมัย_____					
0	ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมต่อ การเรียน_____					
0	ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ควรค่า แก่การศึกษา_____					
0	ด้านเพื่อน เพื่อนจะทบทวนบทเรียนที่ข้าพเจ้า ไม่เข้าใจก่อนสอบ_____					

2.2 รูปแบบของการวัดทัศนคติในการวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบของมาตรวัดทัศนคติของ ลิกเออร์ท (Likert) ในแต่ละข้อความ กำหนดให้ผู้เลือกตอบแสดงทัศนคติว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้นเพียงใด โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

แบบสอบถามในตอนี่ 2 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ระดับคะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

ระดับคะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

ระดับคะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

3. นำแบบสอบถามฉบับที่ร่างขึ้นจำนวน 90 ข้อ เพื่อเสนอให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาบัตร ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม เพื่อปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร เสดนนท์ อาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา พิจารณาความสอดคล้องตามความมุ่งหมายและนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง ได้แบบสอบถามจำนวน 84 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วจากข้อ 4 ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อที่ได้มาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t - test แล้วเลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปมาใช้ในการเก็บข้อมูลได้ค่า t ระหว่าง 1.76 - 5.05 ได้แบบสอบถามจำนวน 58 ข้อ

6. นำข้อคำถามที่คัดเลือกแล้วจากข้อ 5 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นรายด้านดังนี้ ด้านครูเท่ากับ .7348 ด้านวิชาที่เรียนเท่ากับ .7914 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนเท่ากับ .6955 ด้านบรรยากาศทางการเรียนเท่ากับ .6519 ด้านการเห็นคุณค่าทางการศึกษาเท่ากับ .6734 และด้านเพื่อนเท่ากับ .6466 รวมค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.7666

ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน
2. ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียน
3. ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน
4. ด้านความรับผิดชอบต่องานตนเองทางการเรียน
5. ด้านการวางแผนทางการเรียน

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของคำรงกุล เหลี่ยมวัฒนา (2536) และประกายทิพย์ พิชัย (2539) และนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 40 ข้อ นำแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร เสดนนท์ อาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ ได้แบบสอบถามจำนวน 38 ข้อ
3. นำแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แก้ไขปรับปรุงแล้วจำนวน 38 ข้อ แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสูดมาต่ำสุด แล้วแยกนักศึกษา 25 % ที่ได้คะแนนสูง และ 25% ที่ได้คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t -test เลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ได้ค่า t ระหว่าง 1.757 - 6.234 มาเป็นแบบสอบถามได้แบบสอบถามจำนวน 29 ข้อ
4. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.619 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133)

ตัวอย่างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
0	ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะทำคะแนนสอบให้ได้ คะแนนสูงที่สุด					
0	ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียน ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหาด้วยตนเอง					
0	ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน					
0	ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองทาง การเรียน เมื่อข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะทำอะไรแล้วแต่ เมื่อถึงเวลานั้นจริง ๆ ข้าพเจ้าก็ไม่ทำตาม ที่ตั้งใจไว้					
0	ด้านการวางแผนทางการเรียน ข้าพเจ้าทำตารางเวลาการอ่านหนังสือ ไว้ล่วงหน้า					

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

วิธีการดำเนินการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวัดครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือรับรองและแนะนำตัวเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังวิทยาเขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นัดวันเวลาในการรับแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ติดตามขอรับแบบสอบถามที่ดำเนินการเรียบร้อยแล้วด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่เป็นฉบับสมบูรณ์กลับคืนจำนวน 465 ฉบับ จากที่ส่งไปทั้งหมด 569 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82 และนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window

การจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมด มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบนับคะแนนจากแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
2. แบบสอบถามตอนที่ 1 ใช้แจกแจงความถี่ในรูปของจำนวนร้อยละ แล้วนำมาเสนอ

ในรูปของตาราง

3. แบบสอบถามตอนที่ 2 ในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคอร์ท (Likert) โดยกำหนดคะแนนในการตรวจแต่ละข้อดังนี้

เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วยในระดับน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยในระดับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยในระดับมาก	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยในระดับมากที่สุด	ให้	5	คะแนน

สำหรับการแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย จะแบ่งตามแนวของ เบสท์ (Best, 1979 - 187) ดังนี้

การให้คะแนนข้อคำถามในทางบวก

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	มีทัศนคติเห็นด้วยในระดับไม่ใช้อย่างยิ่ง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	มีทัศนคติเห็นด้วยในระดับไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	มีทัศนคติเห็นด้วยในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	มีทัศนคติเห็นด้วยในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.50	หมายถึง	มีทัศนคติเห็นด้วยในระดับดีมาก

4. แบบสอบถามตอนที่ 3 ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 - 5.00	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ

ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ
-------------	-------------	---------	--

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ใช้การทดสอบค่าที่ t - test เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบ (One - way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 - 8 และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีของดุกี (TuKey ' s HSD test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น} \times 100}{\text{ความถี่ทั้งหมด}}$$

(ถ้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ. 2524 : 58)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
 (ดูวน สายยศ และ อังคณา สายยศ . 2524 : 60)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง - กลุ่ม

ต่ำโดยใช้สูตร t - test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 139 - 140)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
 $\bar{X}_H$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
 $\bar{X}_L$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
 S_H แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
 S_L แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
 n_H, n_L แทน จำนวนนักศึกษาของกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ ตามลำดับ

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	S_i^2	แทน	ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

ใช้สูตร ค่าสถิติ t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 86)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติแจกแจงใน t - distribution
	$\bar{X}_1$, $\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	S_1^2 , S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
	n_1 , n_2	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดยใช้

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ใช้สูตร ค่าสถิติ F - test (ล้วน
สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 95)

$$F = \frac{Ms_b}{Ms_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของ F

Ms_b แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

Ms_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ในกรณีวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้วพบว่ามีความสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของ
คะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของดุกี (Tukey 's HSD test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531: 237)

$$HSD = q \sqrt{\frac{MS}{n}}$$

เมื่อ HSD แทน ค่าวิกฤตของดุกี

q แทน ค่าที่แปลได้จากตาราง Studentized Range Statistic

MS แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาครั้งนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการแทนความหมายดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
S^2	แทน	ความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบค่าที (t - distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบค่าเอฟ (F - distribution)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 หาค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา - มารดา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สาเหตุที่เข้ารับการศึกษานในสถาบันและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการนำเสนอข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการนำเสนอข้อมูลเป็น ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรที่ศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามเพศ โดยใช้ t - test

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จำแนกตาม ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา - มารดา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สาเหตุที่เข้ารับการศึกษานในสถาบันและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติ F - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา - มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สาเหตุที่เข้ารับการศึกษานในสถาบันและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ

ข้อมูลส่วนตัว		จำนวน(คน)	ร้อยละ
		N = 465	
เพศ	ชาย	42	9.0
	หญิง	423	91.0
ระดับชั้น	ปีที่ 1	161	34.6
	ปีที่ 2	152	32.7
	ปีที่ 3	152	32.7
สาขาวิชา	อาหารและโภชนาการ	278	59.8
	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	66	14.2
	คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	121	26.0
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ระดับสูง(2.50ขึ้นไป)	243	52.3
	ระดับปานกลาง(2.0-2.49)	176	37.8
	ระดับต่ำ(ต่ำกว่า 2.0 ลงไป)	46	9.9
อาชีพของบิดา	เกษตรกรกรรม	48	10.3
	ธุรกิจ	148	31.8
	รับราชการ	88	18.9
	รับจ้าง	158	34.0
	อื่น ๆ	12	2.6

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว		จำนวน(คน)	ร้อยละ
		N = 465	
อาชีพของมารดา			
	เกษตรกรรม	42	9.2
	ธุรกิจ	102	22.0
	รับราชการ	72	15.5
	รับจ้าง	209	45.0
	อื่น ๆ	31	7.0
ฐานะเศรษฐกิจ			
ของครอบครัว	สูง(สูงกว่า 10,000ขึ้นไป)	124	26.7
	ปานกลาง(5,000-10,000)	299	64.3
	ต่ำ(ต่ำกว่า 5,000)	39	8.4
	ไม่ระบุ	3	0.6
สาเหตุที่เข้าศึกษา			
ในสถาบัน	สมัครใจมาเรียน	241	51.8
	คำแนะนำของผู้อื่น	191	41.1
	อื่น ๆ	33	7.1
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์			
ทางการเรียน			
	สูง	25	5.4
	ปานกลาง	438	94.2
	ต่ำ	2	0.4

จากตาราง 2 เป็นการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา-มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบันและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพบว่า

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนนักศึกษามากกว่านักศึกษาชาย คือมีนักศึกษามากถึง 423 คน คิดเป็นร้อยละ 91.0 มีนักศึกษาชาย 42 คน คิดเป็นร้อยละ 9

เมื่อแยกตามระดับชั้น มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 และ 3 คือมีนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 และ 3 มีจำนวนเท่ากันคือ ระดับชั้นละ 152 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7

เมื่อแยกตามสาขาวิชา พบว่ามีนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการจำนวนมากที่สุดคือ 278 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 นักศึกษาคหกรรมศาสตร์จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และนักศึกษาสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย 66 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

เมื่อแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักศึกษาส่วนมากมีผลการเรียนในระดับสูงคือ 243 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับปานกลางมีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 และนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับต่ำจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

เมื่อแยกตามกลุ่มอาชีพของบิดา พบว่า นักศึกษาที่มีบิดาประกอบอาชีพรับจ้างมีจำนวนมากที่สุด คือ 158 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 นักศึกษาที่มีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 นักศึกษาที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 คน นักศึกษาที่มีบิดามีอาชีพเกษตรกรมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 นอกนั้นเป็นกรณีที่มีบิดาถึงแก่กรรมหรือหย่าร้างอีกจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

เมื่อแยกตามอาชีพของมารดา พบว่านักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวนมากที่สุดคือ 209 คนคิดเป็นร้อยละ 45.0 นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพธุรกิจมีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพรับราชการมีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 นอกนั้นเป็นกรณีที่มารดาเป็นแม่บ้าน ถึงแก่กรรมหรือหย่าร้างอีกจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

เมื่อแยกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวพบว่า เศรษฐกิจของครอบครัวในกลุ่มสูงมีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 กลุ่มเศรษฐกิจปานกลางจำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 กลุ่มเศรษฐกิจต่ำ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 และไม่ระบุจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

เมื่อแยกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบันพบว่า นักศึกษาที่สมัครใจมาเรียนมีจำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 นักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันตามคำแนะนำของผู้อื่นมีจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 และสาเหตุอื่น จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

เมื่อแยกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง จำนวน 438 คน คิดเป็นร้อยละ 94.2 และนักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตอนที่ 2 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการนำเสนอข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 3 - 12

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้งหมด

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	465	3.45	0.33	ปานกลาง
ด้านครู	465	3.49	0.43	ปานกลาง
ด้านวิชาที่เรียน	465	3.49	0.51	ปานกลาง
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	465	3.28	0.56	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศในการเรียน	465	3.17	0.64	ปานกลาง
ด้านการเห็นคุณค่าทางการศึกษา	465	3.77	0.59	ดี
ด้านเพื่อน	465	3.49	0.52	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีทัศนคติต่อการเรียนสาขา
วิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ด้าน
บรรยากาศในการเรียนการสอน และด้านเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการเห็นคุณค่าของ
การศึกษาอยู่ในระดับดี

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	ชาย	42	3.4687	.3160	ปานกลาง
	หญิง	423	3.4462	.3303	ปานกลาง
ด้านครู	ชาย	42	3.5159	.4657	ดี
	หญิง	423	3.4821	.4252	ปานกลาง
ด้านวิชาที่เรียน	ชาย	42	3.5667	.4177	ดี
	หญิง	423	3.4872	.5154	ปานกลาง
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	ชาย	42	3.2347	.4657	ปานกลาง
	หญิง	423	3.2861	.5665	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	ชาย	42	3.1837	.7395	ปานกลาง
	หญิง	423	3.1682	.6356	ปานกลาง
ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษา	ชาย	42	3.8095	.6485	ดี
	หญิง	423	3.7670	.5795	ดี
ด้านเพื่อน	ชาย	42	3.5017	.5226	ปานกลาง
	หญิง	423	3.4868	.5234	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติโดยรวมต่อการเรียนสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ในระดับปานกลาง. เมื่อแยกแต่ละด้าน พบว่านักศึกษามีทัศนคติ ด้านครูและ
ด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับที่ดี ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษานั้น นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติ
อยู่ในระดับดี ส่วนด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนและด้านเพื่อน
นั้น นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับชั้น

ตัวแปร	ระดับชั้น	ค่าสถิติ			
		N	$\bar{X}$	S.D	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	ชั้นปีที่ 1	161	3.42	.30	ปานกลาง
	ชั้นปีที่ 2	152	3.47	.33	ปานกลาง
	ชั้นปีที่ 3	152	3.47	.35	ปานกลาง
ด้านครู	ชั้นปีที่ 1	161	3.42	.47	ปานกลาง
	ชั้นปีที่ 2	152	3.52	.41	ดี
	ชั้นปีที่ 3	152	3.51	.39	ดี
ด้านวิชาที่เรียน	ชั้นปีที่ 1	161	3.47	.45	ปานกลาง
	ชั้นปีที่ 2	152	3.52	.51	ดี
	ชั้นปีที่ 3	152	3.48	.55	ปานกลาง
ด้านสื่อและ	ชั้นปีที่ 1	161	3.22	.60	ปานกลาง
อุปกรณ์การ	ชั้นปีที่ 2	152	3.25	.52	ปานกลาง
เรียนการสอน	ชั้นปีที่ 3	152	3.37	.52	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศ	ชั้นปีที่ 1	161	3.18	.63	ปานกลาง
ในการเรียน	ชั้นปีที่ 2	152	3.19	.68	ปานกลาง
การสอน	ชั้นปีที่ 3	152	3.13	.62	ปานกลาง
ด้านการเห็น	ชั้นปีที่ 1	161	3.71	.58	ดี
คุณค่าของ	ชั้นปีที่ 2	152	3.79	.59	ดี
การศึกษา	ชั้นปีที่ 3	152	3.81	.58	ดี
ด้านเพื่อน	ชั้นปีที่ 1	161	3.40	.50	ปานกลาง
	ชั้นปีที่ 2	152	3.56	.56	ดี
	ชั้นปีที่ 3	152	3.51	.50	ดี

จากตาราง 5 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับชั้น นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ทางด้านการเห็นคุณค่าทางการศึกษานั้น นักศึกษาทั้ง 3 ระดับชั้น มีทัศนคติอยู่ในระดับดี ส่วนทางด้านครูและด้านเพื่อนนั้น นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 และ 3 มีทัศนคติอยู่ในระดับดี และทางด้านวิชาที่เรียนนั้น พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติอยู่ในระดับดี

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชา

ตัวแปร	สาขาวิชา	N	ค่าสถิติ		
			$\bar{X}$	S.D	ระดับการ แปลผล
ทัศนคติโดยรวม	อาหารและโภชนาการ	278	3.46	.34	ปานกลาง
	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	66	3.41	.29	ปานกลาง
	คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	121	3.38	.32	ปานกลาง
ด้านครู	อาหารและโภชนาการ	278	3.51	.44	ปานกลาง
	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	66	3.53	.43	ดี
	คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	121	3.40	.39	ปานกลาง
ด้านวิชาที่เรียน	อาหารและโภชนาการ	278	3.55	.48	ดี
	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	66	3.40	.46	ปานกลาง
	คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	121	3.41	.58	ปานกลาง
ด้านสื่อและ อุปกรณ์การเรียน	อาหารและโภชนาการ	278	3.33	.60	ปานกลาง
	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	66	3.24	.39	ปานกลาง
การสอน	คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	121	3.19	.52	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศ ในการเรียน	อาหารและโภชนาการ	278	3.18	.66	ปานกลาง
	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	66	3.17	.61	ปานกลาง
การสอน	คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	121	3.15	.64	ปานกลาง
ด้านการเห็น	อาหารและโภชนาการ	278	3.80	.59	ดี
คุณค่าของ	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	66	3.75	.54	ดี
การศึกษา	คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	121	3.70	.59	ดี
ด้านเพื่อน	อาหารและโภชนาการ	278	3.53	.56	ดี
	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	66	3.36	.48	ดี
	คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	121	3.48	.44	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า เมื่อแยกตามสาขาวิชาแล้ว พบว่านักศึกษามีทัศนคติโดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเห็นคุณค่าอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย มีทัศนคติด้านครู อยู่ในระดับดี นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการและสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกายมีทัศนคติทางด้านเพื่อน อยู่ในระดับดี

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ค่าสถิติ			
		N	$\bar{X}$	S.D	ระดับการ แปลผล
ทัศนคติโดยรวม	กลุ่มสูง	243	3.46	.33	ปานกลาง
	กลุ่มปานกลาง	176	3.45	.33	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	46	3.38	.32	ปานกลาง
ด้านครู	กลุ่มสูง	243	3.49	.42	ปานกลาง
	กลุ่มปานกลาง	176	3.48	.43	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	46	3.45	.44	ปานกลาง
ด้านวิชาที่เรียน	กลุ่มสูง	243	3.54	.50	ดี
	กลุ่มปานกลาง	176	3.57	.52	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	46	3.37	.46	ปานกลาง
ด้านสื่อและ อุปกรณ์การเรียน	กลุ่มสูง	243	3.27	.54	ปานกลาง
	กลุ่มปานกลาง	176	3.33	.57	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	46	3.14	.58	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศ ในการเรียน	กลุ่มสูง	243	3.14	.64	ปานกลาง
	กลุ่มปานกลาง	176	3.19	.62	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	46	3.23	.76	ปานกลาง
ด้านการเห็น คุณค่าของ การศึกษา	กลุ่มสูง	243	3.83	.57	ดี
	กลุ่มปานกลาง	176	3.72	.61	ดี
	กลุ่มต่ำ	46	3.63	.54	ดี
ด้านเพื่อน	กลุ่มสูง	243	3.48	.53	ปานกลาง
	กลุ่มปานกลาง	176	3.50	.53	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	46	3.46	.44	ปานกลาง

จากตาราง 7 เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว พบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อน อยู่ในระดับปานกลางและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงนั้น มีทัศนคติต่อวิชาเรียนอยู่ในระดับดี

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขา
วิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิดา

ตัวแปร	อาชีพของบิดา	N	ค่าสถิติ		
			$\bar{X}$	S.D	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	เกษตรกรรม	48	3.15	.36	ปานกลาง
	ธุรกิจ	148	3.13	.37	ปานกลาง
	รับราชการ	88	3.19	.35	ปานกลาง
	รับจ้าง	158	3.11	.35	ปานกลาง
	อื่นๆ	12	3.14	.32	ปานกลาง
ด้านครู	เกษตรกรรม	48	3.59	.47	ดี
	ธุรกิจ	148	3.46	.43	ปานกลาง
	รับราชการ	88	3.49	.45	ปานกลาง
	รับจ้าง	158	3.46	.41	ปานกลาง
	อื่นๆ	12	3.58	.28	ดี
ด้านวิชาที่เรียน	เกษตรกรรม	48	3.48	.51	ปานกลาง
	ธุรกิจ	148	3.55	.48	ดี
	รับราชการ	88	3.46	.50	ปานกลาง
	รับจ้าง	158	3.45	.55	ปานกลาง
	อื่นๆ	12	3.64	.32	ดี
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	เกษตรกรรม	48	3.27	.47	ปานกลาง
	ธุรกิจ	148	3.32	.50	ปานกลาง
	รับราชการ	88	3.34	.59	ปานกลาง
	รับจ้าง	158	3.22	.62	ปานกลาง
	อื่นๆ	12	3.33	.39	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	เกษตรกรรม	48	3.17	.68	ปานกลาง
	ธุรกิจ	148	3.22	.67	ปานกลาง
	รับราชการ	88	3.13	.62	ปานกลาง
	รับจ้าง	158	3.15	.62	ปานกลาง
	อื่นๆ	12	2.90	.65	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวแปร	อาชีพของบิดา	N	ค่าสถิติ		
			$\bar{X}$	S.D	ระดับการแปลผล
ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา	เกษตรกรรวม	48	3.80	.54	ดี
	ธุรกิจ	148	3.85	.60	ดี
	รับราชการ	88	3.72	.60	ดี
	รับจ้าง	158	3.73	.60	ดี
	อื่นๆ	12	3.82	.59	ดี
ด้านเพื่อน	เกษตรกรรวม	48	3.48	.60	ปานกลาง
	ธุรกิจ	148	3.47	.55	ปานกลาง
	รับราชการ	88	3.55	.50	ดี
	รับจ้าง	158	3.47	.49	ปานกลาง
	อื่นๆ	12	3.67	.64	ดี

จากตาราง 8 เมื่อจำแนกตามอาชีพของบิดาแล้ว พบว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพทั้ง 5 กลุ่ม มีทัศนคติโดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่บิดามีอาชีพ ธุรกิจ รับราชการ รับจ้าง มีทัศนคติด้านครูอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร รับราชการและรับจ้าง มีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร ธุรกิจและรับจ้าง มีทัศนคติด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกร มีทัศนคติด้านครู ในระดับดี นักศึกษาที่บิดามีอาชีพธุรกิจ มีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการ มีทัศนคติด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ มีทัศนคติด้านครู ด้านวิชาที่เรียนและ ด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี ส่วนทัศนคติต่อการเห็นคุณค่าของการศึกษา นักศึกษาทั้ง 5 กลุ่ม มีทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขา
วิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของมารดา

ตัวแปร	อาชีพของบิดา	N	ค่าสถิติ		
			$\bar{X}$	S.D	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	เกษตรกรรวม	43	3.23	.32	ปานกลาง
	ธุรกิจ	102	3.14	.34	ปานกลาง
	รับราชการ	72	3.14	.38	ปานกลาง
	รับจ้าง	210	3.13	.35	ปานกลาง
	อื่นๆ	31	3.05	.36	ปานกลาง
ด้านครู	เกษตรกรรวม	43	3.67	.40	ดี
	ธุรกิจ	102	3.52	.45	ดี
	รับราชการ	72	3.38	.45	ปานกลาง
	รับจ้าง	210	3.48	.42	ปานกลาง
	อื่นๆ	31	3.45	.40	ปานกลาง
ด้านวิชาที่เรียน	เกษตรกรรวม	43	3.58	.50	ดี
	ธุรกิจ	148	3.55	.48	ดี
	รับราชการ	72	3.50	.51	ปานกลาง
	รับจ้าง	210	3.47	.51	ปานกลาง
	อื่นๆ	31	3.45	.36	ดี
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	เกษตรกรรวม	43	3.27	.58	ปานกลาง
	ธุรกิจ	102	3.26	.49	ปานกลาง
	รับราชการ	72	3.43	.60	ปานกลาง
	รับจ้าง	210	3.25	.55	ปานกลาง
	อื่นๆ	31	3.22	.66	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	เกษตรกรรวม	43	3.23	.81	ปานกลาง
	ธุรกิจ	102	3.19	.62	ปานกลาง
	รับราชการ	72	3.27	.58	ปานกลาง
	รับจ้าง	201	3.10	.62	ปานกลาง
	อื่นๆ	31	3.24	.72	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ตัวแปร	อาชีพของบิดา	N	ค่าสถิติ		
			$\bar{X}$	S.D	ระดับการแปลผล
ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา	เกษตรกรกรม	43	3.80	.50	ดี
	ธุรกิจ	102	3.81	.62	ดี
	รับราชการ	72	3.77	.59	ดี
	รับจ้าง	201	3.78	.58	ดี
	อื่นๆ	31	3.53	.50	ดี
ด้านเพื่อน	เกษตรกรกรม	43	3.38	.41	ปานกลาง
	ธุรกิจ	102	3.52	.56	ดี
	รับราชการ	72	3.50	.59	ดี
	รับจ้าง	201	3.51	.50	ดี
	อื่นๆ	31	3.44	.38	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า เมื่อจำแนกตามอาชีพของมารดาแล้ว พบว่า นักศึกษาที่มารดามีอาชีพทั้ง 5 กลุ่ม มีทัศนคติโดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ มีทัศนคติด้านครู ด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับจ้าง มีทัศนคติด้านครูด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกรมีทัศนคติด้านเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มารดามีอาชีพอื่นๆ มีทัศนคติด้านครู ด้านวิชาที่เรียน และด้านเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกรและธุรกิจ มีทัศนคติด้านครูและด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มารดามีอาชีพธุรกิจ รับราชการและรับจ้าง มีทัศนคติด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มารดามีอาชีพทั้ง 5 กลุ่ม มีทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขา
 วิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของ
 ครอบครัว

ตัวแปร	ฐานะเศรษฐกิจ ของครอบครัว	N	ค่าสถิติ		
			$\bar{X}$	S.D	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	กลุ่มสูง	124	3.50	.33	ดี
	กลุ่มปานกลาง	299	3.41	.32	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	39	3.57	.37	ดี
ด้านครู	กลุ่มสูง	124	3.49	.43	ปานกลาง
	กลุ่มปานกลาง	299	3.47	.43	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	39	3.59	.45	ดี
ด้านวิชาที่เรียน	กลุ่มสูง	124	3.58	.52	ดี
	กลุ่มปานกลาง	299	3.45	.49	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	39	3.58	.60	ดี
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	กลุ่มสูง	124	3.37	.57	ปานกลาง
	กลุ่มปานกลาง	299	3.22	.52	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	39	3.42	.71	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	กลุ่มสูง	124	3.12	.67	ปานกลาง
	กลุ่มปานกลาง	299	3.17	.63	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	39	3.25	.70	ปานกลาง
ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษา	กลุ่มสูง	124	3.89	.56	ดี
	กลุ่มปานกลาง	299	3.71	.60	ดี
	กลุ่มต่ำ	39	3.93	.47	ดี
ด้านเพื่อน	กลุ่มสูง	124	3.56	.54	ดี
	กลุ่มปานกลาง	299	3.45	.52	ปานกลาง
	กลุ่มต่ำ	39	3.17	.47	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า เมื่อจำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว นักศึกษาที่ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สูง ปานกลาง ต่ำ มีทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและต่ำมีทัศนคติโดยรวมและด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีทัศนคติโดยรวม ด้านครู และด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและปานกลาง มีทัศนคติด้านครูอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำ มีทัศนคติด้านเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขา
 วิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวนตามสาเหตุที่เข้าศึกษาใน
 สถาบัน

ตัวแปร	สาเหตุที่เข้าศึกษา ในสถาบัน	N	ค่าสถิติ		
			$\bar{X}$	S.D	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	สมัครใจมาเรียนเอง	241	3.52	.33	ดี
	ความต้องการของผู้อื่น	191	3.40	.29	ปานกลาง
	อื่นๆ	33	3.25	.37	ปานกลาง
ด้านครู	สมัครใจมาเรียนเอง	241	3.53	.41	ดี
	ความต้องการของผู้อื่น	191	3.49	.42	ปานกลาง
	อื่นๆ	33	3.12	.48	ปานกลาง
ด้านวิชาที่เรียน	สมัครใจมาเรียนเอง	241	3.63	.48	ดี
	ความต้องการของผู้อื่น	191	3.39	.47	ปานกลาง
	อื่นๆ	33	3.08	.52	ดี
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	สมัครใจมาเรียนเอง	241	3.31	.59	ปานกลาง
	ความต้องการของผู้อื่น	191	3.26	.51	ปานกลาง
	อื่นๆ	33	3.19	.61	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	สมัครใจมาเรียนเอง	241	3.21	.64	ปานกลาง
	ความต้องการของผู้อื่น	191	3.12	.64	ปานกลาง
	อื่นๆ	33	3.11	.72	ปานกลาง
ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษา	สมัครใจมาเรียนเอง	241	3.88	.61	ดี
	ความต้องการของผู้อื่น	191	3.67	.53	ดี
	อื่นๆ	33	3.55	.56	ดี
ด้านเพื่อน	สมัครใจมาเรียนเอง	241	3.53	.55	ดี
	ความต้องการของผู้อื่น	191	3.46	.48	ปานกลาง
	อื่นๆ	33	3.37	.58	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า เมื่อจำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน นักศึกษาที่สมัครใจมาเรียน มีทัศนคติโดยรวมด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษา ที่มีสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบันด้วยคำแนะนำของผู้อื่น มีทัศนคติโดยรวมด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน และด้านเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง และพบว่านักศึกษาทุกกลุ่ม มีทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขา
วิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ตัวแปร	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		ค่าสถิติ		
	ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	S.D	ระดับการแปลผล
ทัศนคติโดยรวม	สูง	25	3.71	.36	ดี
	ปานกลาง	438	3.43	.32	ปานกลาง
	ต่ำ	2	3.21	.11	ปานกลาง
ด้านครู	สูง	25	3.73	.49	ดี
	ปานกลาง	438	3.47	.42	ปานกลาง
	ต่ำ	2	3.33	.35	ปานกลาง
ด้านวิชาที่เรียน	สูง	25	3.85	.44	ดี
	ปานกลาง	438	3.47	.50	ปานกลาง
	ต่ำ	2	3.45	.35	ปานกลาง
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	สูง	25	3.34	.51	ปานกลาง
	ปานกลาง	438	3.28	.56	ปานกลาง
	ต่ำ	2	3.86	1.21	ดี
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	สูง	25	3.63	.69	ดี
	ปานกลาง	438	3.15	.63	ปานกลาง
	ต่ำ	2	1.71	.40	ปานกลาง
ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษา	สูง	25	4.14	.55	ดี
	ปานกลาง	438	3.75	.58	ปานกลาง
	ต่ำ	2	4.00	.15	ดี
ด้านเพื่อน	สูง	25	3.54	.66	ดี
	ปานกลาง	438	3.48	.52	ปานกลาง
	ต่ำ	2	3.82	.10	ดี

จากตาราง 12 พบว่า เมื่อจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนคติโดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อน อยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติโดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนอยู่ในระดับดีและมีทัศนคติโดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรที่ศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t - test ดังแสดงใน ตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศชาย N = 42		เพศหญิง N = 423		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ทัศนคติโดยรวม	3.47	.32	3.45	.33	.42
ด้านครู	3.52	.47	3.48	.43	.49
ด้านวิชาที่เรียน	3.57	.42	3.49	.52	.97
ด้านสื่อและอุปกรณ์					
การเรียนการสอน	3.23	.47	3.29	.57	-.57
ด้านบรรยากาศใน					
การเรียนการสอน	3.18	.74	3.17	.64	.15
ด้านการเห็นคุณค่า					
ของการศึกษา	3.81	.65	3.77	.58	.45
ด้านเพื่อน	3.50	.52	3.49	.52	.18

จากตาราง 13 พบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรม ศาสตร์โดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามระดับชั้น

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	M S	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.51	.25	2.36
	ในกลุ่ม	462	49.63	.11	
ด้านครู	ระหว่างกลุ่ม	2	1.04	.52	2.86
	ในกลุ่ม	462	84.18	.18	
ด้านวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	.18	.09	.34
	ในกลุ่ม	462	119.33	.25	
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.95	.98	3.16 *
	ในกลุ่ม	462	142.49	.31	
ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.33	.16	.40
	ในกลุ่ม	462	142.50	.31	
ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.33	.16	.39
	ในกลุ่ม	462	192.59	.42	
ด้านเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.20	1.10	4.07 *
	ในกลุ่ม	462	124.62	.27	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านบรรยากาศในการเรียน และด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านเพื่อนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของดุกี ดังตาราง 15 - 16

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ด้านสื่อและ
อุปกรณ์การเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1 3.22	ชั้นปีที่ 2 3.25	ชั้นปีที่ 3 3.37
ชั้นปีที่ 1	3.22	-	0.03	0.15 *
ชั้นปีที่ 2	3.25		-	0.12
ชั้นปีที่ 3	3.37			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่านักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา
เกษตรศาสตร์ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ดีกว่านักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปีที่ 1 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านเพื่อน
จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1 3.3971	ชั้นปีที่ 3 3.5587	ชั้นปีที่ 2 3.5141
ชั้นปีที่ 1	3.40	-	0.12	0.16 *
ชั้นปีที่ 3	3.56		-	0.04
ชั้นปีที่ 2	3.51			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ ด้านเพื่อนดีกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามสาขาวิชา

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	M S	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.97	.49	4.57 *
	ในกลุ่ม	462	49.17		
ด้านครู	ระหว่างกลุ่ม	2	1.13	.57	3.12 *
	ในกลุ่ม	462	84.09	.18	
ด้านวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.46	1.23	4.86*
	ในกลุ่ม	462	117.04	.25	
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.92	.96	3.11 *
	ในกลุ่ม	462	142.52	.31	
ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.06	.03	.08
	ในกลุ่ม	462	192.85	.42	
ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.76	.38	1.10
	ในกลุ่ม	462	192.59	.34	
ด้านเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.90	.95	3.50 *
	ในกลุ่ม	462	124.92	.27	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของดู่กี ดังตาราง 18 - 22

ตาราง 18 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม
จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	คหกรรมศาสตร์ ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ ทั่วไป		
		3.39	3.41	3.49
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	3.39	-	0.02	0.10 *
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.41		-	0.08
อาหารและโภชนาการ	3.49			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์โดยรวม ดีกว่านักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านครู
จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	คหกรรมศาสตร์ ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ ทั่วไป		
		3.40	3.51	3.53
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	3.40	-	0.11	0.13 *
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.51		-	0.02
อาหารและโภชนาการ	3.53			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่านักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีทัศนคติต่อการเรียนสาขา
วิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านครู ดีกว่านักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่าง

ตาราง 20 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านวิชาที่เรียน
จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	คหกรรมศาสตร์ ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ ทั่วไป		
		3.40	3.41	3.56
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	3.40	-	0.02	0.16 *
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.41		-	0.14
อาหารและโภชนาการ	3.56			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านวิชาที่เรียนคือนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่าง

ตาราง 21 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านสื่อและ
อุปกรณ์การเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	คหกรรมศาสตร์ ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ ทั่วไป		
		3.19	3.24	3.33
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	3.19	-	0.06	0.1 *
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.24		-	0.09
อาหารและโภชนาการ	3.33			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน แตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านเพื่อน จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	คหกรรมศาสตร์ ทั่วไป	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	อาหารและโภชนาการ
		3.36	3.45	3.54
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	3.39	-	0.09	1.18 *
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.41		-	0.09
อาหารและโภชนาการ	3.49			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านเพื่อน ดีกว่านักศึกษาสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	แหล่ง	df	SS	M S	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.25	.12	1.14
	ในกลุ่ม	462	49.89	.11	
ด้านครู	ระหว่างกลุ่ม	2	.06	.03	.17
	ในกลุ่ม	462	85.16	.18	
ด้านวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.25	.62	2.45
	ในกลุ่ม	462	111.25	.26	
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.38	.69	2.22
	ในกลุ่ม	462	143.06	.31	
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.46	.23	.55
	ในกลุ่ม	462	192.45	.42	
ด้านการเห็นคุณค่า การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.53	1.26	3.73*
	ในกลุ่ม	462	156.50	.34	
ด้านเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	.08	.04	.16
	ในกลุ่ม	462	126.73	.27	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของตุกี ดังตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำ 3.63	ปานกลาง 3.72	สูง 3.84
ต่ำ	3.63	-	0.09	0.21
ปานกลาง	3.72		-	0.12
สูง	3.84			-

จากตาราง 24 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิดา

ตัวแปร	แหล่ง	df	SS	M S	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	.38	.10	.77
	ในกลุ่ม	449	55.60	.12	
ด้านครู	ระหว่างกลุ่ม	4	.79	.20	1.07
	ในกลุ่ม	449	83.09	.19	
ด้านวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.20	.30	1.17
	ในกลุ่ม	449	115.02	.26	
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.25	.31	1.00
	ในกลุ่ม	449	140.09	.31	
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.58	.40	.95
	ในกลุ่ม	449	186.34	.42	
ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	1.40	.35	1.01
	ในกลุ่ม	449	155.04	.35	
ด้านเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	4	.87	.21	.79
	ในกลุ่ม	449	123.82	.28	

จากตาราง 25 พบว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์โดยรวมและด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของมารดา

ตัวแปร	แหล่ง	df	SS	M S	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	.65	.13	1.39
	ในกลุ่ม	453	55.10	.12	
ด้านครู	ระหว่างกลุ่ม	4	2.21	.55	3.05*
	ในกลุ่ม	453	82.37	.18	
ด้านวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.55	.39	1.52
	ในกลุ่ม	453	116.00	.26	
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.97	.50	1.58
	ในกลุ่ม	453	139.37	.31	
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.05	.51	1.25
	ในกลุ่ม	453	186.26	.41	
ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	2.02	.50	1.50
	ในกลุ่ม	453	151.81	.34	
ด้านเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	4	.70	.18	.65
	ในกลุ่ม	453	121.38	.27	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 พบว่า นักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศ
ในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา และด้านเพื่อน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น
ทัศนคติด้านครู ที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีที่พบความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของตุกี ดังตาราง 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ด้าน
จำแนกตามอาชีพของมารดา เป็นรายคู่

อาชีพของมารดา	$\bar{X}$	รับราชการ	อื่น ๆ	รับจ้าง	ธุรกิจ	เกษตรกรรม
		3.38	3.45	3.48	3.52	3.66
รับราชการ	3.38	-	0.07	0.10	0.14	0.28 *
อื่น ๆ	3.45		-	0.03	0.07	0.21
รับจ้าง	3.48			-	0.04	0.18 *
ธุรกิจ	3.52				-	
เกษตรกรรม	3.66					-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 27 พบว่า นักศึกษาที่มารดามีอาชีพเกษตรกรรมมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านครุศึกษานักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพรับราชการ รับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวแปร	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	M S	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.29	.65	6.07 *
	ในกลุ่ม	459	48.82	.11	
ด้านครู	ระหว่างกลุ่ม	2	.47	.24	1.28
	ในกลุ่ม	459	84.61	.18	
ด้านวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.77	.89	3.46 *
	ในกลุ่ม	459	117.37	.26	
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.89	1.45	4.72 *
	ในกลุ่ม	459	140.55	.31	
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.51	.25	.61
	ในกลุ่ม	459	189.94	.41	
ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.89	1.95	5.78 *
	ในกลุ่ม	459	154.53	.34	
ด้านเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.76	.88	3.23 *
	ในกลุ่ม	459	124.88	.27	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 พบว่า นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านครู ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนคติโดยรวมกับทัศนคติด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา และด้านเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของดุกี ดังตาราง

ตาราง 29 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมจำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่

ฐานะเศรษฐกิจของ ครอบครัว	$\bar{X}$	ปานกลาง	สูง	ต่ำ
		3.41	3.50	3.57
ปานกลาง	3.41	-	0.09 *	0.15 *
สูง	3.50		-	0.06
ต่ำ	3.57			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 พบว่า นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและต่ำ มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมคือนักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านวิชาที่เรียนจำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่

ฐานะเศรษฐกิจ ของครอบครัว	$\bar{X}$	ปานกลาง	สูง	ต่ำ
		3.45	3.58	3.58
ปานกลาง	3.45	-	0.13	0.13 *
ต่ำ	3.58		-	0.00
สูง	3.58			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 พบว่านักศึกษามีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านวิชาที่เรียนคือนักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่าง

ตาราง 31 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่

ฐานะเศรษฐกิจ ของครอบครัว	$\bar{X}$	ปานกลาง 3.22	สูง 3.37	ต่ำ 3.43
ปานกลาง	3.22	-	0.15 *	0.21
สูง	3.37	-	-	0.06
ต่ำ	3.43	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 พบว่า นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนดีกว่านักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่าง

ตาราง 32 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่

ฐานะเศรษฐกิจ ของครอบครัว	$\bar{X}$	ปานกลาง 3.71	สูง 3.89	ต่ำ 3.93
ปานกลาง	3.71	-	0.18 *	0.23
สูง	3.89	-	-	0.05
ต่ำ	3.93	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 พบว่า นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ดีกว่านักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านเพื่อน
จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่

ฐานะเศรษฐกิจ ของครอบครัว	$\bar{X}$	ปานกลาง 3.71	สูง 3.89	ต่ำ 3.93
ปานกลาง	3.71	-	0.18	0.22
สูง	3.89		-	0.04
ต่ำ	3.93			-

จากตาราง 33 นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ปานกลางและต่ำ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 34 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน

ตัวแปร	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	M S	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.94	1.47	14.39 *
	ในกลุ่ม	462	47.20	.10	
ด้านครู	ระหว่างกลุ่ม	2	4.84	2.42	13.92 *
	ในกลุ่ม	462	80.38	.17	
ด้านวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	12.65	6.33	27.35 *
	ในกลุ่ม	462	106.85	.23	
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.66	.33	1.06
	ในกลุ่ม	462	143.78	.31	
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.97	.49	1.17
	ในกลุ่ม	462	191.94	.42	
ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	6.51	3.26	9.86 *
	ในกลุ่ม	462	152.52	.33	
ด้านเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	.99	.50	1.83
	ในกลุ่ม	462	125.82	.27	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 พบว่า นักศึกษาที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน และด้านเพื่อนไม่แตกต่างกัน และพบว่านักศึกษาที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันต่างกันมีทัศนคติโดยรวมด้านครู ด้านวิชาที่เรียนและด้านการเห็นคุณค่าทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของดุกี ดังตาราง 35 - 38

ตาราง 35 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน

สาเหตุที่เข้าศึกษา ในสถาบัน	$\bar{X}$	อื่น ๆ 3.25	คำแนะนำของผู้อื่น 3.40	สมัครใจมาเรียนเอง 3.52
อื่น ๆ	3.25	-	0.15	0.27 *
สมัครใจมาเรียนเอง	3.40	-	-	0.12
คำแนะนำของผู้อื่น	3.52	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 พบว่า นักศึกษาที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันเนื่องมาจากคำแนะนำของผู้อื่นโดยรวมมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ดีกว่านักศึกษาที่มีสาเหตุอื่น ๆ ในการเข้าศึกษาในสถาบันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่าง

ตาราง 36 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านครู จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน เป็นรายคู่

สาเหตุที่เข้าศึกษา ในสถาบัน	$\bar{X}$	อื่น ๆ 3.12	คำแนะนำของผู้อื่น 3.49	สมัครใจมาเรียนเอง 3.53
อื่น ๆ	3.12	-	0.36*	0.41 *
คำแนะนำของผู้อื่น	3.49	-	-	0.05
สมัครใจมาเรียนเอง	3.53	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 พบว่านักศึกษาที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันเนื่องมาจากคำแนะนำของผู้อื่น และสมัครใจมาเรียน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านครู ดีกว่านักศึกษาที่มีสาเหตุอื่นๆ ในการเข้าศึกษาในสถาบันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านวิชาที่เรียน
จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน

สาเหตุที่เข้าศึกษา ในสถาบัน	$\bar{X}$	อื่น ๆ 3.08	คำแนะนำของผู้อื่น 3.39	สมัครใจมาเรียนเอง 3.64
อื่น ๆ	3.08	-	0.30 *	0.55 *
คำแนะนำของผู้อื่น	3.39	-	-	0.25 *
สมัครใจมาเรียนเอง	3.64	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 พบว่า นักศึกษาที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันเนื่องมาจากคำแนะนำ
ของผู้อื่นและเนื่องมาจากสมัครใจมาเรียนเอง มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านครุ
ดีกว่าสาเหตุอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า นักศึกษาที่สมัครใจมาเรียนเองมี
ทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านครุ ดีกว่านักศึกษาที่มาเรียนตามคำแนะนำของผู้อื่น
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 38 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน

สาเหตุที่เข้าศึกษา ในสถาบัน	$\bar{X}$	อื่น ๆ 3.55	คำแนะนำของผู้อื่น 3.67	สมัครใจมาเรียนเอง 3.88
อื่น ๆ	3.55	-	0.12	0.33 *
คำแนะนำของผู้อื่น	3.67	-	-	0.21 *
สมัครใจมาเรียนเอง	3.88	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 พบว่านักศึกษาที่สมัครใจมาเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษามากกว่านักศึกษาที่มาเรียนตามคำแนะนำของผู้อื่น และสาเหตุอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 39 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	M S	F
ทัศนคติโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.89	.94	9.04 *
	ในกลุ่ม	462	48.25	.10	
ด้านครู	ระหว่างกลุ่ม	2	1.62	.81	4.48 *
	ในกลุ่ม	462	83.60	.18	
ด้านวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.38	1.69	6.72 *
	ในกลุ่ม	462	116.13	.25	
ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.46	.23	.73
	ในกลุ่ม	462	143.98	.31	
ด้านบรรยากาศใน การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.81	4.90	12.37 *
	ในกลุ่ม	462	183.11	.40	
ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.68	1.84	5.48 *
	ในกลุ่ม	462	155.34	.34	
ด้านเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	2	.32	.16	.59
	ในกลุ่ม	462	126.49	.27	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 39 พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านเพื่อนไม่แตกต่างกัน และพบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน และด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของดุกี ดังตาราง 40 - 44

ตาราง 40 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำ 3.20	ปานกลาง 3.43	สูง 3.71
ต่ำ	3.20	-	0.24	0.51
ปานกลาง	3.43	-	-	0.27 *
สูง	3.71	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมดีกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่าง

ตาราง 41 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรกรรมศาสตร์ด้านครู
ตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำ 3.33	ปานกลาง 3.47	สูง 3.73
ต่ำ	3.33	-	0.14	0.39
ปานกลาง	3.47	-	-	0.26 *
สูง	3.73			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรกรรมศาสตร์ด้านวิชาที่เรียน ดีกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่าง

ตาราง 42 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านวิชาที่เรียน
จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
		3.45	3.47	3.85
ต่ำ	3.45	-	0.02	0.40
ปานกลาง	3.47	-	-	0.38 *
สูง	3.85	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านวิชาที่เรียนดีกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่าง

ตาราง 43 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน จำแนกตามแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
		1.71	3.15	3.63
ต่ำ	1.71	-	1.44 *	1.92 *
ปานกลาง	3.15	-	-	0.48 *
สูง	3.63	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 43 พบว่านักศึกษาที่มีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ บรรยากาศในการเรียนการสอนดีกว่านักศึกษามีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนดีกว่านักศึกษามีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 44 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ปานกลาง 3.75	ต่ำ 4.00	สูง 4.14
ต่ำ	3.75	-	0.25	0.39
ปานกลาง	4.00	-	-	0.14 *
สูง	4.14	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 44 พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ด้านการเห็นคุณค่าทางการศึกษามากกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการ วิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา - มารดาฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่างๆแตกต่างกัน
2. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่อยู่
ในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่างๆแตกต่างกัน
3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่เรียน
ในสาขาวิชาต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่างๆแตกต่างกัน
4. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่างๆแตกต่างกัน
5. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่อาชีพ
ของบิดา - มารดาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่างๆแตกต่างกัน

6. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่างๆแตกต่างกัน

7. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันต่างกัันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่างๆแตกต่างกัน

8. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในด้านต่างๆแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพมหานครซึ่งประกอบไปด้วย วิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 240 คน และวิทยาเขตโชติเวช จำนวน 329 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านครุมี 12 ข้อ ด้านวิชาที่เรียนมี 10 ข้อ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมี 9 ข้อ ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนมี 7 ข้อ ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษามี 9 ข้อและด้านเพื่อนมี 14 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีจำนวนทั้งสิ้น 58 ข้อ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 569 ฉบับ ได้กลับคืนมาจำนวน 465 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 82 ของแบบสอบถามทั้งหมด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีด้วยกัน 5 ด้านคือ ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียนมี 8 ข้อ ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียนมี 5 ข้อ ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียนมี 3 ข้อ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียนมี 8 ข้อ และด้านการวางแผนทางการเรียนมี 5 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 29 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 หาค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา - มารดา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สาเหตุที่เข้ารับการศึกษานในสถาบัน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการนำเสนอข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการนำเสนอข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรที่ศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามเพศ โดยใช้ t - test

3.2 การวิเคราะห์ตามตัวแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ จำแนกตาม ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา - มารดา ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัว สาเหตุที่เข้ารับการศึกษ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติ F - test และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของคูเกี (Tukey ' s HSD test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกรุงเทพมหานคร สรุปผลการศึกษาที่สำคัญได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

1. นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คือมีจำนวนนักศึกษาหญิง 423 คน คิดเป็นร้อยละ 91.0 มีนักศึกษาชาย 42 คนคิดเป็นร้อยละ 9.0
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวนเท่ากับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คือมีจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7
3. นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีจำนวนมากที่สุดคือ 278 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 นักศึกษาสาขาคหกรรมศาสตร์ทั่วไปมีจำนวน 121 คนคิดเป็นร้อยละ 26.0 และนักศึกษาสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกายมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 66 คนคิดเป็นร้อยละ 14.2
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีจำนวนมากที่สุดคือ 243 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 46 คนคิดเป็นร้อยละ 9.9
5. นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพรับจ้างมีจำนวนมากที่สุดคือ 158 คน คิดเป็นร้อยละ 34 นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพธุรกิจมีจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพรับราชการมีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรมีจำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 10.3 นอกนั้นเป็นกรณีอื่น ๆ ที่บิดาถึงแก่กรรมหรือหย่าร้างจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 2.6
6. นักศึกษามารดาประกอบอาชีพรับจ้างมีจำนวนมากที่สุดคือ 210 คนคิดเป็นร้อยละ 45.2 นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพธุรกิจมีจำนวน 102 คนคิดเป็นร้อยละ 21.9 นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพรับราชการมีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรมีจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 9.2

7. นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางมีจำนวนมากที่สุดคือ 299 คนคิดเป็นร้อยละ 64.3 นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมีจำนวน 124 คนคิดเป็นร้อยละ 26.7 นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 39 คนคิดเป็นร้อยละ 8.4
8. นักศึกษาที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันด้วยการสมัครใจมาเรียนเองมีจำนวนมากที่สุดคือ 241 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 ตามคำแนะนำของผู้อื่น 191 คนคิดเป็นร้อยละ 41.1 และสาเหตุอื่น ๆ จำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 7.1
9. นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีจำนวนมากที่สุดคือ 438 คนคิดเป็นร้อยละ 94.2 นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีจำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 5.4 และ นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 0.4

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี
2. นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเรียน สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา สรุปผลได้ดังนี้
 จำแนกตามเพศ พบว่านักศึกษาชายอยู่มีทัศนคติด้านครูและด้านวิชาที่เรียนในระดับดี นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง
 จำแนกตามระดับชั้น พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมกับด้านด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาระดับปีที่ 1 มีทัศนคติด้านครูและด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนในระดับดี
 จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชามีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี นักศึกษาสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกายมีทัศนคติด้านครูอยู่ในระดับดี

นักศึกษาสาขาอาหารและโภชนาการมีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนในระดับดี นักศึกษาสาขาวิชาฟ้าและเครื่องแต่งกายและนักศึกษาสาขาอาหารและโภชนาการมีทัศนคติด้านเพื่อนอยู่ในระดับดีและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี

จำแนกตามอาชีพของบิดา พบว่า นักศึกษาที่มีบิดาประกอบอาชีพทั้ง 5 กลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี

จำแนกตามอาชีพของมารดา พบว่า นักศึกษาที่มีมารดาประกอบอาชีพทั้ง 5 กลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี ยกเว้นมารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรที่มีทัศนคติด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง

จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ปานกลาง และต่ำมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีทัศนคติด้านครูและด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและปานกลางมีทัศนคติด้านครูอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำมีทัศนคติด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง

จำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน พบว่านักศึกษาที่สมัครใจมาเรียนมีทัศนคติโดยรวมด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันด้วยคำแนะนำของผู้อื่นมีทัศนคติโดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี

จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีทัศนคติโดยรวมและด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มี

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนค่านิยมทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนอยู่ในระดับสูงและมีทัศนคติโดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

1. นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1
2. นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานบางด้านที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ส่วนทัศนคติโดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน และด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานบางด้านที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ส่วนด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4
5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่มารดาอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานบางด้านที่ตั้งไว้ในข้อ 5 ส่วนทัศนคติโดยรวม ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนไม่แตกต่างกัน

6. นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านครู ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อนไม่แตกต่างกัน ส่วน ทักษะคิดโดยรวม ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานบางด้านที่ ตั้งไว้ในข้อ 6

7. นักศึกษาที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้าน เพื่อนไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนคติโดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียนและด้านการเห็นคุณค่าของ การศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 7

8. นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านเพื่อนไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนคติ โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านการเห็นคุณค่าของ การศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานบางด้านที่ตั้งไว้ ในข้อที่ 8

อภิปรายผล

การอภิปรายผลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 เป็นการอภิปรายเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรที่ ศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นการอภิปรายการทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรที่ศึกษา

ตอนที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียน การสอน และด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งอยู่ในวัย เดียวกัน ระดับความคิด ความสนใจจึงไม่แตกต่างกันมากนักและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเนื้อหาวิชาใกล้เคียงกัน ระบบการเรียนการสอนและการวัดผลเหมือนกัน

แม้จะมีความแตกต่างกันในรายละเอียด แต่โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระบบเดียวกัน ซึ่งแวดล้อมทางด้านการศึกษาลักษณะคล้ายกัน จึงที่สนใจศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับที่เชดสกี โฆวาลินส์ (2520 : 38) ที่พบว่าทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่บุคคลประสบมาทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวบุคคลจะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้รับการปลูกฝังและเปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ ดังที่ธีระพร อุวรรณโน (2529 : 5/1-5/2) ศึกษาพบว่า อิทธิพลของการเกิดทัศนคติซึ่งได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มต่าง ๆ ครู และเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็กมาก โดยเฉพาะในกลุ่มโรงเรียน

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่านักศึกษามีทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้รับอิทธิพลต่าง ๆ เช่น อิทธิพลจากพ่อ แม่ที่ปลูกฝังให้เป็นคนรักการศึกษา เห็นคุณค่าของการศึกษาเล่าเรียน ทำให้มีความตั้งใจในการเรียนเพื่อจะได้สำเร็จ การศึกษาดังที่ตั้งใจไว้หรืออาจจะได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวที่ได้เห็นประโยชน์และคุณค่าของการศึกษาที่ทำให้บุคคลสามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จแห่งชีวิต หรืออาจจะได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์เป็นต้นที่รณรงค์ในเรื่องของการศึกษาที่จำเป็นสำหรับบุคคลทุกเพศทุกวัย ดังที่ธีระพร อุวรรณโน (2529 : 5/1-5/4) ที่ได้แบ่งอิทธิพลของการเกิดทัศนคติไว้ด้วยกัน 4 ประการคืออิทธิพลจากพ่อ แม่ อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ ครูและเพื่อน อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว และอิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่นวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์

2. นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกแต่ละด้านพบว่า นักศึกษาชายอยู่มีทัศนคติด้านครูและด้านวิชาที่เรียนในระดับดี นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี ส่วนด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีกิจกรรมต่างๆ ที่กระทำภายในโรงเรียนหรือสถาบันเช่น กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมกีฬา กิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันและได้รับการตอบสนองในทุก ๆ ด้านเหมือน ๆ กัน ความรู้สึกต่าง ๆ ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีต่อสาขาวิชาที่เรียนในด้านต่าง ๆ จึงคล้ายกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกันยา สุวรรณแสง (2532 : 161) ที่พบว่าเพศหญิงหรือเพศชายสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพรอร อุฑาภาพ (2527 : 85) ที่ศึกษาพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ในเนื้อหาหลักสูตรเดียวกัน วิธีการสอน การจัดกิจกรรม

การเรียนการสอน ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ก็ไม่ได้จัดเฉพาะกลุ่มใดหรือเพศใดเป็นพิเศษ จึงส่งผลให้นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไม่ต่างกัน

3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางส่วนด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติด้านครูและเพื่อนอยู่ในระดับดี นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 เกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์จากการเรียนมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และการเรียนรู้นั้นอาจมีมากขึ้นกว่าเมื่อเข้ารับการศึกษามาใหม่ ๆ การเรียนรู้อาจเกิดจากการได้รับการปฏิบัติจากครูและเพื่อนในลักษณะที่พึงพอใจ จึงทำให้เกิดการแสดงออกของทัศนคติที่ดีดังที่สุชา จันทรโสม (2518 : 100-101) ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติว่า เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 121-122) ที่ได้ให้ทัศนะว่าการเกิดทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดได้หลายวิธี เช่น จากประสบการณ์ ซึ่งนำความพอใจหรือทุกข์ใจมา ให้ จากการได้รับความรู้จากแหล่งต่าง ๆ จากเพื่อนในกลุ่มอายุเดียวกัน เป็นต้น

4. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาที่มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกายมีทัศนคติด้านครูอยู่ในระดับดี นักศึกษาสาขาอาหารและโภชนาการมีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนในระดับดี นักศึกษาสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกายและนักศึกษาสาขาอาหารและโภชนาการมีทัศนคติด้านเพื่อนอยู่ในระดับดีและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตร เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมของนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชามีลักษณะใกล้เคียงกันมาก รวมทั้งเป็นสาขาวิชาเดียวกัน เพียงแต่แยกความสำคัญ of สาขาวิชาในแต่ละด้านออกไป จึงทำให้ทัศนคติในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีวัฒนา พงศ์วรินทร์ (2539 : 129) ที่พบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนคณะคหกรรมในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน พ.ศ. 2533 ว่าหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนเป็นหลักสูตรเดียวกัน นโยบายจากกรมเดียวกัน การดำเนินงานอย่างเดียวกัน ลักษณะการเรียนการสอนก็คล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้นมีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้นมีคุณลักษณะของการเรียนที่ลึกซึ้งคือ มีความสนใจ เอาใจใส่และตั้งใจในการเรียน มีความพึงพอใจกับวิชาที่เรียน ทำให้มีความมานะพยายามในการเรียน มีการทบทวน ฝึกฝนในวิชาความรู้ต่าง ๆ มีความรับผิดชอบ มีความขยันหมั่นเพียร มีระเบียบแบบแผนในการเรียน รู้จักจัดเวลาในการดูหนังสือ เตรียมบทเรียน ทำการบ้าน และหมั่นทบทวนวิชาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตีรัตน์ วัชรสวัสดิกุล (2523 : 137) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงส่วนใหญ่จะมีความกระตือรือร้น รักความก้าวหน้า สนใจศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ และอาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะได้รับการยกย่อง เป็นที่ยอมรับจากครู อาจารย์และเพื่อนในเรื่องความสามารถในการเรียน ซึ่งทำให้เกิดความภาคภูมิใจ จึงเป็นผลให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี ดังที่ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2529 : 31) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่อการเรียนว่า ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) นั้น นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความพอใจในการเรียน สนใจในการเรียน เห็นคุณค่าของการศึกษา และสอดคล้องกับที่ จารุลักษณ์ พิมพ์พรหมราช (2528 : 8) ได้อธิบายทัศนคติในการเรียนว่า ทัศนคติต่อการเรียนหมายถึงความรู้สึที่ดีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึที่ดีต่อครู และการยอมรับคุณค่าของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิษุตา เตียวกุล (2529 : 14) ที่อธิบายความหมายของทัศนคติต่อการเรียนว่าหมายถึงความรู้สึ ความคิดเห็นที่มีต่อครู ต่อการศึกษา ทั้งด้านการเรียนและการสอน ครอบคลุมเนื้อหา 2 ประการคือ การยอมรับตัวครูและการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา

6. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เมื่อจำแนกตามอาชีพของบิดา พบว่า นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพทั้ง 5 กลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี และเมื่อจำแนกตามอาชีพของมารดา พบว่า นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพทั้ง 5 กลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทัศนคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี ยกเว้นมารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรที่มีทัศนคติด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบิดา มารดาผู้ซึ่ง

เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับลูกมากกว่าบุคคลอื่นและยังเป็นผู้เลี้ยงดู อบรมสั่งสอน ดักเตือน ข่มทำให้ลูกได้รับอิทธิพลจากความใกล้ชิด จากพฤติกรรมต่าง ๆ ที่บิดา มารดาแสดงออกหรือปฏิบัติต่อลูก โดยเฉพาะในเรื่องของการตัดสินใจที่บางครั้งลูก ไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง ก็จะฟังคำแนะนำ หรือการเลือกตัดสินใจจากบิดา มารดา โดยเด็กก็จะยอมรับเหตุผลและข้อเสนอแนะจากบิดามารดาซึ่งเป็นผู้ที่ตนรักและไว้วางใจ จากการศึกษากันแล้วครั้งนี้พบว่าทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะนักศึกษายังอยู่ในวัยของการศึกษา ซึ่งส่วนมากแล้วเรื่องศึกษาเล่าเรียนนั้นจะเป็นการตัดสินใจของบิดามารดาเป็นส่วนมาก ว่าจะให้เด็กเรียนอะไร สาขาวิชาใดจึงทำให้ทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางหรือเป็นทัศนคติที่อยู่ในระดับเดียวกัน ดังที่วอลละอ สฎาผล (2527 : 19) ได้ให้ทัศนะว่า บิดา มารดาเป็นสิ่งแวดล้อมระหว่างบุคคลของเด็ก ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของเด็ก เจือปนที่บิดามารดากำหนดมีส่วนส่งเสริมหรือหยุดยั้งพัฒนาการของเด็ก ถ้าบิดา มารดาสนับสนุนในสิ่งที่เด็กสนใจก็จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการตามแนวทางการเรียน ทางสังคมและสติปัญญา ได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับธีระพร อุวรรณโณ (2529 : 5/1) ที่ได้ให้ทัศนะของการเกิดทัศนคติว่า อิทธิพลของบิดามารดาจะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาทำนุยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิด และยังสามารถสอดคล้องกับประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 121) ซึ่งได้ให้ทัศนะว่า การเกิดทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอาจเกิดได้จากการเลียนแบบบุคคลที่เคารพนับถือ

7. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เมื่อจำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวพบว่า นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ปานกลาง และต่ำมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรกรรมศาสตร์ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีทัศนคติโดยรวม ด้านครูและด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและปานกลางมีทัศนคติด้านครูอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำมีทัศนคติด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 64.3 ที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางจึงทำให้มีทัศนคติใกล้เคียงกันมาก นอกจากนี้การเรียนในสาขาวิชาเกษตรกรรมศาสตร์จำเป็นอย่างมากในเรื่องค่าใช้จ่ายในระหว่างเรียน เนื่องจากเป็นวิชาที่เน้นในเรื่องการปฏิบัติ นักศึกษาจำเป็นต้องใช้จ่ายในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกมาก จึงอาจก่อให้เกิดปัญหากับนักศึกษามีฐานะเศรษฐกิจครอบครัวต่ำแต่เนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีเพียงร้อยละ 8.4 เท่านั้นและนอกจากนี้ยังมีโครงการต่าง ๆ ที่คอยช่วยเหลือในเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเช่นทุนการศึกษา เป็นต้น ส่วนนักศึกษามีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงจึงไม่ค่อยประสบปัญหาในด้านค่าใช้จ่าย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทัศนคติโดยรวมของกลุ่มฐานะเศรษฐกิจสูงและต่ำอยู่ในระดับดี ดังที่ส. วาสาภา ประมวลพฤกษ์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของ

ทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทัศนคติในเรื่องเดียวกัน แตกต่างกันด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุและ ความเป็นปัญญาเป็นต้น

8. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เมื่อจำแนกตามสาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน พบว่านักศึกษาที่สมัครใจมาเรียนมีทัศนคติโดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านการเห็นคุณค่า ของการศึกษาและด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความตั้งใจ สนใจในสาขา วิชา อาจเนื่องมาจากความถนัดในการเรียนหรือความชอบ ความพอใจหรือความรู้สึกที่ดีต่อสาขาวิชา ส่วนนักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันด้วยคำแนะนำของผู้อื่นมีทัศนคติโดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่ เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อนอยู่ใน ระดับปานกลาง ส่วนด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดีทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่ไม่ได้ ตัดสินใจในการเลือกเรียนด้วยตนเอง ซึ่งอาจจะชอบหรือไม่ชอบในสาขาวิชา หรือยังตัดสินใจไม่ได้ หรืออาจเป็นเพราะสนใจแต่ยังขาดความถนัดในการเรียนแต่คิดว่าสามารถเรียนได้และจากคำแนะนำของ ผู้อื่นที่ทำให้เกิดความสนใจ พอใจในวิชาจึงทำให้มีทัศนคติในระดับปานกลาง แต่ทุกกลุ่มมีทัศนคติ ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี อาจเป็นเพราะเห็นถึงประโยชน์และยอมรับใน ความสำคัญและคุณค่าของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Good (1976 : 48) ที่พบว่า พฤติกรรมการเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นเป็นผลมาจากทัศนคติ เพราะทัศนคติคือความรู้สึกของบุคคล ที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง การที่นักศึกษาสมัครใจมาเรียนเองเป็นเพราะนักศึกษามีความ สนใจ พอใจกับสาขาวิชาจึงตัดสินใจเลือกมาเรียน นักศึกษามีความเต็มใจที่จะเรียน จึงทำให้เกิด ทัศนคติในเชิงนิมิต (Positive) นี้ ซึ่งประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 63) ได้แบ่งการแสดงออก ของทัศนคติเป็น 2 ลักษณะคือ การแสดงออกในทางพอใจ หรือชอบ (Positive) และการ แสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจหรือไม่ชอบ (Negative) และยังสอดคล้องกับที่ ส. วาสนา ประवालพฤษย์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นการเตรียมหรือ ความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ซึ่งการเตรียมนั้นจะเป็น การเตรียมภายใต้จิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้

นักศึกษาที่มีเรียนเนื่องจากคำแนะนำของผู้อื่น มีทัศนคติในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะ นักศึกษามีความรู้สึกที่สามารถยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นแนะนำมาได้ ซึ่งอาจจะอยู่ในความสนใจซึ่งอาจจะ พัฒนาไปสู่ความพอใจ ความรู้สึกที่จะตอบสนองในสิ่งเร้าในระดับที่พอใจหรือไม่พอใจซึ่งสอดคล้อง กับที่นันทนา น้ำฝนและคนอื่น ๆ (2524 : 25) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 และปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุขที่พบว่าทัศนคติต่อ วิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคและแต่ละชั้นปี เหตุซึ่งน่าที่

ให้นักศึกษาเข้ามาศึกษาในวิชาชีพพยาบาลมากที่สุดคือ สมัยแรกมาเรียนเองเพราะรักวิชาชีพพยาบาล ร้อยละ 35.31 รองลงมาคือเป็นความประสงค์ของผู้ปกครอง ร้อยละ 31.76 และน้อยที่สุดคือตามเพื่อน ร้อยละ 1.38

9. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เมื่อจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนอยู่ในระดับดี อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นผู้ที่มีลักษณะคิดเป็น รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่ม มีนิสัยใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ รักการทำงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ มีความขยันหมั่นเพียร มีความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการศึกษาจึงทำให้มีทัศนคติในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดี

นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีทัศนคติโดยรวมและด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีทัศนคติโดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียนและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดีและ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยังไม่เกิดความพอใจในผลของการเรียนเท่าที่ควรหรืออาจเกิดความท้อแท้เนื่องจากไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งเป็นเพราะขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน เมื่อพบอุปสรรคมักหลีกเลี่ยง ไม่กล้าเผชิญกับอุปสรรคนั้นและเป็นคนที่ไม่อดทนที่จะเอาชนะในความสำเร็จ ไม่ตั้งความหวังในชีวิต ไม่รู้จักวางแผนในการเรียนและยังขาดความรับผิดชอบในตัวเองจึงทำให้มีทัศนคติต่อการเรียนในระดับปานกลาง และ เป็นไปตามที่ไวเนอร์ (Weiner, 1972 : 209) กล่าวไว้ว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นผู้ที่มีลักษณะการยอมรับผลที่เกิดขึ้นและยอมทำงานหนักขึ้นเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จและผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำนั้นมีแนวโน้มในการเลือกงานที่มีลักษณะง่าย ๆ หรือยากมาก ๆ เพราะจะได้ยอมรับในความสำเร็จหรือล้มเหลวในงานเหล่านั้นได้ง่าย ซึ่งคล้ายกับที่ดาร์นี วงษ์อยู่น้อย (2525 : 73-74) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 2 พวกคือพวกที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีพฤติกรรมดังนี้ คือ มีระดับความทะเยอทะยานสูง ตั้งความหวังไว้สูง อดทนทำงานที่ยากได้ ขยันขันแข็ง มุ่งกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ทำงานอย่างตั้งใจจริง ส่วนบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำนั้น จะมีลักษณะพฤติกรรมดังนี้ คือ มักผัดวันประกันพรุ่ง ขาดระบบการทำงาน ทำงานไม่ค่อยเสร็จตามกำหนด ไม่ตั้งความหวังในการทำงาน เมื่อประสบอุปสรรคมักหลีกเลี่ยง ไม่กล้าเผชิญอุปสรรคนั้นและขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรที่ศึกษา

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้งชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชา

คหกรรมศาสตร์โดยรวมและทุกด้านไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชายมีทัศนคติด้านกฎและด้านวิชาที่เรียนอยู่ในระดับดี ในขณะที่นักศึกษานักเรียนหญิงมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน สภาพการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาที่ใกล้เคียงกัน อยู่ในระบบวัดผลและประเมินผลแบบเดียวกัน อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์คล้ายกัน นอกจากนี้ยังเป็นเพราะจำนวนนักศึกษาชายที่มีแตกต่างกับนักศึกษานักเรียนหญิงมากจึงอาจทำให้ทัศนคติไม่แตกต่างกัน ซึ่งธีระพร อูวรรณโณ (2529 : 5/2) กล่าวว่ากลุ่มในโรงเรียนคือครูและเพื่อนมีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติของเด็กมาก ซึ่งทัศนคติมีแนวโน้มที่จะคล้อยตามกลุ่มซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับพรอร อุสุภาพ (2527 : 85) ที่พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากนักศึกษานักเรียนชายและนักเรียนหญิงเรียนในหลักสูตรเดียวกัน เนื้อหาวิชาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดให้ซึ่งไม่ได้จัดเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือเฉพาะเพศใดเพศหนึ่งเท่านั้น ระบบของการวัดผล ประเมินผลหรือการมอบหมายงานก็เป็นลักษณะเดียวกัน จึงส่งผลให้นักศึกษานักเรียนชายและนักศึกษานักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

แต่การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของมาลินี วงษ์นาม (2527 : 53) ที่ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อวิชาสุขศึกษา พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาเพศชาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาเพศหญิง มีทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาต่างกัน โดยนักศึกษานักเรียนหญิงมีทัศนคติดีกว่าเพศชาย และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสุวิทย์ วงษาไฮ (2532 : 53) ที่ทำการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2531 โดยพบว่านักเรียนหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาวิทยาศาสตร์โดยส่วนรวมและเกือบทุกด้านสูงกว่านักเรียนชาย แต่นักเรียนชายมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาวิทยาศาสตร์ด้านความเชื่อมั่นในการเรียนสูงกว่านักเรียนหญิง และยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัททนา เจริญวัลย์ (2540 : 57) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมกับด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมดีกว่านักเรียนชาย

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนของเพศชายและเพศหญิง โดยจึงมีสัดส่วนชาย 422 คนหรือร้อยละ 61 และนักศึกษานักเรียนหญิง 42 คนหรือร้อยละ 6

เนื่องจากสาขาวิชาเกษตรกรรมศาสตร์นั้น เป็นสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องการจัดและดูแล บำรุงเรือน อาหารและโภชนาการ การตกแต่ง การประดิษฐ์ งานดอกไม้ใบตองซึ่งเป็นหลักสูตรที่ ผู้หญิงสนใจมากกว่าผู้ชายจึงทำให้มีนักศึกษาชายมาเรียนน้อยกว่านักศึกษาหญิง จึงมีผลทำให้ทัศนคติ ไม่แตกต่างกันและอาจเป็นเพราะการถ้อยแถลงของกลุ่มซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันและจำนวนสมาชิกในกลุ่มใหญ่เป็น อิทธิพลในเรื่องของทัศนคติของสมาชิกในกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกน้อยกว่าด้วย

2. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติโดยรวม ด้าน igr ด้านวิชาที่เรียน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาไม่ แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านเพื่อนซึ่งพบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อศึกษาความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรกรรมศาสตร์ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนดีกว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระยะเวลาในการเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการเรียน เนื่อง จากเมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้มากขึ้นมีประสบการณ์ในการเรียน และได้เห็นผลของการใช้สื่อและอุปกรณ์ มีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้นักศึกษาเข้าใจและมองเห็นประโยชน์และความสำคัญของสื่อและ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นนักศึกษาใหม่ยังขาด ประสบการณ์ในการเรียน การใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนอันเนื่องมาจากวิชาที่ต้องปฏิบัติ สำหรับปีที่ 1 ยังมีไม่มากเท่ากับชั้นอื่น ๆ จึงทำให้ยังไม่เข้าใจและยังไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของ การใช้สื่อและอุปกรณ์

ดังที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 121) กล่าวถึงการเกิดทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่า อาจเกิดจากประสบการณ์ การกระทำและผลว่าเกิดอะไรขึ้น จากการได้รับความรู้จากแหล่ง ต่าง ๆ จากเพื่อนในกลุ่มอายุเดียวกัน ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือการให้เกิดทัศนคติใหม่ขึ้นกับ บุคคล จะต้องอาศัยระยะเวลาและกระบวนการหลาย ๆ อย่าง เช่นการให้ข้อเท็จจริงเพื่อให้ เข้าใจละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้ได้ ผลดีนั้นจะไม่เกิดขึ้นในระยะเวลาที่รวดเร็ว จะต้องอาศัยเวลา วิธีการและสิ่งแวดล้อม และ จากทฤษฎีการมีส่วนร่วม (Active Participation Theory) ที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 65 - 66) กล่าวว่าทัศนคติหรือพฤติกรรมจะเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีส่วนร่วมในสถานการณ์นั้น ๆ ด้วยตนเองอย่าง มีประสิทธิภาพ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของน้ำฝนและคนอื่น ๆ (2524 : 25) ที่พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 และปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาล กระหวางสาธารณสุขมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคและแต่ละชั้นปี

3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เรียนในสาขาวิชาต่างก็มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาเกษตรศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นทัศนคติด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันโดยลักษณะของเนื้อหาวิชา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการจะมีลักษณะการสอนที่หัวข้อแต่ละตอนจะจบในชั้นเรียน การเรียนและการปฏิบัติจากของจริงใช้ของจำลองไม่ได้ การวัดผลประเมินผลจากงานที่ปฏิบัติในช่วงเวลาที่กำหนดและเสร็จในชั้นเรียน

ส่วนสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกายนั้นจะสอนเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ และแยกเป็นหัวข้อย่อย ใช้เวลาเรียนติดต่อกันหลายครั้ง สามารถนำงานกลับไปทำต่อที่บ้านหรือนอกห้องเรียนได้หรือสามารถให้รุ่นน้องได้ การวัดผลและประเมินผลโดยการตรวจชิ้นงานที่ทำติดต่อกันมา

สำหรับสาขาวิชาเกษตรกรรมศาสตร์ทั่วไปนั้นจะเรียนทั้งวิชาของอาหารและโภชนาการและเรียนเกี่ยวกับเรื่องผ้าและการตัดเย็บด้วย จึงทำให้มีการเรียนที่สามารถเรียนจบในชั้นเรียนและสามารถนำกลับไปทำที่บ้านได้ สามารถใช้อุปกรณ์ที่เป็นทั้งของจริงและของจำลองได้ การวัดผลและประเมินผลจากการตรวจชิ้นงานที่ปฏิบัติติดต่อกันมาและงานที่ทำเสร็จภายในเวลาที่กำหนด จึงทำให้มีทัศนคติแตกต่างสาขาวิชาอื่น

ดังที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 91-99) กล่าวถึงแหล่งสำคัญที่ทำให้เกิดทัศนคติไว้ว่า ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) ก็เป็นวิธีหนึ่งที่เรารู้สึกถึงทัศนคติ คือ การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น นอกจากนี้ทัศนคติบางอย่างก็ถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่น ๆ เป็นไปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาต่างกัน จึงทำให้มีทัศนคติแตกต่างกัน ซึ่งประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 65) กล่าวว่าประสบการณ์ในการฝึกอบรม หรือการเลี้ยงดูจะเป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพของบุคคล ขณะเดียวกันบุคคลย่อมมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ซึ่งบุคลิกภาพที่แตกต่างกันนี้จะมีผลทำให้ทัศนคติของบุคคลนั้นแตกต่างกันด้วย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศรีวัฒนา พงษ์วินทร์ (2539 : 127 - 128) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนในคณะเกษตรศาสตร์ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพที่มีแผนการสอนต่างกัน โดยพบว่าด้านการจัดการเรียนการสอนนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการวัดผลและประเมินผลในการเรียนที่คล้ายกัน จึงทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการเรียนที่เหมือนกัน

นอกจากนี้อาจเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากการตรวจสอบความรู้ ทักษะและสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ส่วนการที่บุคคลจะมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลหลายประการ เช่น อิทธิพลของวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคมดังที่ ส. วาสนา ประวาลพฤษย์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของทัศนคติไว้ประการหนึ่งคือทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทัศนคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคม ระดับอายุ เชาวนัย ปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 13) ที่กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำรวมทั้งทำที่ที่แสดงออกในการปฏิบัติ อีกทั้งทัศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้จากสิ่งแวดล้อม ซึ่งสิ่งแวดล้อมนี้เปลี่ยนแปลงไปได้เรื่อย ๆ เมื่อนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเปรียบเทียบกับทัศนคติต่อการเรียน ซึ่งอาจพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีคือสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของพรอร อุฑาภาพ (2527 : 85) ที่ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาล่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของอรพิน แสงสว่าง (2536 : 55) ที่พบว่าปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน และพบว่านักศึกษาที่มารดาอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติด้านครู ที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีทัศนคติด้านครูดีกว่านักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพรับราชการและรับจ้าง

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบิดา มารดามีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเลือกเรียนต่อของนักศึกษา โดยเฉพาะมารดาที่เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับลูกมากกว่าพ่อ มารดาเป็นผู้อบรม เลี้ยงดู สั่งสอน ย่อมมี

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบิดา มารดามีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเลือกเรียนต่อของนักศึกษา โดยเฉพาะมารดาที่เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับลูกมากกว่าพ่อ มารดาเป็นผู้อบรม เลี้ยงดู สั่งสอน ยอมรับ อิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและความสนใจของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญ โพธิ์พิพัฒน์ (2533 : 3 : อ้างอิงจาก อานนท์ อาภาภิรมย์, 2517 : 13) ที่กล่าวไว้ว่า ครอบครัวไทยมีความผูกพันกันทางสายโลหิตอย่างแน่นแฟ้น ระหว่างบิดา มารดา และบุตรตลอดจนหลาน ๆ การติดต่อเยี่ยมเยียนกันอยู่เสมอ โดยเฉพาะมารดา กับลูก ที่มีความผูกพันมากกว่าคนอื่น ๆ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้มารดามีอิทธิพลต่อลูก มากกว่า บิดา จึงมีผลทำให้นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพต่างกั มีทัศนคติต่างกัน

ผลของการศึกษากันว่าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษากันคว้าของพรอร อุซมาฟ (2527 : 85-87) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษาที่ 10 มีต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ โดยพบว่านักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพทางการเกษตรมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจการค้า รับจ้างบริการและอาชีพที่ต้องใช้วิชาชีพอื่น ๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาลงของอรพิน แสงสว่าง (2536 : 42) ที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่บิดา มารดามีอาชีพเกษตรกรรมมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาลมากกว่านักศึกษพยาบาลที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ

6. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาและด้านเพื่อนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นทัศนคติด้านครูและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่านักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีทัศนคติด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาค้นคว้าว่านักศึกษามีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูง จะไม่มีปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนและอุปกรณ์ในการเรียน เนื่องจากการเรียนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องการซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนอยู่เสมอ จึงทำให้เกิดปัญหากับนักศึกษามีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำ ซึ่งผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของอรพิน แสงสว่าง (2536 : 55) ที่ศึกษาพบว่ารายได้ของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีสาเหตุในการเข้ารับการศึกษาในสถาบันต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียนและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านเพื่อนไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่สมัครใจมาเรียนเองนั้นมีทัศนคติโดยรวมดีกว่านักศึกษาที่มาเรียนเนื่องจากคำแนะนำของผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่สมัครใจมาเรียนเองมีความพร้อม มีความสนใจในสาขาวิชาหรืออาจจะมีความสามารถหรือมีความถนัดทางด้านคหกรรมมากกว่า นักศึกษาที่มาเรียนเนื่องจากคำแนะนำของผู้อื่น จึงทำให้มีทัศนคติที่ต่ำกว่า

การศึกษาก่อนหน้านี้ของสงฆ์ต้องกับการศึกษาของอรพิน แสงสว่าง (2536 : 56) ที่พบว่า เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษาวิชาชีพพยาบาลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวม ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านเพื่อนไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีความทะเยอทะยานนอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ดังที่เคนเดอร์ (Kendler. 1968 : 262 -263) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไว้ว่า เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบที่จะกระทำกิจกรรมใด ๆ จนบรรลุเป้าหมาย มีความทะเยอทะยานและมีความพยายามที่จะมุ่งบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับแม็คเคลแลนด์ (McClelland. 1961: 207 - 250) ที่ศึกษาคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีลักษณะขยันขันแข็ง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้วยคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงดังกล่าวย่อมมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากทัศนคติต่อการเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน อันจะส่งผลให้ นักศึกษา ประสบผลสำเร็จในการศึกษา การส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง จากการศึกษาครั้งนี้มีสิ่งที่จะนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนสาขา วิชาคหกรรมศาสตร์ ดังนี้

1. จากการศึกษาครั้งนี้พบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนโดยรวมและด้านต่าง ๆ ในระดับ ปานกลาง ดังนั้นจึงควรที่จะพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
2. ควรมีการพัฒนาและส่งเสริมทัศนคติในด้านที่อยู่ในระดับปานกลางเพื่อให้ นักศึกษามีทัศนคติในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดี และทัศนคติที่ดีอยู่แล้ว ควรมีการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
3. จากการศึกษาพบว่านักศึกษาชายมีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนและด้านครูดีกว่า นักศึกษา หญิง จึงควรที่จะส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาหญิงมีทัศนคติด้านวิชาที่เรียนและด้านครูให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อศึกษากันต่อไป

1. ควรศึกษาดูเปรียบอื่นที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เช่น ประสบการณ์ในการสอนของครู ระดับความคาดหวังของครูที่มีต่อนักศึกษาเป็นต้น
2. ควรศึกษาทัศนคติที่มีต่อสาขาวิชาอื่น ๆ ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
3. ควรมีการติดตามผล เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของทัศนคติในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงชัย. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและ จิตวิทยาการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กระแสพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช “ความคมทางการศึกษา,” วารสาร มนุษยศาสตร์ 2 : 11 ; สิงหาคม - พฤศจิกายน 2515.
- กันยา สุวรรณแสง. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์, 2532.
- ก่อ สวัสดิพาณิชย์. คู่มือในการสร้างประสิทธิภาพในการเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2525.
- กิริติ ศรีวิเชียร. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของพระปริยัติธรรม แผนกบาลี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- เกษรศาสตร์, มหาวิทยาลัย. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) พ.ศ. 2529. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- เกษนิษฐ์ สัมมาสาธ. ผลของการให้คำปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายบุคคลที่มีต่อทัศนคติในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตวิทย์วิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ขจรสุดา เหล็กเพชร. การสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2522. อัดสำเนา.
- ขนิษฐา เฟื่องวิวัฒน์ . การศึกษาการใช้วิธีสอน กิจกรรม และอุปกรณ์ในการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง. ปริญญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. วัตถุประสงค์ นโยบาย และมาตรการของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (2535 - 2539). ฉบับที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2534.
- คู่มือปฐมศึกษานิเทศน์ศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2538.
- จริยา วิไลวรรณ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดลำปาง. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

จารุลักษณ์ พินพรมราช. การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิลำเนาทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่แตกต่างกัน.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

จิตรรา เฝ้าทรัพย์. การศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีต่อการยอมรับเลี้ยงดูของบิดา มารดา วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

จุฬาลงกรณ์, มหาวิทยาลัย. รายงานการประชุมวิชาการ การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ชัยยงค์ ขามรัตน์. เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาเอกสุขศึกษา.

วิทยานิพนธ์ วท.บ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523. อัดสำเนา.

สุศิริตัน วัชรจรัสกุล. การศึกษาค่านิยมในอาชีพของผู้ปกครองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

เชิดศักดิ์ โฉวสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. “การวัดทัศนคติ,” ในเอกสารเพื่อการอบรมการวิจัยทางภาษา เล่ม 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2529.

_____ . “อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น,” รายงานการวิจัย. ฉบับที่ 18. โรงพิมพ์จุลสาร, 2518.

คารณี วงษ์อยู่น้อย. การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม . วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525 . อัดสำเนา .

คำรงกุล เหลี่ยมวัฒนา. ผลของการให้คำปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชิงของวิทยาคม . วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

ทวีรัตน์ ธนาคม. “ภาคปฏิบัติในวิชาทฤษฎีสังคมศาสตร์,” ทฤษฎีสังคมศาสตร์. 2 : 93 - 96 ; มิถุนายน 2523 .

- ทัศนีย์ เจริญเลิศ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขามวิทวิทยา อำเภอขามเฒ่าวรลักษณ์บุรี จังหวัดกำแพงเพชร.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2538. อัดสำเนา.
- เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, วิทยาลัย . การพัฒนาศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, 2530 ก.
- การศึกษาวิจัยความต้องการ ความรู้ ทักษะและโอกาสมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา
หลักสูตรเกษตรศาสตร์และคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษา, 2531 ก.
- เอกสารแนะแนวการศึกษา. กรุงเทพฯ : กองบริการ วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษา, 2530 ข.
- ธรรมบุญ ฤทธิมณี. ทิศทางการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล ฉบับพิเศษ พิธีพระราชทานปริญญาบัตร 8 (1) : 4 - 11; กรกฎาคม 2533.
- ธีรพร อูวรรณโณ. “การวัดทัศนคติ : ปัญหาในการใช้เพื่อทำนายพฤติกรรม,” วารสารการวัดผล
เพื่อการศึกษา 7(19) ; 15 - 35 ; พฤษภาคม - สิงหาคม, 2528.
- นภาพร เมษรักษ์วณิช. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียนกับ
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2515. อัดสำเนา.
- นวลละออ สุภาพล. ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- นันทนา น้ำฝนและคนอื่นๆ. “การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ปี
ที่ 1 และ ปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข” ใน รายงานประกอบ
การศึกษาวิชาพื้นฐานการวิจัยการประพฤติกกรรมศาสตร์. หน้า 25. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
วิจัยบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- บันลือ พฤกษ์วัน. การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- บุญชม ศรีสะอาด. รูปแบบผลการเรียนในโรงเรียน. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- บุษกร เพชรวิวรรธน์. ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519.
อัดสำเนา.

- ประกายทิพย์ พิชัย. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคอนเมืองทวารวดี กรุงเทพมหานคร . ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา .
- ประเทิน มหาจันทร์. รวบรวมบทความทางวิชาการ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- ประสาท บัณจังกูร. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใฝ่สัมพันธ์ และการคิดแบบเอนกนัย ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร} 2516, อัดสำเนา.
- ประหยัด ทองมาก. “ การปลูกฝังแรงจูงใจใฝ่รู้, ” วารสารแนะแนว . 21 (112) : 4 ; สิงหาคม - กันยายน 2530 .
- ประหยัด สายวิเชียร. ความรู้เรื่องทฤษฎีการศึกษาศาสตร์ . เชียงใหม่ : ธนบรรณการพิมพ์, 2531 .
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2522. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- พรเทพ สีทองอิน . ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . 2533 . อัดสำเนา.
- พรอร อรุणा. การศึกษาศักยภาพของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6) ในโรงเรียนของรัฐบาล เขตการศึกษา 3 ที่มีต่อการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- พรณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรวิดิการพิมพ์. 2522.
- พรณี ชูทัยเจนจิต. “ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม,” จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว. สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย : 2 - 30 ; 2523.
- เพชรวิ ดันมณี. การศึกษารูปแบบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาสุขศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิต. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล. 2523. อัดสำเนา.

- เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร. การศึกษาองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- พัชนี วรกวิน. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด , 2522
- พิมพ์พิชย์ บริบูรณ์สุข. “ นักคหกรรมศาสตร์ทำได้, ” กนเศรษฐศาสตร์. 2 ; 20 - 23 ; ธันวาคม 2520.
- _____. “ปฐมนิเทศน์คหกรรมศาสตร์” แนะนำคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2527.
- แพทเทอตัน , ซี เอช. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา. แปลโดย วชิร ทรัพย์มี ไทยวัฒนาพานิช , 2522.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา .
- ไพบุลย์ อินทรวินชา. จิตวิทยาการศึกษา . กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- มาลินี วงษ์นาม. เอกชนคิของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อวิชาสุขศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ยุวดี ภาณุจันท์. “ คหกรรมศาสตร์คืออะไร, ” กนเศรษฐศาสตร์ . 26(2) : มิถุนายน 2525.
- โยธิน สันสนอุทร. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2524 .
- รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ . การวัดทัศนคติเบื้องต้น เอกสารคำสอนวิชา วผ 306 . คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. สาเหตุการสอบตกของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา . วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, อัดสำเนา.
- รัชณี ลาซโรจน์. คหกรรมศาสตร์ทั่วไป เล่ม 2 . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527 .
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา . กรุงเทพฯ . ทวีกิจ การพิมพ์, 2524 .
- _____. หลักการวิจัยทางการศึกษา . กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- ล้อม ไชยสร. คุณลักษณะของครูดีในทัศนะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น . วิทยานิพนธ์ ค.ม . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2510, อัดสำเนา.

- ลัดดา กิติวิภาค. ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2532.
- วนิดา พงษ์ชัย. ทัศนคติของครูชายที่มีต่อการเป็นครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2510. อัดสำเนา.
- วัชร ทรัพย์มี. การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- วัฒนา ศรีพจนารถ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายและทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ กศ. ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา, 2533. อัดสำเนา.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. รายงานการวิจัยนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- วารินทร์ สายโอบเอื้อ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูพระนคร, 2522.
- วิจิตร ศรีสอาน. “ หลักการบริหารการศึกษา, ” ประมวลคำบรรยายในการอบรมครูใหญ่ ประธานกลุ่มสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 2519. ฉบับโรเนียว.
- วิชชุดา เตียวกุล. ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มที่มีต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. “ คำเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ บางครั้งก็พลาดได้,” ข่าวสารการวิจัยทางการศึกษา 18(3) : 8 - 11 ; กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2538.
- วิมล พัฒนพิชัย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อาภาพรรณ ชิวปรีชา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2530 .
- ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย. หลักสูตรและคู่มือการศึกษาน้นปริญญาตรี พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ศรีนวล โกมลวนิช, “ ความเคลื่อนไหวทางศึกษาศาสตร์กรมอาชีวศึกษาในปัจจุบัน,” คหเศรษฐศาสตร์ . 3(4) : 96 - 97 ; พฤษภาคม 2532 .
- _____ “ บทบาทของศึกษาศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ ,” คหเศรษฐศาสตร์ . 2 : 10 - 13 ; มิถุนายน. 2523.
- ศรีวัฒนา พงศ์วรินทร์. ความคิดเห็นของครูผู้สอนในวิทยาลัยสารพัดช่าง และวิทยาลัยการอาชีพเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรี พ.ศ. 2533 ประเภทวิชาคหกรรม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2539. อัดสำเนา.

- ศักดิ์ ผาสุนิรันดร์. “สถานภาพทางสังคมของชาวเมืองอยุธยา, “ วารสารสังคมศาสตร์
รัฐศาสตร์, กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. เจกคิ. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนา, 2531.
- ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์. ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มความทุกข์ของโรเจอร์ ที่มีต่อทัศนคติ
ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพฯ
มหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. “รายงานผลเบื้องต้นการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน
พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2535 ,” สถิติรายปี ประเทศไทย . สำนักงานสถิติแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี , 2535 .
- สมบุรณ์ ชิตพงษ์ และ สำเริง บุญเรืองรัตน์. การวัดความถนัด. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช ,
2518 .
- สมบุรณ์ ชิตพงษ์. การประเมินผลหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบัน
ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- สมบุรณ์ ทองศิลป์. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียนการสอน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความเป็นผู้นำของนักเรียน. ปรินญาณิพนธ์ กศ. ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2519, อัดสำเนา.
- สมพงษ์ มั่นระวัง. การศึกษาแนวโน้มการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของ นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512. ปรินญาณิพนธ์ กศ. ม.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513. อัดสำเนา.
- สมศรี สุกุลนันทน์. การศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศด้านคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ,
กระทรวงศึกษาธิการ , 25 - 29 ธันวาคม 2513.
- ส.วาสนา ประवालพฤษย์. “ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยา,” วัดผลการศึกษา. 2 (2) : 1 - 6 ;
กันยายน - ธันวาคม , 2524.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา . กรุงเทพฯ : กองบริการ
การศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย. 2530.
- ลีปพนนท์ เกตุทัต. “คำกล่าวเปิดการสัมมนาและการบรรยายนำสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวกับการ
ศึกษา,” สังคมศาสตร์กับการศึกษา. ม.ป.ท. , 2522.

- สุชา จันทรเอม และ สุรางค์ จันทรเอม. หลักการศึกษาคติวิทยา หลักการสอน. แพร์พิทยา 2517 .
- สุชาศนีย์ ศรีพันธ์. การสำรวจทัศนคติของบุคลากรทางด้านการศึกษาของคณะครูศาสตร์ที่มีต่อการขยายการศึกษาในสถาบันราชภัฏ 5 แห่ง. ปริญญาโท กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- สุปรียา อันทิวโรทัย. ผลการใช้แม่แบบในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียน และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- สุณีย์ ชีระคากร. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2525.
- สุนทร พานิชกุล. “แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์,” คหกรรมศาสตร์. 3 : 12 - 16 ; กันยายน 2520.
- สุปามี สนิธรัตน์และคนอื่นๆ. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- สุรเกียรติ์ สนิทวงศ์ และ มาลีณี ชมเชิงแพทย์. “บทบาทนักคหกรรมศาสตร์ด้านธุรกิจ,” คหกรรมศาสตร์. 30(3 - 4) : 26 - 27 ; 2530.
- สุภัณฑา เจริญวัลย์. การศึกษาศักยภาพที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 . สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท . กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- สุภาพร เลาสถิตย์. การวิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปริญญาโท กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- สุวิทย์ วงษาไธ. การศึกษาค้นคว้าจิตวิทยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา 10. ปริญญาโท กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุวิมล ว่องวานิช. สหสัมพันธ์พฤติกรรมระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวน์ปัญญา ปัญหาค้นคว้าและทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยา นิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

- ✓ สดกฤทัย มุขวงศา. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยแนวความคิดแบบพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- เสรี พงศ์พิศ. “คุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงปรารถนา,” ในการพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. บรรณาธิการ โดยไพฑูริย์ สีนลารัตน์. หน้า 98. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา,” ศูนย์การศึกษา. 8 : 49 - 59 ; กรกฎาคม - สิงหาคม 2514.
- อมรรัตน์ เจริญชัย. “แนะนำคหกรรมศาสตร์,” วารสารวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2(6) : 18 - 21 , 2531.
- “อาชีพนักคหกรรมศาสตร์,” คหเศรษฐศาสตร์. 30(3 - 4) ; 13 - 14 , 2530.
- อรพิน แสงสว่าง. ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- อวยชัย วัชรธรรม. การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้องค์ประกอบที่อยู่เหนือความสามารถทางสติปัญญา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- อัจฉรา สุขารมณ์. เอกสารประกอบคำสอนวิชาพื้นฐานจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดยโสธร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2534.
- อาภาพรณ ชิวปรีชา. คุณลักษณะของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

- ✓ อัมพัน ทันสม. ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล อารมณ์ ที่มีต่อ
ทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสรวงวิทยา จังหวัด
ร้อยเอ็ด. ปรินญาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- อัมภา กันทะเป็ง และทัศนีย์ ปิงจะ. รายงานการวิจัยปัจจัยที่สัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพของ
นักศึกษาพยาบาลและผดุงครรภ์ (ระดับต้น) นครสวรรค์ : ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 6
กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2534.
- เอกฉัตร พัฒนราช. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษาในภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2528. อัดสำเนา.
- Allport, Gordon W. "Attitude," In C. Murchison (ED) A Handbook of Social
Psychology. Worcester, Massachusetts, Clark University Press, 1935.
- Bowman, Paul and Charles Mathews. Motivation of Youth for leaving School. Chicago :
University of Chicago, 1960.
- Brown , William Thomas . " Consideration of Internation of Five Aptitude and
Achievement Factors of Psychological Testing , " Journal of Educational 3 rd
ed . New York : Harper , 1970.
- Best , John W . " Likert Method , " Research in Education . 4 th ed . Englewood
Cliffs , N.J. Prentice - Hall , 1981 .431 p Undergraduate Students at The
University of Montana , " Dissertation Abstract International . 29 : 3411 - A;
August , 1969 .
- Bruner , Jerome Scymour . The Percess of Educational Education International .
Cambridge Harvard University Press, 1961 .
- Bledsoe . Joseph C . " Factor Related to Pupil Observation Reports of Teacher and
Attitude Toward Their Teacher , " Journal of Educational 65 : 121 - 122 ;
November, 1971.
- Bloom , Benjamin S . and others. Handbooks on Formative and Sumative Education
of Student learning . New York : McGraw - Hill Book Company , ' 1971 .
- Cogan , Morris L. and Harry Levin . " Study of Teacher Behavior , " Journal of
Experimental Education . 26 : 135 - 139 ; January, 1957 .

- Cowell, M.D. and N.J. Entwistle. "The Relationships Between Personality Study Attitude and Academic Achievement I A technical College," The British of Education Psychology. 85 - 89 ; 1971.
- Cronbach , Lee J . Education Psychology . 2 nd. ed . New York : Harcourt , Brace , 1963 .
 ----- Essentials of Psychological Testing . 3 rd ed. New York : Harper, 1970.
- Edward , Allen Louise . Technique of Attitude Scale Construction . New York :
 Appleton - Century - Crafft , 1977 .
- Evans , Ellis D . " The Effect of Achievement Motivation and Ability upon Discovery Learning and Accompany Incidental Learning upon Two Condition of Incentive Set , " The Journal of Educational Research . 60 : 195 -199 ; January , 1967 .
- Garrison, Karl C. Psychology of Adolescence . Englewood Clifts, New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1956 .
- Ghawanni , Mansour Ahmed . " The Factor Influencing Male Secondary school Student Choice of Educational track in Saudi Arabia : Science Verus the Arts , " Dissertation Abstracts International . 47 Z 2 X : 402 - A ; August , 1986 .
- Gillibert, H.H. " High - School Students , Opinion on Reasons for failure in High - school Subject , " Journal of Educational Research . 68 : 181 - 185 ; January , 1975.
- Good, Carter V . Dictionary of Education . New York : McGraw - Hill , 1957 .
- Hilgard , Ernest R . Introduction to Psychology . New York : Harcourt Brace , 1962 .
- Jenkins , Kenneth Donald . " The Relationship among Selected Pupil Personality Characteristics , Relevant Public Perception , and Failure in a Nongraded Secondary School , " Dissertation Abstracts . 31 : 1512 - A ; October , 1970 .
- Kendler , Howard H. Basic Psychology . 3 rd ed . Menlo Park Calif W .A . Benjamin , 1974 .
- Khan , Sar Biland . " The Contribution of Attitudinal Factors to the Prediction of Academic Achievement Secondary School , " Dissertation Abstracts . 27 : 2393 - A ; February , 1967 .
- Koivo, Anne Diblak. " The Relationonship of Student Perception of Study Habits and Attitudes Based on Difference in Sex, Grade, and Academic Achievement , " Dissertation Absteacts International . 43 : 2624 - A ; Februart , 1983 .

- LaBelle , Thomas Jeffrey . " Attitude and Academic Achievement among Male and Female Anglo and Spanish American Fifth Grade Students , " Dissertation Abstracts . 31 : 1624 - A ; October , 1970 .
- Likert , Renic . A Technique for the Measurement of Attitude . Chicago : Rand Mc Mally Company . 1970.
- McClellan . David C . and others . The Achievement Motive . New York : Applenton - Century Croffs , 1952.
- Mehrens , William A . and Irvin J Lehmann . Measurement and Evalution in Education and Psychology . 2 nd ed. Sydney , Holt , Rinchart and Winston , 1975.
- Morris, F.L. " The Validity of the Brown - Holtzman Survey of study Habits and Attitudes 1960 Experimental Revision for Grade 7 - 12 , " Unpublished Master's Thesis . Wayne State University , 1961 .
- Nunnally , Jum C . Test and Measurement . New York : Mc Graw - Hill Book Co., 1959 .
- Petty , R E . and J.T . Cacioppo . Attitude and Persuasion : Classic and Contenporary approaches . Wm . C. Drown Company Publishers , U .S . A . , 1987 .
- Righthand , Herbert . " Identifying Technical Attitude Drop Out , " The Personal and Guidance Journal . 1967.
- Rokeach, Milton. Beliefs, Attitudes and Values . San Francisco : Jossey Bass Inc., 1970.
- Scott , William G . Organization Theory : A Behavioral Analysis for Management . Homewood . IU. , Richade D . Irwin , 1968 .
- Shaver , Kelly G . Principles of Social Psychology . Cambridge : Winthrop Publishers , 1977 .
- Thurstone , L .L . " Attitude Can be Measures , " quoted in Reading in Attitude Theory and Measurement Martin Fishbein . New York : John Wiley and Sons , 1967 .
- Thornburg , Harshall D . " Attitudinal Dcterminents in Hpding Drop Out in School , " The Journal of Educational Research . 68 : 181 - 185 ; January , 1975.
- . Attitude Theory and Measurement . New York : January , 1964 .
- Triandis , Harry C . Attitude and attitude Change . New York : John Wilet and Sons , Inc . , 1971.

ภาคผนวก

1. แบบสอบถาม
2. ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบวัดทัศนคติ
3. ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีด้วยกัน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / หรือกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

1.1 เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 ชั้นปี / แผนกหรือสาขาวิชา

☐ ปวช. ชั้นปีที่ 1 แผนก ☐ อาหารและโภชนาการ

☐ ปวช. ชั้นปีที่ 2 แผนก ☐ ผ้าและเครื่องแต่งกาย

☐ ปวช. ชั้นปีที่ 3 แผนก ☐ คหกรรมศาสตร์

1.4 วิทยาเขตที่ท่านศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

☐ วิทยาเขตพระนครใต้

☐ วิทยาเขตโขติเวช

1.5 อาชีพของบิดา

☐ อาชีพเกษตรกร

☐ อาชีพธุรกิจ

☐ อาชีพรับราชการ

☐ อาชีพรับจ้าง

☐ อื่น ๆ (ระบุ)

รายได้เฉลี่ยของบิดาคือเดือน บาท

1.6 อาชีพของมารดา

- ☐ อาชีพเกษตรกรรวม
- ☐ อาชีพธุรกิจ
- ☐ อาชีพรับราชการ
- ☐ อาชีพรับจ้าง
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

รายได้เฉลี่ยของมารดาต่อเดือน บาท

1.7 สาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน

- ☐ สมัครใจมาเรียน
- ☐ คำแนะนำจากผู้อื่น
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบทัศนคติฉบับนี้เป็นแบบวัดความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คำตอบของนักศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่องานวิจัยในครั้งนี้ คำตอบของนักศึกษาจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และแบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนในการเรียนวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น ขอให้นักศึกษาตอบด้วยความสบายใจ คำตอบที่ได้ไม่มีข้อถูกหรือผิด และขอให้นักศึกษาโปรดตอบให้ตรงกับความคิด ความรู้สึกและการกระทำของนักศึกษามากที่สุด

กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักศึกษามาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดของนักศึกษาบ้าง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษา
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษา
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักศึกษามากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ด้านครู						
1.	ครูเป็นผู้ให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียน.....					
2.	ข้าพเจ้าคิดว่าครูชอบแสดงอำนาจเหนือนักศึกษา.....					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูบางคนพูดคุยนักศึกษา ที่เรียน ไม่เก่ง					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูบางคน ชอบสอนนอกเรื่องหรือพูดเรื่องไร้สาระ					
5	เมื่อข้าพเจ้าประสบปัญหาที่เกี่ยวกับการ การเรียนข้าพเจ้าปรึกษาหารือกับครู					
6	ครูบางคนคุณ และเข้มงวดมากเกินไปจน กระทั่งเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ข้าพเจ้าไม่กล้าไปหาครู					
7	ครูผู้สอนบางคนมีความเข้าใจ และยอม รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
8	ครูบางคนสามารถเสนอแนะ และให้ คำปรึกษาในเรื่องการเรียนในสาขา วิชาคุณธรรมศาสตร์ของนักศึกษา					
9	ครูของข้าพเจ้ามีความสามารถในการ ถ่ายทอดวิชาความรู้เป็นอย่างดี					
10	ข้าพเจ้าคิดว่าผู้ที่ประสบผลสำเร็จในด้าน การเรียนได้นั้นต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตาม คำสั่งสอนของครู					
11	ข้าพเจ้าให้ความเคารพและศรัทธาใน ตัวครูเปรียบเสมือนเป็นญาติผู้ใหญ่ของ ข้าพเจ้า					
12	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่สนใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	<u>ด้านวิชาที่เรียน</u>					
13	ข้าพเจ้าคิดว่าสาขาวิชาที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษา อยู่มีความสำคัญต่อสถานะการณ์ของ ประเทศในปัจจุบัน					
14	รายวิชาต่าง ๆ ที่เรียนอยู่นี้ยากเกินไปสำหรับ ข้าพเจ้า					
15	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนวิชาซึ่งให้ ประโยชน์แก่ข้าพเจ้าน้อยมาก					
16	ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชาที่ตรงกับ ความสามารถของตนเอง					
17	ข้าพเจ้าชอบชั่วโมงปฏิบัติมากเพราะ ได้ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนมาโดยตรง					
18	วิชาต่าง ๆ น่าสนใจและมีความหมายต่อ ข้าพเจ้า					
19	เมื่อถึงชั่วโมงเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย ง่วงนอน จนทำให้ไม่รู้สึกลอยเรียน					
20	วิชาในสาขาคุณธรรมศาสตร์มีเนื้อหาซ้ำซาก					
21	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสาขาวิชาคุณธรรมศาสตร์ ไม่จำเป็นต้องเรียนก็ได้					
22	ถ้าข้าพเจ้าเลือกสาขาวิชาเรียนได้ ข้าพเจ้า จะไม่เลือกเรียนสาขาวิชาคุณธรรมศาสตร์					
	<u>ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน</u>					
23	สื่อและอุปกรณ์การสอนในสาขา วิชาคุณธรรม ศาสตร์มีความทันสมัย					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
24	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน					
25	จำนวนอุปกรณ์การเรียนการสอน เพียงพอ กับจำนวนนักศึกษา เช่น เตาอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ จักรเย็บผ้า					
26	ข้าพเจ้าคิดว่าสื่อและอุปกรณ์การเรียน การสอนช่วยให้เขาเรียนสนุกสนานและ น่าสนใจมากขึ้น					
27	ในการสอนวิชาปฏิบัติ ครูผู้สอนส่วนมาก ได้จัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบการสอนได้ อย่างเหมาะสมและมีประโยชน์มาก					
28	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนช่วยทำให้ การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
	<u>ด้านบรรยากาศในการเรียน</u>					
29	ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมต่อการเรียน					
30	บรรยากาศในห้องเรียนทำให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจในการเรียนมากขึ้น					
31	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายบรรยากาศในห้องเรียน จนอยากจะออกไปนอกห้องเรียน					
32	สภาพห้องเรียนที่ดี ทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้มากขึ้น					
33	สภาพห้องเรียนอบอ้าวและคับแคบ					
34	ในเวลาเรียนมีเสียงดังอีกที่ก่อกวนอยู่เสมอ ๆ					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
35	สภาพห้องเรียนเหมาะสม เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนได้ดี					
	<u>ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา</u>					
36	วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ควรค่าแก่การศึกษา					
37	วิชาคหกรรมศาสตร์ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
38	วิชาคหกรรมศาสตร์มีประโยชน์อย่างมากในการนำไปประกอบอาชีพ					
39	คหกรรมศาสตร์มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักศึกษา					
40	ข้าพเจ้ารู้สึกที่กำลังเรียนสาขาวิชาที่ให้ประโยชน์แก่ข้าพเจ้าน้อยมาก					
41	ผู้ที่เข้าเรียนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เนื่องจากมีผลการเรียนค่อนข้างอ่อน					
42	ในการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของข้าพเจ้า ขอเพียงแค่สอบผ่าน					
43	ข้าพเจ้าสนใจข่าว บทความ เอกสาร คู่มือที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์					
44	ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่า เมื่อข้าพเจ้าเรียนจบแล้วจะไปประกอบอาชีพอะไร					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	<u>ด้านเพื่อน</u>					
45	เวลาที่ข้าพเจ้าเรียนหนังสือ ไม่รู้เรื่องจะมี เพื่อนช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ					
46	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองได้รับความช่วยเหลือ และคำแนะนำจากเพื่อนในเรื่องการเรียน					
47	ข้าพเจ้ารักและไว้วางใจเพื่อนเพราะคิดว่า เพื่อนคือบุคคลสำคัญสำหรับข้าพเจ้า					
48	เพื่อนช่วยแนะนำสิ่งใหม่ ๆ ในเรื่องการเรียนรู้ ให้แก่ข้าพเจ้า					
49	เพื่อนจะช่วยทบทวนบทเรียนที่ข้าพเจ้า ไม่เข้าใจให้ก่อนสอบ					
50	เพื่อนเขาเปรียบข้าพเจ้าในเรื่องการเรียน					
51	ข้าพเจ้าจะคอยช่วยเหลือเพื่อนเวลาที่เพื่อน มีปัญหาอยู่เสมอ					
52	ข้าพเจ้าอยากเลิกคบเพื่อนบางคนเพราะ เขาไม่ตั้งใจเรียน					
53	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณทำให้การเรียนของข้าพเจ้า ไม่ได้ผลเท่าที่ควร					
54	ข้าพเจ้ามักได้รับการดูถูกเหยียดหยาม จากเพื่อนที่มีฐานะดีกว่า					
55	ข้าพเจ้าคิดว่า เพื่อนคือผู้คอยช่วยเหลือและ ให้กำลังใจในการเรียน					
56	ข้าพเจ้าช่วยทบทวนบทเรียนเวลาที่เพื่อน บางคนไม่เข้าใจ					
57	เพื่อนบางคนมีจิตใจคับแคบไม่ช่วยเหลือ เรื่องการเรียนรู้					
58	ข้าพเจ้าจะแนะนำและชักชวนเวลาที่เพื่อน หนีเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
	<u>ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน</u>					
(0)	ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะทำคะแนนสอบให้ได้ คะแนนสูงที่สุด		/			
(00)	ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในการเรียน	/				

จากตัวอย่าง

ในข้อ (0) จากคำตอบ จริง แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความตั้งใจจริงที่จะพยายามทำคะแนนในการสอบให้ได้คะแนนสูงสุดตรงกับความจริงของนักศึกษาพอสมควร

ข้อ (00) จากคำตอบ จริงที่สุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความตั้งใจที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตรงกับความจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาพอสมควร
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา บางครั้งก็ไม่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความ ไม่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความ ไม่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
	<u>ด้านความทะเยอทะยานทางการเรียน</u>					
1	ในการเรียนข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบผลการเรียน ของข้าพเจ้าเสมอ เพื่อจะได้พัฒนาตนเอง ให้เรียนดีขึ้น					
2	ข้าพเจ้าตั้งความหวังในการเรียนว่า ข้าพเจ้าจะ พยายามเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้					
3	ข้าพเจ้าอยากประสบผลสำเร็จในการเรียน ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะทำคะแนนในการสอบแต่ละ ครั้งและแต่ละวิชาให้ได้คะแนนสูงที่สุด					
5	ข้าพเจ้าจะคิดหาวิธีการแก้ปัญหาใน การเรียน อยู่เสมอเพื่อให้การเรียนของข้าพเจ้าดีขึ้น					
6	ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าจะได้คะแนนมากหรือน้อย เท่าใด เพียงแต่ขอให้สอบผ่านเท่านั้นก็พอ					
7	ข้าพเจ้าคิดว่า การลาออกจากสถาบันและ หางานทำเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับข้าพเจ้า					
8	การสอบเข้าเรียนต่อในระดับสูง เป็นการลงทุน ที่ไม่คุ้มค่ากับการเสียเวลาและเงิน					
	<u>ด้านการพึ่งตนเองทางการเรียน</u>					
9	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาในเรื่องการเรียน ข้าพเจ้าจะแก้ปัญหาเหล่านั้นด้วยตนเองก่อนเสมอ					
10	ข้าพเจ้าขอร้องเพื่อนให้ทำรายงานที่ครู มอบหมาย					
11	ข้าพเจ้าให้อ่านให้เพื่อนช่วยซักถามปัญหาที่ ไม่เข้าใจในห้องเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
12	ข้าพเจ้าพยายามทำการบ้านของทุกวันได้เสร็จ อย่างสม่ำเสมอ					
13	ถ้าข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ทัน ข้าพเจ้าจะลอก จากเพื่อนเพื่อให้ทันส่งครู					
<u>ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน</u>						
14	เมื่อครูมอบหมายให้ค้นคว้าหรืออ่านหนังสือ เพิ่มเติม ข้าพเจ้าจะรีบเข้าห้องสมุดเพื่อค้นหา สิ่งที่ต้องทำทันที					
15	ข้าพเจ้ามักทำงานไม่เสร็จทันเวลาที่กำหนด					
16	ข้าพเจ้ามักจะเร่งรีบทำการบ้าน เมื่อใกล้ถึง กำหนดเวลาส่งงาน					
<u>ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียน</u>						
17	ข้าพเจ้ามีความขยันมากขึ้น เมื่อรู้ตัวว่าได้ คะแนนน้อยกว่าเพื่อน					
18	ข้าพเจ้าใช้เวลาในการพูดคุย อ่านนิยายสาร คดีโทรทัศน์ หรือฟังวิทยุมากเกินไป ทำให้ ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน					
19	เมื่อข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะทำอะไรแล้ว แต่เมื่อถึง เวลานั้นจริง ๆ ข้าพเจ้าก็ไม่ทำตามที่ตั้งใจไว้					
20	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ทำไปได้ไม่นานนัก ข้าพเจ้าจะรู้สึกเบื่อแล้ว หยุดทำงานนั้น					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
21	ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำการบ้าน รายงานหรือข้อสอบ ข้าพเจ้าจะพยายามจนสุดความสามารถเสมอ					
22	ข้าพเจ้าพยายามสนใจทุกวิชาที่เรียนอย่างจริงจัง					
23	ข้าพเจ้ามักจะลืมสิ่งของหรืออุปกรณ์ ที่ครูสั่ง					
24	ข้าพเจ้าลืมทำการบ้านส่งครูเป็นประจำ					
<u>ด้านการวางแผนทางการเรียน</u>						
25	ข้าพเจ้าคิดเสมอว่าอนาคตของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับ ความสำเร็จทางการเรียน					
26	ข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งเป้าหมายว่าจะเรียนต่อ					
27	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเมื่อใดก็สอบเพียงหนึ่ง หรือสองวัน					
28	คนที่เรียนหนังสือ มีโอกาสหางานทำได้ง่าย กว่าคนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ					
29	การศึกษาทำให้เสียเวลาและโอกาส ในการทำงาน					

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก แบบสอบถามวัดทัศนคติ

ข้อที่	t - test	ข้อที่	t - test	ข้อที่	t - test
<u>ด้านครู</u>		<u>ด้านวิชาที่เรียน</u>		<u>ด้านสื่อและ</u> <u>อุปกรณ์</u> <u>การเรียนรู้</u>	
1	3.21	13	2.47	22	5.05
2	2.66	14	2.72	23	2.11
3	2.69	15	3.29	24	2.90
4	3.41	16	3.84	25	2.67
5	3.49	17	3.02	26	3.33
6	2.95	18	2.98	27	1.76
7	2.42	19	3.53		
8	3.34	20	2.59		
9	3.20	21	3.42		
10	3.54				
11	4.21				
12	2.30				

ข้อที่	t - test	ข้อที่	t - test	ข้อที่	t - test
ด้าน บรรยากาศ ใน การเรียน		ด้านการเห็น คุณค่าทาง การศึกษา		ด้านเพื่อน	
27	3.14	35	3.78	44	2.30
28	3.63	36	2.45	45	1.95
29	2.98	37	3.92	46	2.43
30	2.21	38	3.67	47	2.02
31	3.76	39	2.63	48	2.11
32	1.82	40	3.05	49	3.57
33	2.08	41	3.31	50	1.98
34	3.38	42	2.66	51	2.93
		43	2.15	52	2.70
				53	2.83
				54	2.62
				55	3.21
				56	4.72
				57	2.02

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับ = 0.766

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อที่	ค่า t - test	ข้อที่	ค่า t - test
1	5.140	16	2.667
2	6.234	17	1.942
3	5.367	18	2.739
4	5.466	19	2.151
5	3.696	20	3.886
6	3.317	21	4.218
7	5.020	22	4.272
8	5.766	23	4.051
9	4.772	24	2.939
10	2.568	25	2.454
11	2.720	26	1.757
12	3.345	27	3.165
13	2.304	28	3.155
14	3.930	29	2.765
15	2.856		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ = 0.619

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวรพีพรรณ สุฐาบุญณกุล
เกิดวันที่	6 มิถุนายน 2506
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	221 / 9 ถนนพิพิธประสาท ต. พระปฐมเจดีย์ อ. เมือง จ. นครปฐม 73000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุโขทัย เทเวศร์ กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จ. นครปฐม
พ.ศ. 2528	กศ.บ. (เอกภาษาอังกฤษ โทศิลป์ศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จ. ชลบุรี
พ.ศ. 2541	กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดา-มารดา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สาเหตุที่เข้าศึกษาในสถาบัน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกรุงเทพมหานคร จำนวน 569 คน ซึ่งได้มาจากจำนวนประชากรทั้งหมดเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติ t - test และ F - test

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกรุงเทพมหานครมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 นักศึกษาชายมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ด้านครุศึกษานักศึกษาหญิง
3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่อยู่ในระดับชั้นต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านเพื่อนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ดีกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2
4. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 ยกเว้นทัศนคติด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาที่ไม่แตกต่าง
5. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

6. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีบิดามีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีมารดามีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นทัศนคติด้านครู ที่พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05

7. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 ยกเว้นทัศนคติด้านครูและด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ไม่แตกต่างกัน

8. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีสาเหตุในการเข้าศึกษาในสถาบันต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 ยกเว้นทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านเพื่อนที่ไม่แตกต่างกัน

9. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยรวมและด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 ยกเว้นทัศนคติด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านเพื่อนที่ไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF ATTITUDE TOWARDS HOME ECONOMICS OF VOCATIONAL
CERTIFICATE STUDENTS OF RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY
IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

RAPEEPAN SUTAPANNAGUL

Present in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 1998

The purpose of this study was to compare the differences of Vocational Certificate Students' attitudes toward Home Economics as related to sexes, years, section, grades, parents' occupations, parents' income, academic achievement motivation, and rationale for study in the Institute. The subjects were 569 Vocational Certificate Students from Rajamangala Institute of technology in Bangkok. They were from the whole population. The attitude towards Home Economics Questionnaire and the students' academic achievement motivation Questionnaire were used as the instrument for data collection. The t - test and F - test were used in testing the hypothesis :

The results of this study were as follow :-

1. The Vocational Certificate Students from Rajamangala Institute of technology in Bangkok had a middle level attitude towards Home Economics .
2. The Vocational Certificate Students who were different in sex differed in there attitudes toward Home Economics at .05 level of significance . The male students had better attitude in the areas of teachers than the female students .
3. The Vocational Certificate Students who studies in different years didn't differ in their attitudes toward Home Economics except the attitudes toward the educational medias and friends that differed in their attitude at the .05 level of significance . The third year students had better attitudes than the others .
4. The Vocational Certificate who studies in different fields differs in their attitudes toward Home Economics at the .05 level of significance except the attitudes toward Home Economics in the areas of classroom atmosphere and the valuable of education were no differences .
5. The Vocational Certificate Students who had different grades didn't differ in all areas of their attitudes .
6. The Vocational Certificate Students whose fathers had different occupations didn't differ in all areas of their attitudes but the students whose mothers work as agriculturists differed in their attitudes toward Home Economics in the areas of teachers at the .05 level of significance .

7. The Vocational Certificate Students whose had different families' income differed in their attitudes toward Home Economics at the .05 level of significance . But there was no significance difference in the areas of teachers classroom atmosphere .

8. The Vocational Certificate Students who had different rationale for study in the institute differed in their attitudes toward Home Economics at the .05 level of significance . But there was no significance difference in the areas of the educational medias, classroom atmosphere and friends .

9. The Vocational Certificate Students who had different academic achievement motivation differed in their attitudes toward Home Economics at the .05 level of significance . But there was no significance difference in the areas of the educational medias and friends were no differences .